

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/17-01/129

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 14. rujna 2017.

Hs**NP*022-03/17-01/129*65-17-02**Hs

P.Z.E. br. 182

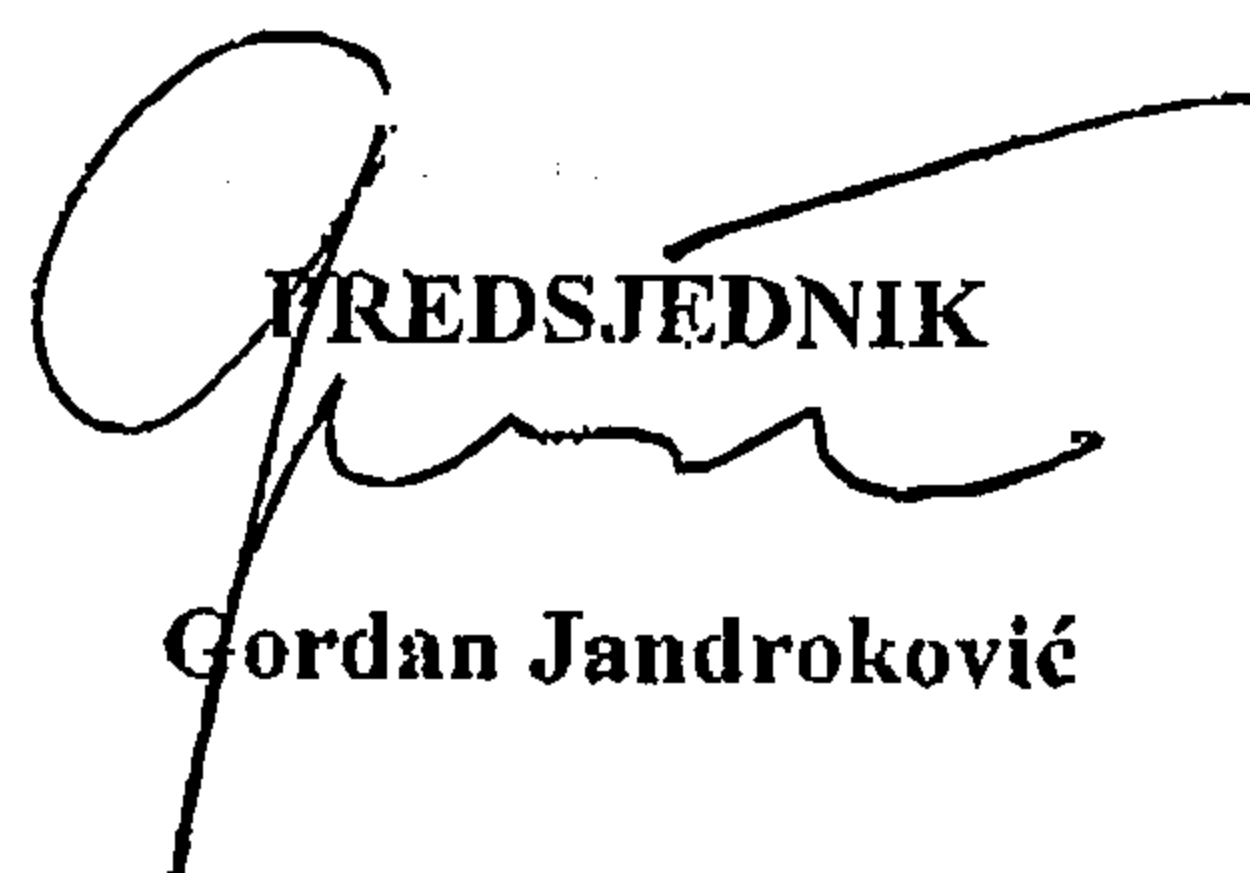
**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 14. rujna 2017. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njenoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Tomislava Ćorića, ministra zaštite okoliša i energetike, Milu Horvata i dr. sc. Marija Šiljega, državne tajnike u Ministarstvu zaštite okoliša i energetike, te Anamariju Matak i Igora Čižmeka, pomoćnike ministra zaštite okoliša i energetike.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/80
Urbroj: 50301-25/27-17-4

Zagreb, 14. rujna 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Tomislava Ćorića, ministra zaštite okoliša i energetike, Milu Horvata i dr. sc. Marija Šiljega, državne tajnike u Ministarstvu zaštite okoliša i energetike, te Anamariju Matak i Igora Čižmeka, pomoćnike ministra zaštite okoliša i energetike.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA**

Zagreb, rujan 2017.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA

I. USTAVNA OSNOVA DONOŠENJA ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. podstavka 2. i članku 52. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Zakon o zaštiti okoliša (u daljnjem tekstu: Zakon) objavljen je u Narodnim novinama, broj 80/13 i na snazi je od 6. srpnja 2013. godine. Izmjene i dopune Zakona objavljene su u Narodnim novinama, broj 78/15 i na snazi su od 25. srpnja 2015. godine.

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona se definira šteta u okolišu i prijetuća opasnost od štete u okolišu, djelatnosti opasne za okoliš, vrste i izuzeća od odgovornosti, prijava štete u okolišu, obveza naknade troškova i štete i obveza osiguranja raspoloživih sredstava za naknadu štete.

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona je reguliran sadržaj i način donošenja Plana intervencija kod iznenadnih onečišćenja mora kao što se opisuje i mehanizam međusobne suradnje s državama koje bi mogle biti pogođene iznenadnim onečišćenjem mora.

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona su propisane, između ostalog, odredbe kojima se regulira područje okolišne dozvole, cilj i svrha izdavanja okolišne dozvole, obveze operatera, nadležnosti za rješavanje zahtjeva za ishodenje okolišne dozvole, način podnošenja zahtjeva, sadržaj zahtjeva, sadržaj okolišne dozvole i obveze prema prelaznim rokovima, način provedbe postupka, obveze operatera nakon pribavljene okolišne dozvole, temeljno izvješće i zatvaranje postrojenja, obveza praćenja najboljih raspoloživih tehnika, postupanje operatera u slučaju nesukladnosti rada postrojenja s okolišnom dozvolom, ukidanje okolišne dozvole i očevidnik izdanih okolišnih dozvola

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona su propisane odredbe vezano za postupke procjene utjecaja zahvata na okoliš i ocjene o potrebi procjene, koje se odnose na definicije i svrhu provedbe procjene, uključivanje postupka ocjene prihvatljivosti za ekološku mrežu u postupak procjene, izuzeća od obveze provedbe procjene, sadržaj zahtjeva za procjenu i ocjenu o potrebi procjene, nadležnost i rokove za provedbu postupaka, definira studija o utjecaju zahvata na okoliš i daje mogućnost utvrđivanja njezinog sadržaja u posebnom postupku, definiraju obveze povjerenstva u postupku procjene te određuje obvezni sadržaj rješenja, važenje rješenja i postupci nakon ishodenja rješenja, pravo na žalbu protiv rješenja, način postupanja u postupcima procjene utjecaja preko državnih granica, te način informiranja i sudjelovanja javnosti i zainteresirane javnosti u tim postupcima. Također, predloženim

izmjenama i dopunama Zakona se propisuje i sadržaj provedbenog propisa kojim se određuju zahvati, obvezni sadržaj studije, kriteriji za odlučivanje o obvezi procjene, te sadržaj zahtjeva za procjenu, ocjenu i utvrđivanje sadržaja studije.

Osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom

Ovim prijedlogom izmjena i dopuna Zakona u dijelu odgovornosti za štete u okolišu vezano na Direktive 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30. 4. 2004.) i zahtjeve EU Pilota 8855/16/ENVI dodatno se uređuju pojmovi štete u okolišu, te odgovornost operatera za štete u okolišu i prijeteću opasnost kada obavlja djelatnosti koje nisu na popisu djelatnosti/aktivnosti koja je uzrokovana zaštićenim vrstama i/ili prirodnim staništima. Isto tako pobliže se propisuje djelovanje na otklanjanje štete u okolišu kada operater nije djelovao namjerno, kao i vrste troškova za koje su operateri odgovorni, te kako se osiguravaju sredstva za otklanjanje prijeteće opasnosti od štete u okolišu. Pobliže se propisuje odredba da uz prijavu štete u okolišu javnost ne mora dostaviti dokaze o postojanju štete u okolišu već samo informacije i podatke koji potkrepljuju primjedbe.

Vezano uz članak 1. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o zaštiti okoliša se dopunjuje stavak 2. novom točkom 5. Uredbe (EU) 2016/1628 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjeni uredbi (EU) br. 1024/2012 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 252, 16.9.2016).

Zbog informacije o povredi broj 2016/2128 o potpunom prijenosu Direktive 2013/30/EU, predložena je dopuna sadržaja Plana intervencija u dijelu koji se odnosi na postupke i mjere za smanjenje šteta u morskom okolišu te otklanjanje posljedica šteta u okolišu uzrokovanih iznenadnim događajem na postojećem ili planiranom odobalnom objektu ili povezanoj infrastrukturi i propisane obveze relevantnim operatorima ili vlasnicima i nositeljima odobrenja odobalnih objekata. Zakonom se daje osnova za propisivanje prekršajnih odredbi vezano za provedbu posebnog propisa kojim se transponira Uredba (EU) 2016/1628 Europskog Parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjene Uredbi (EU) br. 1024/20125 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ.

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona se dodatno uređuju odredbe kojima se reguliraju obveze i postupanje operatera po pitanju okolišne dozvole, odredbe u dijelu zahtjeva za ishođenje okolišne dozvole, sadržaja okolišne dozvole, odredbi za razmatranje okolišne dozvole po službenoj dužnosti, te u području prekograničnog utjecaja emisija postrojenja i prekograničnog sudjelovanja. Donošenjem Prijedloga zakona postići će se pravilan prijenos Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) te radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI.

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona u dijelu procjene utjecaja zahvata na okoliš u cijelosti se prenose odredbe Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš.

Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem Prijedloga zakona postiže se pravilan prijenos:

- Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš

- Direktive 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ, postupak povrede prava Europske unije – povreda br. 2016/2128

- Direktive 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenog 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja), EU Pilot 8654/16/ENVI

- Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu, EU Pilot 8855/16/ENVI i

- Uredbe (EU) 2016/1628 Europskog Parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016 o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjeni Uredbi (EU) br. 1024/20125 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ.

Donošenjem Prijedloga zakona izbjegava se podnošenje eventualnih tužbenih postupaka od strane Europske komisije protiv Republike Hrvatske te otklanjaju prepreke za korištenje sredstva iz europskih fondova za buduće razdoblje planirano Operativnim programom Konkurentnost i kohezija 2014.-2020.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA

Članak 1.

U Zakonu o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 80/13, 153/13 – Zakon o gradnji i 78/15), u članku 2. stavku 1. iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

»2. Direktiva 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (Tekst značajan za EGP) (SL L 124, 25.4.2014);«.

Dosadašnje točke 2. do 20. postaju točke 3. do 21.

U stavku 2. iza točke 4. na kraju rečenice briše se točka i dodaje se točka 5. koja glasi:

„5. Uredbe (EU) 2016/1628 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjeni uredbi (EU) br. 1024/2012 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 252, 16.9.2016).“.

Članak 2.

U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu i u provedbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. cjelovito upravljanje zaštitom okoliša je skup povezanih i usklađenih odluka i mjera kojima je svrha ostvarivanje jedinstvene zaštite okoliša, izbjegavanje i smanjivanje rizika po okoliš te poboljšavanje i ostvarivanje učinkovite zaštite okoliša

2. domino-efekt je niz povezanih učinaka koji zbog međusobnog razmještaja i blizine područja postrojenja, postrojenja, odnosno dijelova postrojenja ili grupe postrojenja i količina opasnih tvari prisutnih u tim područjima postrojenja povećavaju mogućnost izbijanja velike nesreće ili pogoršavaju posljedice nastale nesreće

3. dozvole prema posebnim propisima su dozvole za rad, u pisanom obliku, čitavog postrojenja ili jednog njegovog dijela ili uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada prema posebnim propisima, a koje se izdaju temeljem nadležnosti za posebnu sastavnicu okoliša ili za posebnu djelatnost u vezi s okolišem

4. ekološka mreža je sustav međusobno povezanih ili prostorno bliskih ekološki značajnih područja, koja uravnoteženom biogeografskom raspoređenošću značajno pridonose očuvanju prirodne ravnoteže i bioraznolikosti; utvrđuje se prema posebnom propisu iz područja zaštite prirode

5. *emisija* je ispuštanje ili istjecanje tvari i smjesa, uključujući radioaktivne tvari i genetski modificirane organizme, u tekućem, plinovitom ili čvrstom agregatnom stanju, i/ili ispuštanje topline, buke, vibracije iz nepokretnih ili difuznih izvora u zrak, more, vodu i tlo, te ispuštanje svjetlosti i organizama, iz pojedinog izvora u okoliš, nastalo kao rezultat čovjekovih djelatnosti, kao i mikrobiološko onečišćivanje okoliša

6. *granična vrijednost emisije* je propisana ili određena vrijednost, koncentracija i/ili razina emisije u posebnim pokazateljima, izražena kao prosjek tijekom zadanog vremenskog razdoblja, pod posebnim referentnim uvjetima koja u jednom ili tijekom više vremenskih razdoblja ne smije biti prekoračena

7. *imisija* je koncentracija tvari na određenom mjestu i u određenom vremenu u okolišu

8. *industrijska nesreća* je događaj koji je posljedica nekontroliranog slijeda događanja u tijeku neke radnje ili aktivnosti u postrojenju, tijekom proizvodnje i/ili uporabe proizvoda, skladištenja i/ili rukovanja proizvodom ili odlaganja otpada

9. *industrijska emisija* je ispuštanje ili istjecanje tvari, ispuštanje energije (toplina, buka, vibracije) iz stacionarnih ili difuznih izvora u postrojenju u zrak, vodu i tlo

10. *informacija o okolišu* je svaka informacija u pisanom, vizualnom, slušnom, elektroničkom ili drugom materijalnom obliku, koja se odnosi na okoliš, njegove sastavnice i opterećenja, a posebice o opterećivanju okoliša: emisijama, imisijama, otpadu, bioraznolikosti i krajobraznoj raznolikosti, prostoru, kulturnoj baštini, prirodnim pojavama, stanju sastavnica okoliša, postupcima tijela javne vlasti koji se odnose na donošenje propisa, općih i pojedinačnih akata u vezi sa zaštitom okoliša, i/ili koji se odnose na donošenje strategija, planova, programa i izvješća o okolišu, sastavnicama okoliša i opterećenjima, te informacija o učinkovitosti provedbe strategija, planova, programa i mjera, stanju i mjerama i načinima održavanja projektiranog stanja postrojenja i drugih objekata, koji bi mogli utjecati na onečišćivanje okoliša i sastavnica okoliša, odnosno koji bi mogli utjecati na s okolišem povezana opterećenja i/ili postupke

11. *informacije pohranjene kod tijela javne vlasti* su informacije o okolišu koje su u posjedu tijela javne vlasti i koje su ta tijela sama proizvela ili zaprimila

12. *informacije tijela javne vlasti pohranjene kod drugih* su informacije o okolišu koje čuvaju osobe – ovlaštenici u ime tijela javne vlasti

13. *integralno upravljanje obalnim područjem* je dinamički proces održivog upravljanja i korištenja obalnih područja, uzimajući istodobno u obzir krhkost obalnih ekosustava i krajobraza, raznolikost aktivnosti i korištenja, njihovo međusobno djelovanje, pomorsku usmjerenost pojedinih aktivnosti i korištenja i njihov utjecaj na morske i kopnene dijelove

14. *izbjegnuta nesreća* je neplanirani događaj koji je unutar područja postrojenja i/ili izvan njega imao potencijal za uzrokovanje štetnih posljedica za zdravlje ljudi, oštećenje materijalnih dobara ili ugrožavanje prirode i okoliša, ali je ono izbjegnuto

15. *iznenadni događaj na postojećem ili planiranom odobalnom objektu ili povezanoj infrastrukturi* znači događaj ili slijed takvih događaja prema propisu kojim se uređuje sigurnost pri odobalnom istraživanju i eksploataciji ugljikovodika

16. *izvancestovni pokretni stroj* je svaki pokretni stroj, industrijska oprema ili vozilo s karoserijom ili bez nje, koji nije namijenjen cestovnom prijevozu putnika i roba i u kojemu je ugrađen motor s unutarnjim izgaranjem

17. *javni interes* je interes u pitanjima zaštite okoliša koji iskazuje Država, ili jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave sukladno svojem statutu

18. *javnost* je jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba, njihove skupine, udruge i organizacije sukladno posebnim propisima i praksi

19. *kapacitet postrojenja* je najveća vrijednost pokazatelja obavljanja djelatnosti postrojenja, koja je određena tehničkim razlozima u postrojenju (tehnička mogućnost obavljanja djelatnosti)

20. *kakvoća okoliša* je stanje okoliša i/ili sastavnica okoliša, koje je posljedica djelovanja prirodnih pojava i/ili ljudskog djelovanja, izraženo morfološkim, fizikalnim, kemijskim, biološkim, estetskim i drugim pokazateljima

21. *kompensacijski uvjeti* su mjere koje se određuju radi osiguranja opće povezanosti (koherentnosti) ekološke mreže, a utvrđuju se prema posebnom propisu

22. *Krajobraz* je određeno područje viđeno ljudskim okom, čija je narav rezultat međusobnog djelovanja prirodnih i ljudskih čimbenika, a predstavlja bitnu sastavnicu čovjekovog okruženja, izraz raznolikosti zajedničke kulturne i prirodne baštine te temelj identiteta područja

23. *tehnike zaštite okoliša* (kraće: tehnike) su mjere zaštite okoliša koje se propisuju u postupku utvrđivanja okolišne dozvole kroz utvrđivanje najboljih raspoloživih tehnika za postrojenje, a uključuju i tehnologiju te način na koji se tehnologija planira, gradi, održava, koristi i uklanja

24. *morski ekosustavi* su područja oceanskog prostora koja uključuju obalna područja od riječnih ušća (estuarija) i granica morskih struja uz obalu do granica epikontinentalnog pojasa prema moru, a ta područja obilježava osebujna produktivnost i trofičke, batimetrijske i hidrografske karakteristike područja

25. *morski okoliš* je životni prostor organizama i njihovih zajednica koji je određen karakterističnim fizičkim, kemijskim i biološkim značajkama, a obuhvaća: područja otvorenog mora, riječna ušća (estuarije) te morska obalna područja uključujući unutarnje morske vode, teritorijalno more, morsko dno, morsko podzemlje, odnosno morske vode pod suverenitetom Republike Hrvatske, te u kojima Republike Hrvatska ostvaruje suverena prava i jurisdikciju

26. *nacionalna lista pokazatelja (NLP)* jest skup podatkovnih tablica za izradu pokazatelja stanja okoliša kojima se za pojedino tematsko područje na temelju nacionalnih, te propisa Europske unije i međunarodnih propisa navodi izvor, set i tijek te vremenska razdoblja prikupljanja podataka, definira metoda izračuna i način prikaza podataka, obveze izvješćivanja i dostupnost podataka

27. *najbolje raspoložive tehnike (u daljnjem tekstu: NRT)* su: najnaprednija faza u razvoju aktivnosti i njihovih načina rada, što pokazuje kolika je praktična primjenjivost pojedinih tehnika kao osnova za granične vrijednosti emisije i ostale uvjete dozvole koji su osmišljeni kako bi spriječili i, gdje to nije izvedivo, smanjili emisije i utjecaj na okoliš u cijelosti:

– tehnike označavaju i tehnologiju koja se koristi i način na koji se postrojenje projektira, gradi, održava, koristi i stavlja izvan upotrebe

– raspoložive tehnike označavaju tehnike koje su razvijene u opsegu koji dozvoljava primjenu u odgovarajućem industrijskom sektoru, pod ekonomski i tehnički održivim uvjetima, vodeći računa o troškovima i prednostima, bez obzira jesu li tehnike korištene ili proizvedene u Republici Hrvatskoj, sve dok su operateru raspoložive po prihvatljivim uvjetima

– najbolje podrazumijeva najučinkovitije u postizanju visoke opće razine zaštite okoliša u cijelosti

28. *nositelj odobrenja odobalnih objekata* je ovlaštenik dozvole prema propisu koji uređuje sigurnost pri odobalnom istraživanju i eksploataciji ugljikovodika

29. *nositelj zahvata* je podnositelj zahtjeva: za ocjenu o potrebi procjene utjecaja na okoliš, za utvrđivanje sadržaja studije o utjecaju na okoliš ili za procjenu utjecaja na okoliš

30. *obalno područje mora* je geomorfološko područje s obje strane obalne crte (crta plimnog vala), uključujući uži obalni pojas akvatorija, zaobalje i otoke, u kojem se međusobno djelovanje između morskih i kopnenih dijelova odvija u obliku složenih ekoloških sustava koji čine biotske i abiotske komponente, životni prostor za ljudske zajednice i njihove društvenogospodarske aktivnosti. Zemljopisni obuhvat obalnog područja uključuje područje određeno vanjskom granicom teritorijalnog mora Republike Hrvatske dok granicu obalnog područja u smjeru kopna čini granica obalnih jedinica lokalne samouprave i jedinica lokalne samouprave čiji dio teritorija zahvaća kopneni dio zaštićenog obalnog područja od 1000 m

31. *ocjena prihvatljivosti za ekološku mrežu* je postupak kojim se ocjenjuje utjecaj plana, programa ili zahvata, samog ili s drugim planovima, programima i zahvatima na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže

32. *odobalni objekt* znači objekt prema propisu kojim se uređuje sigurnost pri odobalnom istraživanju i eksploataciji ugljikovodika

33. *održivi razvitak* je razvitak društva, koji kao temeljne kriterije uključuje ekološku, gospodarsku i socio-kulturnu održivost, i koji s ciljem unaprjeđenja kvalitete života i zadovoljavanja potreba današnjeg naraštaja uvažava iste mogućnosti zadovoljavanja potreba idućih naraštaja, te omogućuje dugoročno očuvanje kakvoće okoliša, georaznolikosti, bioraznolikosti te krajobraza

34. *okoliš* je prirodno i svako drugo okruženje organizama i njihovih zajednica uključivo i čovjeka koje omogućuje njihovo postojanje i njihov daljnji razvoj: zrak, more, vode, tlo, zemljina kamena kora, energija te materijalna dobra i kulturna baština kao dio okruženja koje je stvorio čovjek; svi u svojoj raznolikosti i ukupnosti uzajamnog djelovanja

35. *okolišna dozvola* je dozvola za rad postrojenja u pisanom obliku koja se izdaje temeljem jedinstvenog postupka utvrđivanja mjera zaštite okoliša kako je propisano odredbama ovoga Zakona

36. *onečišćavanje morskog okoliša* znači čovjekovo izravno ili neizravno unošenje tvari ili energije u morski okoliš, koje uzrokuje ili može prouzročiti pogubne posljedice na uvjete života biljnog i životinjskog svijeta u moru i morskom podzemlju, odnosno općenito ugroziti uvjete života u moru i ugroziti ljudsko zdravlje, te može ometati pomorske djelatnosti, uključujući ribolov i druge zakonite uporabe mora i podmorja, izazvati pogoršanje uporabne kakvoće morske vode i umanjenje privlačnosti morskog okoliša

37. *onečišćivač* je svaka fizička i pravna osoba, koja posrednim ili neposrednim djelovanjem, ili popuštanjem djelovanja uzrokuje onečišćavanje okoliša

38. *onečišćavanje okoliša* je promjena stanja okoliša uslijed nedozvoljene emisije i/ili drugog štetnog djelovanja, ili izostanaka potrebnog djelovanja, ili utjecaja zahvata koji može promijeniti kakvoću okoliša

39. *onečišćenje* je izravno ili neizravno unošenje, kao posljedica ljudske aktivnosti, tvari, vibracija, topline ili buke u zrak, vodu ili zemlju, što može biti štetno za zdravlje ljudi ili kvalitetu okoliša, može dovesti do oštećenja materijalne imovine ili narušiti ili umanjiti vrijednost i ostale legitimne načine korištenja okoliša

40. *onečišćujuća tvar* je tvar ili skupina tvari, koje zbog svojih svojstava, količine i unošenja u okoliš, odnosno u pojedine sastavnice okoliša, mogu štetno utjecati na zdravlje ljudi, biljni i/ili životinjski svijet, odnosno bioraznolikost i krajobraznu raznolikost

41. *opasna tvar* je posebnim propisom određena tvar, mješavina ili pripravak, koji je u području postrojenja prisutan kao sirovina, proizvod, nusproizvod ostatak ili među proizvod, uključujući i one tvari za koje se može pretpostaviti da mogu nastati u slučaju nesreće, a koje mogu imati štetne posljedice za zdravlje ljudi, materijalna dobra te prirodu i okoliš

42. *opasnost* je unutarnje svojstvo opasne tvari ili uvjeti u kojima se ta tvar može zateći, a kojima se može ugroziti ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i okoliš

43. *opća obvezujuća pravila* su pravila koja sadrže granične vrijednosti emisije ili druge mjere i tehnike na razini djelatnosti, i koja su donesena kako bi se pomoću njih izravno utvrdili uvjeti (mjere i tehnike) okolišne dozvole ili dozvole prema posebnim propisima

44. *operator* je pravna ili fizička osoba koja u skladu s posebnim propisom obavlja ili nadzire gospodarsku djelatnost na temelju dozvole, drugog odobrenja, upisa u registar ili u drugu javnu evidenciju, uključujući upravljanje radom ili nadzor postrojenja, uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje ili postrojenja za suspaljivanje otpada u cijelosti ili dijelu postrojenja, ili na koju je prenesena ovlast donošenja ekonomskih odluka o tehničkom funkcioniranju postrojenja ili kako se određuje prema provedbenim propisima ovoga Zakona

45. *operator ili vlasnik odobalnog objekta* znači operator prema propisu kojim se uređuje sigurnost pri odobalnom istraživanju i eksploataciji ugljikovodika

46. *opterećenja su* emisije tvari i njihovih pripravaka, fizikalni i biološki činitelji (energija, buka, toplina, svjetlost i dr.) te djelatnosti koje ugrožavaju ili bi mogle ugrožavati sastavnice okoliša

47. *opterećivanje okoliša* je svaki zahvat ili posljedica utjecaja zahvata u okoliš, ili utjecaj na okoliš određene aktivnosti, koja sama ili povezana s drugim aktivnostima, može izazvati ili je mogla izazvati onečišćavanje okoliša, smanjenje kakvoće okoliša, štetu u okolišu, rizik po okoliš ili korištenje okoliša

48. *ovlaštenik* je pravna ili fizička osoba koja posjeduje suglasnost za obavljanje stručnih poslova iz područja zaštite okoliša

49. *područje postrojenja* označava cijelo područje koje je pod kontrolom operatera i u kojem su prisutne opasne tvari u jednom ili više postrojenja, uključujući zajedničku ili s njima povezanu infrastrukturu ili djelatnosti

50. *pogon* u smislu ovoga Zakona je posebna jedinica unutar postrojenja ili pogon kako se određuje prema provedbenim propisima ovoga Zakona

51. *postrojenje* u smislu ovoga zakona je nepokretna tehnička jedinica u kojoj se odvija jedna ili više djelatnosti prema prilogima iz provedbenih propisa ovoga Zakona, kao i bilo koja druga izravno povezana aktivnost na istoj lokaciji koja je tehnički povezana s aktivnostima iz tih priloga i koja bi mogla imati utjecaj na industrijske emisije i s njima povezanog onečišćenja, ili kako se određuje prema provedbenim propisima ovoga Zakona

52. *uređaj za loženje* je svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina

53. *postrojenje za spaljivanje otpada* je nepokretna ili pokretna tehnička jedinica, te oprema namijenjena toplinskoj obradi otpada, sa ili bez uporabe topline proizvedene izgaranjem, putem spaljivanja oksidacijom otpada kao i ostalim postupcima toplinske obrade kao što su piroliza, uplinjavanje ili plazma postupak, ako se tvari nastale obradom kasnije spaljuju

54. *postrojenje za suspaljivanje otpada* je nepokretna ili pokretna tehnička jedinica kojoj je osnovna svrha proizvodnja energije ili proizvoda i koja koristi otpad kao redovno ili dodatno gorivo ili u kojoj se otpad termički obrađuje u svrhu njegova zbrinjavanja putem spaljivanja oksidacijom otpada kao i ostalim postupcima toplinske obrade kao što su piroliza, uplinjavanje ili plazma postupak, ako se tvari nastale obradom kasnije spaljuju

55. *postojeće postrojenje* je postrojenje koje je u radu, uključujući i probni rad, ili je bilo u radu te ima mogućnost ponovnog pokretanja rada, neovisno o tome ima li ili nema okolišnu dozvolu, a koje je barem jednom dobilo dozvolu za početak rada sukladno posebnom propisu

56. *područje utjecaja* je područje na kojem se prostire značajan utjecaj zahvata u okoliš, bilo da je uzrokovan samim zahvatom u okoliš ili sinergijom s postojećim ili planiranim zahvatima u okoliš

57. *praćenje stanja okoliša (monitoring)* je niz aktivnosti koje uključuju uzorkovanje, ispitivanje i sustavno mjerenje emisija, imisija, praćenje prirodnih i drugih pojava u okolišu u svrhu zaštite okoliša

58. *pravo na pristup pravosuđu* je pravo na izjavljivanje žalbe nadležnom tijelu, odnosno pravo na podnošenje tužbe nadležnom sudu, koje se ovim Zakonom, uz propisane uvjete, utvrđuje osobama – građanima, drugim fizičkim te pravnim osobama, njihovim skupinama, udrugama i organizacijama radi ostvarivanja prava na zdrav život i održiv okoliš i u svrhu zaštite okoliša i pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja

59. *prijeteća opasnost od štete* je dovoljna vjerojatnost da se u bliskoj budućnosti može dogoditi šteta u okolišu

60. *prirodna pojava* je fizikalno – kemijski proces, zračenje, geološka pojava, hidrografski i biološki uvjeti, uvjeti podneblja kao i druge prirodne pojave, koje uzrokuju i/ili utječu na promjene okoliša

61. *prirodno dobro* je dio prirode koje je isključivo ili istodobno prirodno javno dobro, prirodni izvor ili prirodna vrijednost ili kako se određuje prema provedbenim propisima ovoga Zakona

62. *promjena u radu postrojenja* jest promjena u naravi i/ili funkcioniranju, odnosno organizacijskom ustrojstvu postrojenja i/ili zaposlenika tvrtke ili proširenje postrojenja, koji mogu biti od utjecaja na okoliš

63. *razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama* su razine industrijskih emisija koje su postignute u normalnim uvjetima rada koristeći najbolju raspoloživu tehniku ili kombinaciju najboljih raspoloživih tehnika, kako je opisano u zaključcima o NRT-u, izraženo kao prosjek tijekom zadanog vremenskog razdoblja, pod posebnim (referentnim) uvjetima

64. *referentni dokument o najboljim raspoloživim tehnikama (u daljnjem tekstu: RDNRT)* je dokument nastao kao rezultat razmjene podataka koju organizira Europska komisija između država članica, predmetnih industrija, nevladinih organizacija koje promoviraju zaštitu okoliša i Komisije, sastavljen za utvrđene djelatnosti. Ovaj dokument posebno opisuje primijenjene tehnike, sadašnje razine emisija i potrošnje, tehnike koje su razmatrane kod određivanja najboljih raspoloživih tehnika, kao i zaključke o referentnom dokumentu o NRT-u i bilo koje tehnike u nastajanju, vodeći posebno računa o kriterijima propisanim posebnim propisom

65. *rizik po okoliš* je veličina koja se mjeri vjerojatnošću pojavljivanja događaja i potencijalom štete za okoliš koji taj događaj može uzrokovati

66. *sanacija* je skup propisanih mjera i/ili aktivnosti kojima se uspostavlja ili nadomješta stanje okoliša koje je bilo prije nastanka štete, odnosno onečišćenja okoliša

67. *sastavnice okoliša* su: zrak, vode, more, tlo, krajobraz, biljni i životinjski svijet te zemljina kamena kora

68. *standard kakvoće okoliša* je skup zahtjeva koje određeni okoliš ili njegov pojedini dio moraju ispuniti u određenom roku, kako je utvrđeno aktima Europske unije

69. *stanje morskog okoliša* je sveukupno stanje okoliša u morskim vodama uzimajući u obzir strukturu, funkcije i procese sastavnica morskog okoliša zajedno s prirodnim fiziografskim,

geografskim i klimatskim faktorima, kao i fizičkim, kemijskim i biološkim uvjetima uključujući one koji su rezultat ljudske aktivnosti

70. *strategija, plan i program* je dokument koji je podložan pripremi i/ili usvajanju na državnoj, područnoj (regionalnoj), ili lokalnoj razini ili koji je pripremljen za donošenje kroz zakonodavnu proceduru Hrvatskoga sabora ili procedure Vlade Republike Hrvatske te koji je uređen zakonom ili provedbenim propisom zakona, uključujući i strategije, planove i programe o izmjenama i dopunama tih strategija, planova i programa, te one koji se financiraju sredstvima Europske unije

71. *stručna osoba ovlaštenika* je fizička osoba u svojstvu radnika ovlaštenika koja obavlja stručne poslove zaštite okoliša u ulozi voditelja poslova ili stručnog suradnika

72. *šteta u okolišu* je svaka šteta nanescena:

a) *zaštićenim vrstama i prirodnim staništima* prema posebnom propisu iz područja zaštite prirode, a koja ima značajan nepovoljan utjecaj na postizanje ili održavanje povoljnog stanja očuvanosti tih staništa i vrsta i ne uključuje prethodno utvrđene nepovoljne posljedice proizašle iz operaterove radnje koju je nadležno tijelo izričito odobrilo u skladu s posebnim propisima iz područja zaštite prirode

b) *vodama*, a koja ima značajan negativan utjecaj na ekološko, kemijsko i/ili količinsko stanje ili ekološki potencijal voda, uključujući štetu nastalu u skladu s posebnim propisima iz područja vodnoga gospodarstva uz iznimku onoga što se po tim propisima smatra neodstupanjem od postizanja ciljeva zaštite voda

c) *morskim vodama* koja ima značajan negativan utjecaj na očuvanje i postizanje dobrog stanja okoliša morskih voda, u skladu s provedbenim propisima iz područja upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem

d) *zemljištu*, čije onečišćenje uzrokuje značajan rizik od štetnog utjecaja na zdravlje ljudi zbog izravnog ili neizravnog unošenja tvari, smjesa, organizama ili mikroorganizama u, na ili pod zemljište

73. *šteta* u smislu odgovornosti za štetu u okolišu je mjerljiv štetni učinak, odnosno nepovoljna ili negativna promjena na prirodnim dobrima ili uslugama prirodnih dobara, koji može nastati na izravan ili neizravan način

74. *štetna tvar* je tvar štetna za ljudsko zdravlje ili okoliš, s dokazanim akutnim i kroničnim toksičnim učincima, vrlo nadražujuća, kancerogena, mutagena, nagrizajuća, zapaljiva i eksplozivna tvar, ili tvar koja u određenoj dozi i/ili koncentraciji ima takva svojstva

75. *tlo* je gornji sloj Zemljine kore, smješten između kamene podloge i površine. Tlo se sastoji od čestica minerala, organske tvari, vode, zraka i živih organizama

76. *tvari* su kemijski elementi i njihovi spojevi u prirodnom stanju ili dobiveni proizvodnim postupkom, uključujući i dodatke (aditive) koji su nužni za održavanje njihove stabilnosti te nečistoće koje proizlaze iz proizvodnog postupka uključujući radioaktivne tvari i genetski modificirane mikroorganizme i genetski modificirane organizme. U odredbama ovoga Zakona koje se odnose na okolišnu dozvolu, tvar su kemijski elementi i njihovi spojevi, osim:

- radioaktivnih tvari određenih posebnim propisom kojim se utvrđuju osnovne sigurnosne norme za zaštitu zdravlja radnika i šire javnosti od opasnosti od ionizirajućeg zračenja
- genetski modificiranih mikroorganizama koji su određeni posebnim propisom o kontroliranoj upotrebi genetski modificiranih mikroorganizama
- genetski modificiranih organizama koji su određeni posebnim propisom kojim se uređuje namjerno ispuštanje genetski modificiranih organizama u okoliš

77. *tehnika u nastajanju* je nova tehnika za industrijsku aktivnost koja bi, ako se komercijalno razvije, mogla pružiti višu opću razinu zaštite okoliša ili barem jednaku razinu zaštite okoliša, uz veće uštede troškova od postojećih najboljih raspoloživih tehnika

78. *temeljno izvješće* je izvješće o stanju tla i podzemnih voda koje su onečišćene opasnim tvarima povezanim s djelatnošću operatera

79. *tijelo javne vlasti* je tijelo državne vlasti, tijelo jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem

80. *učinci industrijske i velike nesreće* su sve neposredne ili posredne, trenutačne ili odgođene nepovoljne posljedice izazvane tim nesrećama na zdravlje i život ljudi, materijalna dobra i okoliš

81. *uređaj* je oprema ili dio opreme postrojenja koji podrazumijeva: strojeve, oruđa/alate, električne provodnike, cjevovode, željezničke kolosijeeke i iskrcajne dokove u sklopu postrojenja, uključujući i skladišta te brane i sl. što je nužno za obavljanje djelatnosti operatera

82. *velika nesreća* je događaj, odnosno nekontrolirana pojava izazvana velikom emisijom, požarom ili eksplozijom i sl. koji su uzrokovani nekontroliranim razvitkom događanja tijekom djelovanja u području postrojenja u kojem su prisutne opasne tvari te jedna ili više tih opasnih tvari i/ili njihovih spojeva nastalih zbog događaja, odnosno nekontrolirane pojave koji dovode u ozbiljnu trenutačnu ili odgođenu – naknadnu opasnost za ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i/ili okoliš unutar područja postrojenja i/ili izvan područja postrojenja

83. *veliki grad* je jedinica lokalne samouprave sukladno zakonu kojim se uređuje lokalna i područna (regionalna) samouprava

84. *verifikacija* je standardizirani postupak kojim se osigurava pouzdanost, točnost i vjerodostojnost izvješća o emisijama u okoliš te njegova usklađenost s propisanim uputama o praćenju i izvješćivanju

85. *zahvat u okoliš* je privremeno ili trajno djelovanje čovjeka koje bi moglo utjecati na okoliš, za koje je potrebno ishoditi odgovarajuće odobrenje za realizaciju

86. *zaključci o NRT-u* su dokumenti koji sadrže dijelove referentnog dokumenta o NRT-u kojima se propisuju zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama, opis najboljih raspoloživih tehnika, podatke za procjenu primjenjivosti NRT-a tehnika, razine emisija povezanih s najboljim raspoloživim tehnikama, povezano praćenje procesnih pokazatelja i emisija, povezane razine potrošnje i prema potrebi odgovarajuće mjere za oporavak lokacije

87. *zainteresirana javnost* je javnost na koju utječe ili bi moglo utjecati odlučivanje o okolišu, ili ima interes u odlučivanju o okolišu; udruge civilnog društva koje djeluju na području zaštite okoliša i ispunjavaju sve uvjete sukladno ovom Zakonu smatrat će zainteresiranima

88. *zaštita okoliša* je skup odgovarajućih aktivnosti i mjera kojima je cilj sprječavanje opasnosti za okoliš, sprječavanje nastanka šteta i/ili onečišćivanja okoliša, smanjivanje i/ili otklanjanje šteta nanesenih okolišu te povrat okoliša u stanje prije nastanka štete

89. *zdravstvena ekologija* je znanstveno stručna disciplina koja se bavi pitanjima zdravlja i bolesti ljudi koji su uvjetovani čimbenicima okoliša; to je i teorija i praksa praćenja, držanja pod kontrolom te sprječavanja negativnog djelovanja na zdravlje štetnih čimbenika okoliša

90. *značajna promjena* je svaki zahvat i/ili njegova izmjena, uključujući promjenu prirode rada i/ili funkcioniranja i/ili opsega rada, postrojenja, uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje ili postrojenja za suspaljivanje otpada koja prema mišljenju nadležnih tijela može imati značajan negativan utjecaj na zdravlje ljudi ili na okoliš.«

Članak 3.

Članak 57. mijenja se i glasi:

»(1) Planom intervencija utvrđuju se postupci i mjere za predviđanje, sprječavanje, ograničavanje, spremnost za i reagiranje na iznenadna onečišćenja mora i na iznenadne prirodne događaje u moru radi zaštite morskog okoliša i obalnog područja.

(2) Plan intervencija sadrži osobito:

- vrste rizika i prijetnji od onečišćenja mora
- područje djelovanja po Planu intervencija
- subjekte koji su dužni provoditi mjere, ovlaštenja u vezi s provedbom mjera zaštite morskog okoliša te odgovornost i ovlaštenja za postupanje i način rukovođenja, koordiniranja i zapovijedanja
- postupke i mjere za predviđanje, sprječavanje i ograničavanje onečišćenja mora i morskoga podzemlja
- postupke i mjere za smanjenje šteta u morskom okolišu te otklanjanja posljedica šteta u okolišu kod iznenadnog onečišćenja mora većih razmjera
- postupke i mjere za smanjenje šteta u morskom okolišu te otklanjanje posljedica šteta u okolišu uzrokovanih iznenadnim događajem na postojećem ili planiranom odobalnom objektu ili povezanoj infrastrukturi
- plan ljudskih resursa i materijalno – tehničkih sredstava koje je moguće angažirati za dopunu redovitih snaga
- način provedbe pripravnosti i način aktiviranja operativnih snaga

- način djelovanja operativnih snaga i drugih sudionika
- način održavanja reda i sigurnosti pri intervencijama u zaštiti morskog okoliša
- način osiguravanja financijskih sredstava za provedbu plana
- način praćenja stanja morskog okoliša i ocjenu potrebe uspostave mreže za dodatno praćenje stanja okoliša
- način provedbe interventnih mjera u iznenadnim slučajevima onečišćavanja morskog okoliša
- rokove za poduzimanje pojedinih mjera
- izvore financiranja za provedbu pojedinih mjera i procjenu potrebnih sredstava
- način korištenja kemijskih sredstava (disperzanata) kod iznenadnih onečišćenja mora.

(3) Plan intervencija te njegove izmjene i dopune izrađuje Ministarstvo u suradnji sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za poslove pomorstva, gospodarstva, unutarnjih poslova, vodnoga gospodarstva, vanjskih poslova, financija, obrane, ribarstva, zaštite i spašavanja te relevantnim operatorima ili vlasnicima i nositeljima odobrenja odobalnih objekata.

(4) Plan intervencija sukladno ovom Zakonu i posebnom propisu iz područja zaštite i očuvanja morskog okoliša predlaže Ministarstvo uz prethodnu suglasnost središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pomorstva, a donosi Vlada.

(5) Plan intervencija se objavljuje u Narodnim novinama.

(6) Plan intervencija daje se na raspolaganje Europskoj komisiji, drugim državama članicama, odnosno susjednim trećim zemljama koje bi mogle biti pogođene i javnosti.

(7) Republika Hrvatska sukladno ovom Zakonu i Zakonu o potvrđivanju Sporazuma o Subregionalnom planu intervencija za sprječavanje, spremnost za i reagiranje na iznenadna onečišćenja Jadranskog mora većih razmjera («Narodne novine» – Međunarodni ugovori, broj 7/08), kojim je uspostavljen mehanizam suradnje država članica, odnosno trećim zemljama, redovito ispituje svoju pripravnost za učinkovito djelovanje u suradnji s državama članicama koje bi mogle biti pogođene, relevantnim agencijama Europske unije te na osnovi uzajamnosti s trećim zemljama koje bi mogle biti pogođene.«

Članak 4.

U članku 76. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Procjenom utjecaja na okoliš prepoznaje se, opisuje i ocjenjuje, na prikladan način, utjecaj svakog pojedinačnog zahvata iz stavka 1. ovoga članka na okoliš, tako da se utvrđuje mogući izravni i neizravni utjecaj zahvata na sljedeće čimbenike: zemljište, tlo, vode, more, zrak i klimu, šume, stanovništvo i zdravlje ljudi, biljni i životinjski svijet, biološku raznolikost, s posebnom pozornošću usmjerenom na vrste i staništa zaštićene sukladno

posebnom zakonu, prirodne vrijednosti, krajobraz, materijalnu imovinu, kulturnu baštinu, uzimajući u obzir njihove međudnose, te podložnost zahvata riziku od nastanka velike nesreće ili katastrofa ukoliko je to relevantno za zahvat.«.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Procjena utjecaja zahvata na okoliš provodi se u okviru pripreme namjeravanog zahvata, prije izdavanja lokacijske dozvole za provedbu zahvata ili drugog odobrenja za zahvat za koji izdavanje lokacijske dozvole nije obvezno i taj postupak obuhvaća:

- podnošenje zahtjeva sukladno članku 80. ovoga Zakona
- razmatranje mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, mišljenja jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na čijem području se nalazi zahvat ili bi zahvat mogao imati utjecaj na njihovo područje, sukladno članku 89. stavku 4. ovoga Zakona
- informiranje i sudjelovanje javnosti sukladno člancima 160. do 163. ovoga Zakona i, ako je relevantno, sukladno člancima 135. i 136. ovog Zakona
- donošenje rješenja sukladno članku 89. ovoga Zakona
- ugrađivanje rezultata procjene utjecaja zahvata na okoliš u sadržaj dozvola za provedbu zahvata sukladno članku 89.a ovoga Zakona.«.

Članak 5.

U članku 84. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) U slučaju kada je nositelj zahvata nadležno upravno tijelo u županiji, odnosno nadležno tijelo u Gradu Zagrebu, za provedbu postupka procjene utjecaja zahvata na okoliš, odnosno provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, nadležno je Ministarstvo.«.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 6.

U članku 88. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, rok za provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš može se produžiti. U tom slučaju Ministarstvo, odnosno nadležno upravno tijelo u županiji te u Gradu Zagrebu dužno je pisanim putem obavijestiti nositelja zahvata o razlozima produženja roka i o novom roku za provedbu postupka.«.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 7.

U članku 89. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) O zahtjevu za procjenu utjecaja zahvata na okoliš odlučuje se rješenjem koje sadrži obrazloženje razloga prihvatljivosti zahvata za okoliš i/ili ekološku mrežu, odnosno razloga neprihvatljivosti za okoliš i/ili ekološku mrežu.«.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Prije donošenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš, Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo u županiji, odnosno u Gradu Zagrebu, mora o zahtjevu iz članka 80. ovog Zakona, informirati jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave na čijem području se nalazi zahvat ili bi zahvat mogao imati utjecaj na njihovo područje, te omogućiti njihovo sudjelovanje u postupku.«.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 8.

Članak 89.a mijenja se i glasi:

»Mjere i/ili program praćenja stanja okoliša utvrđeni rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš, odnosno rješenjem iz postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, obvezni su sadržaj glavnog projekta koji je sastavni dio akta kojim se odobrava građenje ili drugih dozvola za provedbu zahvata koje se izdaju prema posebnom zakonu.«.

Članak 9.

U članku 95. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Prije puštanja u rad postrojenja, uključujući probni rad, za rad postojećih postrojenja, te prije značajne promjene u radu postrojenja namijenjenog obavljanju djelatnosti kojom se mogu prouzročiti industrijske emisije, operater je dužan ishoditi okolišnu dozvolu u skladu s ovim Zakonom i uredbom iz stavka 5. ovoga članka.«.

Članak 10.

U članku 96. podstavak 3. mijenja se i glasi:

» – izbjegava stvaranje i/ili proizvodnja otpada, odnosno ako je otpad nastao da je isti prema redosljedu važnosti pripremljen za ponovnu uporabu, recikliran, oporabljen, odnosno ako je to tehnički i ekonomski nemoguće postići, da je otpad zbrinut na način kojim se izbjegavaju ili smanjuju utjecaji na okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom i načelu blizine prema posebnom propisu,«.

Članak 11.

U članku 99. stavku 3. podstavku 12. broj: »9« zamjenjuje se brojem: »12«.

Članak 12.

U članku 103. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»(1) Okolišna dozvola (u daljnjem tekstu: dozvola), pored ostalog, sadrži:

1. popis djelatnosti u postrojenju koje potpadaju pod obveze iz dozvole
2. odredbu kojom se utvrđuje da su mjere i uvjeti kojima se postiže zaštita okoliša utvrđene u obliku knjige koja prileži dozvoli i dio su dozvole
3. odredbu o tajnosti podataka u kojoj se navodi koji podaci iz dozvole uključujući izreku (podrazumijeva se i priložena knjiga) i obrazloženje podliježu propisima o tajnosti podataka
4. odredbu da propisane mjere i uvjeti za postrojenje priležu unutar knjige iz točke 2. ovoga stavka
5. rok za razmatranje mjera i uvjeta iz dozvole kako je propisano člankom 115. stavkom 1. ovoga Zakona
6. odredbu da se dozvola upisuje u Očevidnik okolišnih dozvola.

(2) U dozvoli se određuju obvezno sljedeće mjere i uvjeti:

1. mjere i uvjeti vezani za proces u postrojenju:

- procesne tehnike s definiranjem normalnih i neredovitih uvjeta rada uključujući tehnike kod pokretanja i zaustavljanja postrojenja, kvarova, ispuštanja, trenutačnih zaustavljanja postrojenja te konačnog prestanka rada
- uvjeti kontrole i prevencije onečišćenja, s odgovarajućim uvjetima kojima se osigurava zaštita tla i podzemnih voda, uvjeti redovnog održavanja i kontrole mjera za prevenciju emisija u tlo i podzemne vode kao i uvjeti periodičnog praćenje emisija u podzemne vode i tlo uslijed korištenja opasnih tvari u postrojenju, uzimajući u obzir mogućnost takvog onečišćenja
- uvjeti praćenja i gospodarenja otpadom iz postrojenja
- opis mjera predviđenih za praćenje emisija u okoliš (monitoring), s metodologijom mjerenja, učestalosti mjerenja i vrednovanjem rezultata mjerenja, te uvjeti za ocjenu poštivanja graničnih vrijednosti emisija, ili upućivanje na primjenjive zahtjeve koji su drugdje navedeni
- način uklanjanja postrojenja u skladu s budućom namjenom postrojenja

2. granične vrijednosti emisija za onečišćujuće tvari određene uredbom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona i ostale onečišćujuće tvari (uključujući i odredbe za smanjenje dalekosežnog ili prekograničnog onečišćenja) za:

- industrijske emisije u zrak
- industrijske emisije u vode, odnosno more
- industrijske emisije u sustav javne odvodnje

– industrijske emisije u tlo

– industrijske emisije buke

3. mjere koje se primjenjuju izvan postrojenja (ako je potrebno, primjerice: zaštita prirode)

4. obveze izvještavanja javnosti i nadležnih tijela o rezultatima praćenja industrijskih emisija i drugim podacima s kojima se može provjeriti usklađenost s utvrđenim mjerama i uvjetima iz dozvole sukladno ovom Zakonu.«.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

»(7) Za postrojenja koja su prema Zakonu o potvrđivanju Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji dobila prijelazne rokove, uz mjere i uvjete propisane u dozvoli navode se i rokovi primjene navedenih mjera i uvjeta.«.

Članak 13.

U članku 111. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

»(8) Operater je u obvezi dostaviti Ministarstvu relevantne podatke o mjerama koje je poduzeo nakon konačnog prestanka aktivnosti u skladu sa stavcima 5., odnosno 6. i 7. ovoga članka, a koje Ministarstvo objavljuje na svojim internetskim stranicama.«.

Dosadašnji stavci 8. do 12. postaju stavci 9. do 13.

Članak 14.

Članak 114. mijenja se i glasi:

»(1) Ministarstvo svakih deset godina, po službenoj dužnosti, razmatra, te ako je potrebno, posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjava dozvolu. Neovisno od roka po službenoj dužnosti, Ministarstvo obavezno razmatra dozvolu u slučajevima kada:

– je onečišćenje koje uzrokuje postrojenje takvog značaja da je potrebno razmotriti granične vrijednosti industrijskih emisija utvrđene izdanom okolišnom dozvolom i u svrhu učinkovite zaštite okoliša utvrditi nove granične vrijednosti emisija

– postrojenje nije obuhvaćeno nijednim od zaključaka o NRT-u, ako razvoj NRT-a omogućava značajno smanjenje industrijskih emisija, odnosno u slučaju iz članka 107. stavka 1. ovoga Zakona

– sigurnosni uvjeti rada u postrojenju nalažu uporabu drugih raspoloživih i dostupnih tehnika

– to nalaže usklađivanje sa zakonom, odnosno s europskim i/ili međunarodnim propisima

– je potrebno usklađenje s novonastalim standardom kakvoće okoliša.

(2) Šest mjeseci prije isteka roka za razmatranje uvjeta dozvole iz stavka 1. ovog članka, operater dostavlja obavijest Ministarstvu o isteku tog roka.

(3) Na zahtjev Ministarstva, operater je dužan dostaviti sve podatke potrebne za ponovno razmatranje uvjeta okolišne dozvole u smislu stavka 1. ovoga članka, uključujući rezultate praćenja industrijskih emisija i ostale podatke koji omogućuju usporedbu rada postrojenja s NRT-om opisanim u primjenjivim zaključcima o NRT-u i s razinama industrijskih emisija koje su povezane s NRT-om, za slučaj da postrojenje nije obuhvaćeno nijednim od zaključaka o NRT-u.

(4) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo mora koristiti podatke nastale praćenjem i/ili utvrđene inspekcijskim nadzorom.

(5) Na postupak izmjene i dopune okolišne dozvole iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na podnošenje zahtjeva i postupak izdavanja okolišne dozvole.

(6) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša koja su izdana prema odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, broj 110/07).«.

Članak 15.

U članku 115. stavku 1. riječi: »uređaja za loženje odnosno postrojenja za spaljivanje i suspaljivanje otpada« brišu se.

Članak 16.

U članku 116. podstavak 2. mijenja se i glasi:

» – bez odgađanja poduzeti mjere za ograničavanje posljedica za okoliš i za sprječavanje mogućih nezgoda i nesreća;«.

Članak 17.

U članku 117. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Ako povreda uvjeta dozvole predstavlja neposrednu opasnost za zdravlje ljudi ili ako prijeto uzrokovanjem neposrednog značajnog štetnog učinka na okoliš, postrojenje ili njegov odgovarajući dio mora prestati s radom do ponovnog postizanja sukladnosti rada prema uvjetima dozvole, odnosno prema stavku 1. podstavcima 2. i 3. ovoga članka. Razloge za postupanje iz ovog stavka ocjenjuje Ministarstvo.«.

Članak 18.

Članak 137. mijenja se i glasi:

»(1) Ako Ministarstvo procijeni da bi emisije iz postrojenja mogle znatnije utjecati na okoliš u drugoj državi ili ako druga država to zahtijeva, istovremeno s provedbom postupka sudjelovanja javnosti u postupku ishođenja okolišne dozvole za to postrojenje, Ministarstvo

dostavlja nadležnom tijelu te države obavijest o zahtjevu operatera za ishođenje okolišne dozvole za postrojenje, odnosno za značajnu izmjenu u postrojenju koje ima okolišnu dozvolu. Obavijest sadrži sažeti opis zahtjeva operatera, informaciju o postupku koji se provodi s tim u vezi, rok u kojem druga država treba obavijestiti Ministarstvo o namjeri sudjelovanja u postupku okolišne dozvole. Obavijest o zahtjevu Ministarstvo će dostaviti i na zahtjev druge države. Ova obavijest se dostavlja najkasnije nakon što se o primitku zahtjeva informira javnost države.

(2) Ako druga država iz stavka 1. ovoga članka obavijesti Ministarstvo da želi sudjelovati u postupku ishođenja okolišne dozvole za postrojenje, Ministarstvo dostavlja nadležnom tijelu te države sve podatke o podnesenom zahtjevu operatera, a koje Ministarstvo stavlja na raspolaganje vlastitoj javnosti i u isto vrijeme u koje ih stavlja na raspolaganje vlastitoj javnosti sukladno ovom Zakonu i propisu kojim se regulira informiranje i sudjelovanje javnosti i zainteresirane javnosti te propisu kojim se regulira ishođenje okolišne dozvole te određuje rok za dostavljanje mišljenja.

(3) Podaci prema stavcima 1. i 2. ovoga članka, koriste se za provedbu potrebnih savjetovanja u okviru dvostranih odnosa između država u skladu sa stavcima 1. i 2. ovoga članka.

(4) Po provedenom postupku ishođenja okolišne dozvole za postrojenje, Ministarstvo dostavlja državi iz stavka 1. ovoga članka obavijest o mogućoj vrsti odluke glede podnesenog zahtjeva operatera te o donesenom rješenju glede zahtjeva operatera u tom postupku, kao i razloge na kojima se temelji odluka a koji sadrži i rezultate provedenih savjetovanja između Ministarstva i druge države, a koja uključuje i rješenje.«

Članak 19.

U članku 167. stavku 1. iza riječi: »utjecaja zahvata« dodaju se riječi: »ili koja je pogođena ili će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu«.

Članak 20.

U članku 173. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»(3) Djelatnosti koje se smatraju opasnim za okoliš i/ili ljudsko zdravlje u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka, popis djelatnosti/aktivnosti, kriterije prema kojima se procjenjuje prijeteća opasnost i utvrđuje šteta u okolišu, najprikladnije mjere za otklanjanje štete u okolišu, njihovu svrhu i način odabira, način otklanjanja štete u okolišu (uključujući posebne uvjete glede pojedinih sastavnica okoliša, zaštićenih vrsta i prirodnih staništa), te način specificiranja troškova vezano za utvrđivanje i otklanjanje prijeteće opasnosti i štete u okolišu, izuzeća od primjene te druga pitanja s tim u vezi, pobliže uređuje Vlada uredbom.

(4) Šteta u okolišu i prijeteća opasnost od štete uzrokovana zaštićenim vrstama i/ili prirodnim staništima prema posebnom propisu nastaje i uslijed obavljanja ostalih djelatnosti osim onih navedenih u popisu djelatnosti/aktivnosti određenih u uredbi iz stavka 3. ovoga članka.«

Članak 21.

U članku 177. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»(1) Operater koji obavlja opasnu djelatnost s popisa djelatnosti/aktivnosti određenih u uredbi iz članka 173. stavka 3. odgovara za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete osim ako, u skladu s ovim Zakonom, dokaže da opasna djelatnost nije bila uzrok štete u okolišu odnosno prijeteće opasnosti.

(2) Operater odgovara za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete i u slučaju kada obavlja djelatnost koja nije određena popisom djelatnosti/aktivnosti u uredbi iz članka 173. stavka 3. ovoga članka, a u obavljanju te djelatnosti ne otklanja opasnosti i ne sprječava nastanak štete u okolišu na zaštićenim vrstama i prirodnim staništima.«

Članak 22.

Članak 178. mijenja se i glasi:

»(1) Operater koji obavlja opasnu djelatnost u smislu članka 177. stavka 1. ovoga Zakona odgovara po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti).

(2) Operater iz članka 177. stavka 2. ovoga Zakona za prouzročenu štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete odgovara po načelu krivnje ili nemarnog djelovanja.«

Članak 23.

Članak 180. mijenja se i glasi:

»(1) Operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona nije odgovoran za štetu u okolišu i prijeteću opasnost od štete ako dokaže da je šteta ili prijeteća opasnost od štete nastala:

– kao posljedica prirodne pojave nepredvidivog i neizbježnog obilježja, koja se nije mogla niti spriječiti niti otkloniti

– kao posljedica ratnog stanja ili drugog oružanog neprijateljstva

– djelovanjem treće osobe iako su poduzete primjerene mjere sigurnosti

– iz pridržavanja obvezne naredbe ili upute koja je potekla od javne vlasti, izuzev naredbe ili upute dane nakon emisije ili iznenadnog događaja prouzročnog vlastitom djelatnošću operatera.

(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavaka 3. i 4. i stavka 3. ovoga članka operater ima pravo na povrat troškova djelovanja na sprječavanju ili otklanjanju štete u okolišu.

(3) Operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona oslobađa se obveze snošenja troškova djelovanja na otklanjanju štete u okolišu ako dokaže da u obavljanju djelatnosti nije djelovao namjerno ili iz nepažnje te da je šteta nastala:

– emisijom ili događajem koji je izrijeком dopušten odgovarajućim aktom i u potpunosti u skladu s danim uvjetima navedenim u aktu

– emisijom ili djelatnošću ili načinom korištenja određenog proizvoda tijekom određene djelatnosti za koju dokaže da se na temelju stanja znanstvenih i tehničkih saznanja u trenutku nastanka štete nije smatralo vjerojatnim da će prouzročiti štetu u okolišu.

(4) Preventivne mjere i mjere otklanjanja nastalih šteta u okolišu kao i mjere obavješćivanja koje poduzima nadležno tijelo ne dovode u pitanje odgovornost operatera za prijeteću opasnost od štete i nastalu štetu u okolišu.«.

Članak 24.

U članku 181. stavku 1. riječ: »opasnom« zamjenjuje se riječju: »svojom«.

Članak 25.

U članku 183. stavku 1. iza riječi: »otklanjanja« dodaju se riječi: »prijeteće opasnosti od štete«.

U stavku 3. riječ: »neposredna« zamjenjuje se riječju: »prijeteća«.

Članak 26.

U članku 187. stavku 1. riječ: »postrojenja« briše se.

Članak 27.

Članak 191. mijenja se i glasi:

»(1) Javnost koja je pogođena štetom u okolišu uključujući i zainteresiranu javnost mogu nadležnom tijelu podnijeti prijavu štete u okolišu. Uz prijavu se prilažu odgovarajuće informacije i podaci koji potkrepljuju primjedbe o postojanju štete u okolišu.

(2) Po prijavi štete u okolišu inspekcijske službe nadležnog tijela obaviti će očevid na lokaciji na koju se odnosi prijava i ako je nakon razmatranja prijava uvjerljivo ukazala na postojanje štete u okolišu daje se dotičnom operateru prilika da se očituje na prijavu popratnim primjedbama.

(3) Nadležno tijelo o podnesenoj prijavi štete u okolišu odlučuje rješenjem.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.«.

Članak 28.

U članku 199. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»(1) Operater iz članka 177. ovoga Zakona podmiruje sve troškove u vezi s poduzimanjem mjera za otklanjanje prijeteće opasnosti od štete odnosno saniranjem štete u okolišu, prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Ako se utvrdi da je operater iz članka 177. ovoga Zakona odgovoran za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete, prema ovom Zakonu, u tom slučaju operater je sukladno postavljenom zahtjevu za naknadu troškova i sanaciju štete obvezan nadoknaditi:

- troškove procjene štete i prijeteće opasnosti od štete
- troškove utvrđivanja mjera za sanaciju okoliša u postupku izrade i odobravanja sanacijskog programa
- troškove povrata okoliša u stanje prije nastanka štete ako je takav povrat moguć, odnosno troškove sanacije posljedica štete u okolišu, troškove dopunskih i kompenzacijskih mjera
- troškove provedbe mjera otklanjanja prijeteće opasnosti od šteta
- troškove provedbe mjera za sprječavanje ili ublažavanje štete u okolišu
- troškove praćenja
- troškove nadzora provedbe mjera
- troškove prikupljanja podataka
- sve druge troškove određene zakonom, troškove postupaka i ostale nepredviđene troškove nastale uslijed provedbe mjera otklanjanja štete i prijeteće opasnosti od štete.«.

Članak 29.

U članku 202. stavku 1. riječ: »neposrednu« zamjenjuje se riječju: »prijeteću«.

U stavku 2. iza riječi: »strane« dodaje se zarez i riječi: »ovisno o tome što nastupi kasnije«.

Članak 30.

U članku 205. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. i stavak 3. koji glase:

»(2) Ako operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. nije osigurao sredstva za podmirenje svih troškova u svezi s provedbom mjera otklanjanja prijeteće opasnosti od štete i štete u okolišu, tijelo koje propisuje mjere za otklanjanje prijeteće opasnosti od štete, odnosno mjere saniranja štete u okolišu rješenjem će tražiti pokriće u imovini ili druga primjerena jamstva za nadoknadu nastalih troškova.

(3) Tijelo iz stavka 2. ovoga članka može odustati od zahtjeva za nadoknadu troškova djelomično ili u cijelosti ako bi za to potrebni izdaci bili veći od svote koja se može naplatiti ili ako se ne može utvrditi operatera.«.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 4.

Članak 31.

U članku 224. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

“(4) Koordinirani inspekcijski nadzor obuhvaća sve aktivnosti, uključujući i posjete lokaciji, praćenje emisija i provjeravanje internih izvješća i prateće dokumentacije, ovjeru samopraćenja, provjeravanje tehnika koje se koriste i prikladnosti upravljanja okolišem postrojenja, koje poduzima nadležno tijelo ili se poduzimaju u njegovo ime, kako bi se provjerila i unaprijedila sukladnost postrojenja s uvjetima njihovih dozvola i kako bi se, prema potrebi, pratio njihov učinak na okoliš.“

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 32.

U članku 227. stavku 8. iza riječi: „dopuna okolišne dozvole“ dodaju se riječi: „što prije“.

Iza stavka 9. dodaje se stavak 10. koji glasi:

„(10) Sustavno procjenjivanje rizika za okoliš iz stavka 4. ovoga članka, za postrojenja koja su obveznici okolišne dozvole, temelji se najmanje na slijedećim kriterijima:

- potencijalni i stvarni učinci koje predmetno postrojenje ima na zdravlje ljudi i okoliš, vodeći računa o razinama i vrstama emisija, osjetljivosti lokalnog okoliša i riziku od nesreća

- podaci o poštovanju uvjeta dozvole

-sudjelovanje operatera u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja (EMAS) Unije, u skladu s Uredbom 1221/2009.“

Članak 33.

U članku 228. stavku 5. iza riječi: „mjerama“ dodaju se riječi: „osobito odgovarajuća zapažanja vezana za sukladnost postrojenja s uvjetima okolišne dozvole i zaključke o tome da li je potrebno poduzimati kakve daljnje radnje“.

Članak 34.

U članku 262. stavku 1. iza točke 11. dodaje se točka 12. koja glasi:

»12. ne provodi mjere i/ili program praćenja stanja okoliša propisane rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš, odnosno rješenjem nakon provedene ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata za okoliš (članak 89.a i članak 93. stavak 3.).«

Članak 35.

Iza članka 265. dodaje se članak 265.a koji glasi:

„Članak 265.a

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba u slučaju davanja lažnih izjava tijekom postupaka homologacije ili postupaka koji dovode do opoziva, zadržavanja podataka ili tehničkih specifikacija koji bi mogli dovesti do opoziva ili ukidanja homologacije tipa te uporabe poremećajnih uređaja (članak 61. stavak 8.).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba - obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 7.000 do 15.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 do 5.000,00 kuna.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 36.**

Postupci pokrenuti po odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine br. 80/13, 153/13 – Zakon o gradnji i 78/15) do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 37.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Mijenja se članak 2. stavak 1. u kojem se dodaje točka 2. zbog obveze usklađivanja s Direktivom 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš. U stavak 2. dodaje se Uredba (EU) 2016/1628 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjeni uredbi (EU) br. 1024/2012 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ.

Uz članak 2.

Mijenja se članak 4. stavak 1. kojim se mijenjaju definicije emisije, operatera, prirodnog dobra, štete u okolišu i štete u skladu s člankom 2. stavcima 1., 2., 6., 8. i 12. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu radi zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI. Dodaju se točke 15., 28., 32. i 45. koje se odnose na definicije pojmova korištenih u članku 3. koji se odnosi na Plan intervencija kod iznenadnih onečišćenja mora (dalje: Plan intervencija), a usklađuju se s Direktivom 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ, a dosadašnje točke se renumeriraju.

Uz članak 3.

Mijenja se članak 57. tako da se dopunjuje stavak 2. čime se proširuje sadržaj Plana intervencija za postupke i mjere za smanjenje šteta u morskom okolišu te otklanjanje posljedica šteta u okolišu uzrokovanih iznenadnim događajem na postojećem ili planiranom odobalnom objektu ili povezanoj infrastrukturi. Nadalje, dopunjuje se i stavak 3. relevantnim operatorima ili vlasnicima i nositeljima odobrenja odobalnih objekata čime se isti obvezuju na sudjelovanje u izradi Plana intervencija. Navedeno je u skladu s člankom 29. stavkom 2. Direktive 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ, a radi zahtjeva povrede 2016/2128.

Dodatno se propisuje postupak donošenja predmetnog Plana. Ukida se odredba kojom se propisuje sustav za davanje prethodnog odobrenja za korištenje kemijskih sredstava (disperzanata) iz razloga što je korištenje istih propisano Planom.

Uz članak 4.

Mijenja se članak 76. stavci 2. i 4. zbog potrebe usklađenja s člankom 1. Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš i glase: »(2) Procjenom utjecaja na okoliš prepoznaje se, opisuje i ocjenjuje, na prikladan način, utjecaj svakog pojedinačnog zahvata iz stavka 1. ovoga članka na okoliš, tako da se utvrđuje mogući izravni i neizravni utjecaj zahvata na sljedeće čimbenike: zemljište, tlo, vode, more, zrak i klimu, šume, stanovništvo i zdravlje ljudi, biljni i životinjski svijet, biološku raznolikost, s posebnom pozornošću usmjerenom na vrste i staništa zaštićene sukladno posebnom zakonu, prirodne vrijednosti, krajobraz, materijalnu imovinu, kulturnu baštinu, uzimajući u obzir njihove međuodnose, te podložnost zahvata riziku od nastanka velike nesreće ili katastrofa

ukoliko je to relevantno za zahvat.« i »(4) Procjena utjecaja zahvata na okoliš provodi se u okviru pripreme namjeravanog zahvata, prije izdavanja lokacijske dozvole za provedbu zahvata ili drugog odobrenja za zahvat za koji izdavanje lokacijske dozvole nije obvezno i taj postupak obuhvaća:

- podnošenje zahtjeva sukladno članku 80. ovoga Zakona,
- razmatranje mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na čijem području se nalazi zahvat ili bi zahvat mogao imati utjecaj na njihovo područje sukladno članku 89. ovoga Zakona,
- informiranje i sudjelovanje javnosti sukladno člancima 160. do 163. ovoga Zakona i, ako je relevantno, sukladno člancima 135. i 136. ovoga Zakona,
- donošenje rješenja sukladno članku 89. ovoga Zakona,
- ugrađivanje rezultata procjene utjecaja zahvata na okoliš u sadržaj dozvola za provedbu zahvata sukladno članku 89.a ovoga Zakona.«.

Uz članak 5.

U članku 84. dodaje se novi stavak 3. zbog potrebe usklađenja s člankom 9.a Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš i glasi: »(3) Nadležno upravno tijelo u županiji, odnosno u Gradu Zagrebu ne može biti i nositelj zahvata u istom postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš, odnosno ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš. U tom slučaju, Ministarstvo je nadležno za provedbu tih postupaka.«. Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Uz članak 6.

Mijenja se članak 88. u kome se dodaje novi stavak 4. zbog potrebe usklađenja s člankom 4. Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš i glasi: »(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, rok za provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš može se produžiti. U tom slučaju Ministarstvo, odnosno nadležno upravno tijelo u županiji te u Gradu Zagrebu mora pisanim putem obavijestiti nositelja zahvata o razlozima produženja roka i o novom roku za provedbu postupka.«, a dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Uz članak 7.

Mijenja se članak 89. stavak 1. i dodaje stavak 4. zbog potrebe usklađenja s člankom 8.a i člankom 6. stavkom 1. Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš. U članku 89. stavak 1. mijenja se i glasi: »(1) O zahtjevu za procjenu utjecaja zahvata na okoliš odlučuje se rješenjem koje sadrži obrazloženje razloga prihvatljivosti zahvata za okoliš i/ili ekološku mrežu, odnosno razloga neprihvatljivosti za okoliš i/ili ekološku mrežu.«. te dodaje stavak 4. koji glasi: »(4) Prije donošenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš, Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo u županiji, odnosno u Gradu Zagrebu, mora o zahtjevu iz članka 80. ovoga Zakona, informirati jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave na čijem području se nalazi zahvat ili bi zahvat mogao imati utjecaj na njihovo područje, te omogućiti njihovo sudjelovanje u postupku.«, a dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Uz članak 8.

Mijenja se članak 89.a zbog potrebe usklađenja s člankom 1. stavkom 2. Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš i glasi »Mjere i/ili program praćenja stanja okoliša utvrđeni rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš, odnosno rješenjem iz postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, obvezni su sadržaj glavnog projekta koji je sastavni dio akta kojim se odobrava građenje ili drugih dozvola za provedbu zahvata koje se izdaju prema posebnom zakonu.«.

Uz članak 9.

Mijenja se članak 95. stavak 2. tako da se brišu riječi: *postrojenje za izgaranje, postrojenje za spaljivanje otpada, postrojenje za suspaljivanje otpada*, a radi usklađenja s odredbama članka 10. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) kojima se određuju aktivnosti na koje se primjenjuje odredbe o okolišnoj dozvoli.

Uz članak 10.

Mijenja se članak 96. podstavak 3. proširuje se radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojim se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 11. točkom e. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja).

Uz članak 11.

Mijenja se članak 99. stavak 3. podstavak 12. radi zahtjeva pilota EU Pilot 8654/16/ENVI, kojom se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 12. stavkom 1. podstavkom 2. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja).

Uz članak 12.

Mijenja se članak 103. stavci 1., 2. i 7. radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojim se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 14. točkama b., d., e. i h. s Direktivom 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja). U istom članku u stavcima 1., 2. i 7. se umjesto određivanja tehnika određuju mjere i uvjeti, a radi pravilne primjene članka 14. te direktive te s tim u vezi i radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI.

Uz članak 13.

Mijenja se članak 111. dodavanjem novoga stavka 8. radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojim se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 24. stavkom 3. točkom a. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja). Dosadašnji stavci 8. do 12. postaju stavci 9. do 13.

Uz članak 14.

Mijenja se članak 114. radi usklađenja s odredbama članka 21. Direktive 2010/75/EU. Predloženi rok od 10 godina za razmatranje uvjeta dozvole proizlazi iz provedbene prakse jer je utvrđeno da je rok od pet godina za razmatranje prekratak. Ujedno se razdvaja razmatranje

uvjeta dozvole od roka od 10 godina od razmatranja po slučajevima navedenim u prvom stavku, a radi usklađenja s odredbama Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja). Dodaje se stavak u istom članku, kojim se obvezuje operatera da šest mjeseci prije isteka roka za razmatranje uvjeta dozvole, obavijesti Ministarstvo o isteku tog roka. Dosadašnji stavak 4. se briše jer se odredbama tog stavka proširuje dosadašnji stavak 1. podstavak 2. radi usklađenja s odredbama članka 21. te direktive. Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3. te se proširuje radi usklađenja s navedenim promjenama u stavku 1. ovoga članka. Sadržaj stavka 5. odnosi se na stavak 1. ovoga članka.

Uz članak 15.

Mijenja se članak 115. stavak 1. tako da se brišu riječi: »uređaja za loženje odnosno postrojenja za spaljivanje i suspaljivanje otpada, a radi usklađenja s člankom 3. stavkom 1. podstavkom 3. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja). Budući da se ti pojmovi odnose na postrojenja koja nisu nužno na popisu priloga I. te direktive, dok se odredbe ovoga članka odnose samo na ta postrojenja.

Uz članak 16.

Mijenja se članak 116. podstavak 2. radi zahtjeva pilota EU Pilot 8654/16/ENVI, kojom se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 7. točkom b. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja).

Uz članak 17.

Mijenja se članak 117. tako da se proširuje stavak 2. radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojom se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 8. stavkom 2. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja). U istom stavku brišu se riječi postrojenje, postrojenje za izgaranje, postrojenje za spaljivanje otpada, postrojenje za suspaljivanje otpada, a radi usklađenja s Direktivom 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) jer se ti pojmovi odnose na postrojenja koja nisu nužno na popisu Priloga I. te Direktive, dok se odredbe ovoga članka odnose samo na ta postrojenja.

Uz članak 18.

Mijenja se članak 137. stavci 1. i 2. radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojim se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 26. stavkom 1. podstavkom 1. te primjenom Priloga IV. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja). U istom članku dodaje se stavak 3. radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojim se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 26. zadnjim dijelom stavka 1. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja). Dosadašnji stavak 3., postaje stavak 4. koji se proširuje radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojim se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 26. stavkom 2. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja). Dosadašnji stavak 4. se briše budući da je prethodni stavak proširen sa sadržajem obavijesti koja se dostavlja drugoj državi o provedenim radnjama u postupku okolišne dozvole koje prethode donošenju odluke te samoj odluci Ministarstva.

Uz članak 19.

Mijenja se članak 167. stavak 1. tako da se iza riječi »zahvata« dodaju se riječi »ili koja je pogođena ili će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu« u skladu s odredbama članka 12. stavka 1. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 20.

Mijenja se članak 173. stavci 3. i 4. tako da se propisuje popis djelatnosti/aktivnosti i izuzeća od primjene pobliže uređuje uredbom te da šteta u okolišu i prijeteća opasnost od štete uzrokovana zaštićenim vrstama i/ili prirodnim staništima prema posebnom propisu nastaje i uslijed obavljanja ostalih djelatnosti osim onih navedenih u popisu djelatnosti/aktivnosti u skladu s odredbama članka 3. stavka 1. i članka 4. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i radi zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 21.

Mijenja se članak 177. stavci 1. i 2. radi propisivanja operateru odgovornosti za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete, a koji obavlja opasnu djelatnost s popisa djelatnosti/aktivnosti, osim ako dokaže da opasna djelatnost nije bila uzrok štete u okolišu odnosno prijeteće opasnosti. Također operater odgovara za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete i u slučaju kada obavlja djelatnost koja nije određena popisom djelatnosti/aktivnosti, a u obavljanju te djelatnosti ne otklanja opasnosti i ne sprječava nastanak štete u okolišu na zaštićenim vrstama i prirodnim staništima u skladu s odredbama članka 3. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 22.

Mijenja se članak 178. koji propisuje da operater koji obavlja opasnu djelatnost odgovara po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti) i da operater za prouzročenu štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete odgovara po načelu krivnje ili nemarnog djelovanja u skladu s odredbama članka 3. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 23.

Mijenja se članak 180. stavci 1., 2., i 3. tako da se propisuje da ako operater dokaže da nije odgovoran za štetu u okolišu i prijeteću opasnost od štete ima pravo na povrat troškova u skladu s odredbama članka 4. i 8. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 24.

Mijenja se članak članka 181. stavak 1. tako da se riječ: »opasnom« zamjenjuje riječju: »svojom« u skladu s člankom 3. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za

okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 25.

Mijenja se članak 183. stavak 1. tako da se iza riječi: »otklanjanja« dodaju riječi: »prijeteće opasnosti od štete« jer se odnosi na mjere sprječavanja štete u skladu s člankom 2. stavkom 11. i člankom 5. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 26.

Mijenja se članak 187. stavak 1. tako da se briše riječ. »postrojenja« u skladu s odredbama članka 3. i Priloga III. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 27.

Mijenja se članak 191. stavci 1., 2. i 3. tako da se propisuje da javnost koja je pogođena štetom u okolišu uključujući i zainteresiranu javnost može nadležnom tijelu podnijeti prijavu štete u okolišu. Uz prijavu se prilažu odgovarajuće informacije i podaci koji potkrepljuju primjedbe o postojanju štete u okolišu, po prijavi štete u okolišu inspeksijske službe nadležnog tijela obaviti će očevid na lokaciji na koju se odnosi prijava i ako je nakon razmatranja prijava uvjerljivo ukazala na postojanje štete u okolišu daje se dotičnom operateru prilika da se očituje na prijavu popratnim primjedbama te da nadležno tijelo o podnesenoj prijavi štete u okolišu odlučuje rješenjem u skladu s odredbama članka 12. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 28.

Mijenja se članak 199. stavci 1. i 2. tako da se propisuje da operater podmiruje sve troškove u vezi s poduzimanjem mjera za otklanjanje prijeteeće opasnosti od štete, odnosno saniranje štete u okolišu, te ako se utvrdi da je operater odgovoran za štetu u okolišu i/ili prijeteeću opasnost od štete, tada je operater sukladno postavljenom zahtjevu za naknadu troškova i sanacije štete obvezan nadoknaditi: troškove procjene štete i prijeteeće opasnosti od štete, troškove utvrđivanja mjera za sanaciju okoliša u postupku izrade i odobravanja sanacijskog programa, troškove povrata okoliša u stanje prije nastanka štete ako je takav povrat moguć, odnosno troškove sanacije posljedica štete u okolišu, troškove dopunskih i kompenzacijskih mjera, troškove provedbe mjera otklanjanja prijeteeće opasnosti od šteta, troškove provedbe mjera za sprječavanje ili ublažavanje štete u okolišu, troškove praćenja, troškove nadzora provedbe mjera, troškove prikupljanja podataka i sve druge administrativne zakonske i ostale nepredviđene troškove nastale uslijed provedbe mjera otklanjanja štete i prijeteeće opasnosti od štete u skladu s odredbama članka 2. stavka 16. i članka 8. stavka 2. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI.

Uz članak 29.

Mijenja se članak 202. stavak 1. tako da se riječ »neposrednu« zamjenjuje riječju »prijeteću« u skladu s odredbama članka 2. stavka 9., članka 8. i članka 10. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI te se u stavku 2. napominje da rok za zastaru naplate troškova počinje teći od onog događaja koji se kasnije dogodio.

Uz članak 30.

Mijenja se članak 205. tako da se dodaju novi stavak 2. i stavak 3. koji propisuju da ako operater iz članka 177. stavka 1. i 2. nije osigurao sredstva za podmirenje svih troškova u svezi s provedbom mjera otklanjanja prijeteće opasnosti od štete i štete u okolišu, tijelo koje propisuje mjere za otklanjanje prijeteće opasnosti od štete, odnosno mjere saniranja štete u okolišu rješenjem će tražiti pokriće u imovini ili druga primjerena jamstva za nadoknadu nastalih troškova, te da to tijelo može odustati od zahtjeva za nadoknadu troškova djelomično ili u cijelosti ako bi za to potrebni izdaci bili veći od svote koja se može naplatiti ili ako se ne može utvrditi operatera u skladu s odredbama članka 8. stavka 2. Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu i zbog zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI, a dosadašnji stavak 2. postaje stavak 4.

Uz članak 31.

U članku 224. dodaje se novi stavak 4. radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojom se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 3. stavkom 22. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja).

Uz članak 32.

U članku 227. stavak. 8. se dopunjuje i dodaje stavak 10. radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojom se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 23. stavcima 4. i 5. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja).

Uz članak 33.

Članak 228. stavak. 5. mijenja se radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, kojom se ocjenjuje usklađenost propisa s člankom 23. stavkom 6. Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja).

Uz članak 34.

Mijenja se članak 262. stavka 1. dodaje se točka 12. zbog potrebe usklađenja s člankom 10.a Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš koji utvrđuje da države članice utvrđuju propise o kaznama koje se primjenjuju na kršenje nacionalnih odredbi koje su donesene na temelju ove Direktive, i da tako utvrđene kazne trebaju biti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće te glasi: »12. ne provodi mjere i/ili program praćenja stanja okoliša propisane rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš, odnosno rješenjem nakon provedene ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata za okoliš.«

Uz članak 35.

Novim člankom 265. a propisuju se prekršajne odredbe za provedbu posebnog propisa kojim se transponira Uredba (EU) 2016/1628 Europskog Parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjene Uredbi (EU) br. 1024/20125 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ.

Uz članak 36.

Propisuje se da će se postupci pokrenuti po odredbama Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 80/13, 153/13 – Zakon o gradnji i 78/15) do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama toga Zakona.

Uz članak 37.

Propisuje se stupanje na snagu propisa.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Prijenos prava Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

1. Direktiva 2011/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 26, 28.1.2012.);
2. Direktiva 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva Vijeća 85/337/EEZ i 96/61/EZ s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu (SL L 156, 25.6.2003.);
3. Direktiva 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka pojedinih planova i programa na okoliš (SL L 197, 21.7. 2001.);
4. Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprječavanje i kontrola onečišćenja) (preinačena) (tekst značajan za EGP) (SL L 334, 17.12.2010.);
5. Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, 14.2. 2003.);
6. Direktiva 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete na okolišu (SL L 143, 30.4.2004.);
7. Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o morskoj strategiji) (Tekst značajan za EGP) (SL L 164, 25.6.2008.);
8. Direktiva 1999/94/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO₂ u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000);
9. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 178, 28. 6. 2013.);
10. Direktiva 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 197, 24. 7. 2012.),

11. Direktiva 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama (SL L 285, 31. 10. 2009.);

12. Direktiva 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o geološkom skladištenju ugljikova dioksida i o izmjeni Direktive Vijeća 85/337/EEZ, Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2000/60/EZ, 2001/80/EZ, 2004/35/EZ, 2006/12/EZ, 2008/1/EZ i Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (Tekst značajan za EGP) (SL L 140, 5. 6. 2009.);

13. Direktiva 2009/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o izmjeni Direktive 98/70/EZ u pogledu specifikacije benzina, dizelskoga goriva i plinskog ulja i uvođenju mehanizma praćenja i smanjivanja emisija stakleničkih plinova, o izmjeni Direktive Vijeća 1999/32/EZ u pogledu specifikacije goriva koje se koristi na plovilima na unutarnjim plovnim putovima i stavljanju izvan snage Direktive 93/12/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 140, 5. 6. 2009.);

14. Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (Tekst značajan za EGP) (SL L 312, 22. 11. 2008.);

15. Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 266, 26. 9. 2006.);

16. Direktiva 2006/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o upravljanju kvalitetom vode za kupanje i stavljanju izvan snage Direktive 76/160/EEZ (SL L 64, 4. 3. 2006.);

17. Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 275, 25. 10. 2003.);

18. Direktiva vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16. 7. 1999.);

19. Direktiva 94/63/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o kontroli emisija hlapivih organskih spojeva (HOS-a) koje proizlaze iz skladištenja benzina i njegove distribucije od terminala do benzinskih postaja (SL L 365, 31. 12. 1994.);

20. Direktiva Vijeća 91/692/EEZ od 23. prosinca 1991. kojom se standardiziraju i racionaliziraju izvješća o provedbi određenih direktiva koje se odnose na okoliš (SL L 377, 31. 12. 1991.).

(2) Ovim se Zakonom utvrđuje okvir za provedbu sljedećih akata Europske unije:

1. Uredbe (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a (Tekst značajan za EGP) (SL L 108, 29. 4. 2010., u daljem tekstu: Uredba br. 66/2010);

2. Uredbe (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog

ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009.);

3. Uredbe (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju Europskoga registra ispuštanja i prijenosa zagađivala i koja izmjenjuje i dopunjuje Direktive Vijeća 91/689/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 33, 4.2.2006.);

4. Uredbe (EZ) br. 401/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o Europskoj agenciji za okoliš i Europskoj informacijskoj i promatračkoj mreži za okoliš (kodifikacija) (SL L 126, 21.5.2009.).

(3) Ovaj Zakon sadržava odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktom Programa Ujedinjenih naroda za okoliš:

– Protokolom Barcelonske konvencije o integralnom upravljanju obalnim područjem Sredozemlja, koji je Republika Hrvatska ratificirala Zakonom o potvrđivanju Protokola o integralnom upravljanju obalnim područjem Sredozemlja (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, br. 8/12., u daljnjem tekstu: Protokol).

Pojašnjenje pojmova

Članak 4.

(1) Pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu i u provedbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. Cjelovito upravljanje zaštitom okoliša je skup povezanih i usklađenih odluka i mjera kojima je svrha ostvarivanje jedinstvene zaštite okoliša, izbjegavanje i smanjivanje rizika po okoliš te poboljšavanje i ostvarivanje učinkovite zaštite okoliša,

2. Domino-efekt je niz povezanih učinaka koji zbog međusobnog razmještaja i blizine područja postrojenja, postrojenja, odnosno dijelova postrojenja ili grupe postrojenja i količina opasnih tvari prisutnih u tim područjima postrojenja povećavaju mogućnost izbijanja velike nesreće ili pogoršavaju posljedice nastale nesreće,

3. Dozvole prema posebnim propisima su dozvole za rad, u pisanom obliku, čitavog postrojenja ili jednog njegovog dijela ili uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada prema posebnim propisima, a koje se izdaju temeljem nadležnosti za posebnu sastavnicu okoliša ili za posebnu djelatnost u vezi s okolišem,

4. Ekološka mreža je sustav međusobno povezanih ili prostorno bliskih ekološki značajnih područja, koja uravnoteženom biogeografskom raspoređenošću značajno pridonose očuvanju prirodne ravnoteže i bioraznolikosti; utvrđuje se prema posebnom propisu iz područja zaštite prirode,

5. Emisija je ispuštanje ili istjecanje tvari, uključujući radioaktivne tvari i genetski modificirane organizme, u tekućem, plinovitom ili čvrstom agregatnom stanju, i/ili ispuštanje topline, buke, vibracije iz nepokretnih ili difuznih izvora u zrak, more, vodu i tlo, te ispuštanje svjetlosti i organizama, iz pojedinog izvora u okoliš, nastalo kao rezultat čovjekovih djelatnosti, kao i mikrobiološko onečišćivanje okoliša,

6. Granična vrijednost emisije je propisana ili određena vrijednost, koncentracija i/ili razina emisije u posebnim pokazateljima, izražena kao prosjek tijekom zadanog vremenskog razdoblja, pod posebnim referentnim uvjetima koja u jednom ili tijekom više vremenskih razdoblja ne smije biti prekoračena,

7. Imisija je koncentracija tvari na određenom mjestu i u određenom vremenu u okolišu,

8. Industrijska nesreća je događaj koji je posljedica nekontroliranog slijeda događanja u tijeku neke radnje ili aktivnosti u postrojenju, tijekom proizvodnje i/ili uporabe proizvoda, skladištenja i/ili rukovanja proizvodom ili odlaganja otpada,

9. Industrijska emisija je ispuštanje ili istjecanje tvari, ispuštanje energije (toplina, buka, vibracije) iz stacionarnih ili difuznih izvora u postrojenju u zrak, vodu i tlo,

10. Informacija o okolišu je svaka informacija u pisanom, vizualnom, slušnom, elektroničkom ili drugom materijalnom obliku, koja se odnosi na okoliš, njegove sastavnice i opterećenja, a posebice o opterećivanju okoliša: emisijama, imisijama, otpadu, bioraznolikosti i krajobraznoj raznolikosti, prostoru, kulturnoj baštini, prirodnim pojavama, stanju sastavnica okoliša, postupcima tijela javne vlasti koji se odnose na donošenje propisa, općih i pojedinačnih akata u vezi sa zaštitom okoliša, i/ili koji se odnose na donošenje strategija, planova, programa i izvješća o okolišu, sastavnicama okoliša i opterećenjima, te informacija o učinkovitosti provedbe strategija, planova, programa i mjera, stanju i mjerama i načinima održavanja projektiranog stanja postrojenja i drugih objekata, koji bi mogli utjecati na onečišćivanje okoliša i sastavnica okoliša, odnosno koji bi mogli utjecati na s okolišem povezana opterećenja i/ili postupke,

11. Informacije pohranjene kod tijela javne vlasti su informacije o okolišu koje su u posjedu tijela javne vlasti i koje su ta tijela sama proizvela ili zaprimila,

12. Informacije tijela javne vlasti pohranjene kod drugih su informacije o okolišu koje čuvaju osobe – ovlaštenici u ime tijela javne vlasti,

13. Integralno upravljanje obalnim područjem je dinamički proces održivog upravljanja i korištenja obalnih područja, uzimajući istodobno u obzir krhkost obalnih ekosustava i krajobraza, raznolikost aktivnosti i korištenja, njihovo međusobno djelovanje, pomorsku usmjerenost pojedinih aktivnosti i korištenja i njihov utjecaj na morske i kopnene dijelove,

14. Izbjegnuta nesreća je neplanirani događaj koji je unutar područja postrojenja i/ili izvan njega imao potencijal za uzrokovanje štetnih posljedica za zdravlje ljudi, oštećenje materijalnih dobara ili ugrožavanje prirode i okoliša, ali je ono izbjegnuto,

15. Izvancestovni pokretni stroj je svaki pokretni stroj, industrijska oprema ili vozilo s karoserijom ili bez nje, koji nije namijenjen cestovnom prijevozu putnika i roba i u kojemu je ugrađen motor s unutarnjim izgaranjem,

16. Javni interes je interes u pitanjima zaštite okoliša koji iskazuje Država, ili jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave sukladno svojem statutu,

17. Javnost je jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba, njihove skupine, udruge i organizacije sukladno posebnim propisima i praksi,

17.a Kapacitet postrojenja je najveća vrijednost pokazatelja obavljanja djelatnosti postrojenja, koja je određena tehničkim razlozima u postrojenju (tehnička mogućnost obavljanja djelatnosti),

18. Kakvoća okoliša je stanje okoliša i/ili sastavnica okoliša, koje je posljedica djelovanja prirodnih pojava i/ili ljudskog djelovanja, izraženo morfološkim, fizikalnim, kemijskim, biološkim, estetskim i drugim pokazateljima,

19. Kompenzacijski uvjeti su mjere koje se određuju radi osiguranja opće povezanosti (koherentnosti) ekološke mreže, a utvrđuju se prema posebnom propisu.

20. Krajobraz je određeno područje viđeno ljudskim okom, čija je narav rezultat međusobnog djelovanja prirodnih i ljudskih čimbenika, a predstavlja bitnu sastavnicu čovjekovog okruženja, izraz raznolikosti zajedničke kulturne i prirodne baštine te temelj identiteta područja,

21. Tehnike zaštite okoliša (kraće: tehnike) su mjere zaštite okoliša koje se propisuju u postupku utvrđivanja okolišne dozvole kroz utvrđivanje najboljih raspoloživih tehnika za postrojenje, a uključuju i tehnologiju te način na koji se tehnologija planira, gradi, održava, koristi i uklanja,

22. Morski ekosustavi su područja oceanskog prostora koja uključuju obalna područja od riječnih ušća (estuarija) i granica morskih struja uz obalu do granica epikontinentalnog pojasa prema moru, a ta područja obilježava osebujna produktivnost i trofičke, batimetrijske i hidrografske karakteristike područja,

23. Morski okoliš je životni prostor organizama i njihovih zajednica koji je određen karakterističnim fizičkim, kemijskim i biološkim značajkama, a obuhvaća: područja otvorenog mora, riječna ušća (estuarije) te morska obalna područja uključujući unutarnje morske vode, teritorijalno more, morsko dno, morsko podzemlje, odnosno morske vode pod suverenitetom Republike Hrvatske, te u kojima Republike Hrvatska ostvaruje suverena prava i jurisdikciju,

24. Nacionalna lista pokazatelja (NLP) jest skup podatkovnih tablica za izradu pokazatelja stanja okoliša kojima se za pojedino tematsko područje na temelju nacionalnih, te propisa Europske unije i međunarodnih propisa navodi izvor, set i tijek te vremenska razdoblja prikupljanja podataka, definira metoda izračuna i način prikaza podataka, obveze izvješćivanja i dostupnost podataka,

25. Najbolje raspoložive tehnike (u daljnjem tekstu: NRT) su: najnaprednija faza u razvoju aktivnosti i njihovih načina rada, što pokazuje kolika je praktična primjenjivost pojedinih tehnika kao osnova za granične vrijednosti emisije i ostale uvjete dozvole koji su osmišljeni kako bi spriječili i, gdje to nije izvedivo, smanjili emisije i utjecaj na okoliš u cijelosti:
– tehnike označavaju i tehnologiju koja se koristi i način na koji se postrojenje projektira, gradi, održava, koristi i stavlja izvan upotrebe;

– raspoložive tehnike označavaju tehnike koje su razvijene u opsegu koji dozvoljava primjenu u odgovarajućem industrijskom sektoru, pod ekonomski i tehnički održivim uvjetima, vodeći računa o troškovima i prednostima, bez obzira jesu li tehnike korištene ili proizvedene u Republici Hrvatskoj, sve dok su operateru raspoložive po prihvatljivim uvjetima;

– najbolje podrazumijeva najučinkovitije u postizanju visoke opće razine zaštite okoliša u cijelosti;

26. Nositelj zahvata je podnositelj zahtjeva: za ocjenu o potrebi procjene utjecaja na okoliš, za utvrđivanje sadržaja studije o utjecaju na okoliš ili za procjenu utjecaja na okoliš,

27. Obalno područje mora je geomorfološko područje s obje strane obalne crte (crta plimnog vala), uključujući uži obalni pojas akvatorija, zaobalje i otoke, u kojem se međusobno djelovanje između morskih i kopnenih dijelova odvija u obliku složenih ekoloških sustava koji čine biotske i abiotske komponente, životni prostor za ljudske zajednice i njihove društvenogospodarske aktivnosti. Zemljopisni obuhvat obalnog područja uključuje područje određeno vanjskom granicom teritorijalnog mora Republike Hrvatske dok granicu obalnog područja u smjeru kopna čini granica obalnih jedinica lokalne samouprave i jedinica lokalne samouprave čiji dio teritorija zahvaća kopneni dio zaštićenog obalnog područja od 1000 m,

28. Ocjena prihvatljivosti za ekološku mrežu je postupak kojim se ocjenjuje utjecaj plana, programa ili zahvata, samog ili s drugim planovima, programima i zahvatima na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže,

29. Održivi razvitak je razvitak društva, koji kao temeljne kriterije uključuje ekološku, gospodarsku i socio-kulturnu održivost, i koji s ciljem unaprjeđenja kvalitete života i zadovoljavanja potreba današnjeg naraštaja uvažava iste mogućnosti zadovoljavanja potreba idućih naraštaja, te omogućuje dugoročno očuvanje kakvoće okoliša, georaznolikosti, bioraznolikosti te krajobraza,

30. Okoliš je prirodno i svako drugo okruženje organizama i njihovih zajednica uključivo i čovjeka koje omogućuje njihovo postojanje i njihov daljnji razvoj: zrak, more, vode, tlo, zemljina kamena kora, energija te materijalna dobra i kulturna baština kao dio okruženja koje je stvorio čovjek; svi u svojoj raznolikosti i ukupnosti uzajamnog djelovanja,

31. Okolišna dozvola je dozvola za rad postrojenja u pisanom obliku koja se izdaje temeljem jedinstvenog postupka utvrđivanja mjera zaštite okoliša kako je propisano odredbama ovoga Zakona,

32. Onečišćavanje morskog okoliša znači čovjekovo izravno ili neizravno unošenje tvari ili energije u morski okoliš, koje uzrokuje ili može prouzročiti pogubne posljedice na uvjete života biljnog i životinjskog svijeta u moru i morskom podzemlju, odnosno općenito ugroziti uvjete života u moru i ugroziti ljudsko zdravlje, te može ometati pomorske djelatnosti, uključujući ribolov i druge zakonite uporabe mora i podmorja, izazvati pogoršanje uporabne kakvoće morske vode i umanjeње privlačnosti morskog okoliša,

33. Onečišćivač je svaka fizička i pravna osoba, koja posrednim ili neposrednim djelovanjem, ili propuštanjem djelovanja uzrokuje onečišćavanje okoliša,

34. Onečišćavanje okoliša je promjena stanja okoliša uslijed nedozvoljene emisije i/ili drugog štetnog djelovanja, ili izostanaka potrebnog djelovanja, ili utjecaja zahvata koji može promijeniti kakvoću okoliša,

35. Onečišćenje je izravno ili neizravno unošenje, kao posljedica ljudske aktivnosti, tvari, vibracija, topline ili buke u zrak, vodu ili zemlju, što može biti štetno za zdravlje ljudi ili kvalitetu okoliša, može dovesti do oštećenja materijalne imovine ili narušiti ili umanjiti vrijednost i ostale legitimne načine korištenja okoliša

36. Onečišćujuća tvar je tvar ili skupina tvari, koje zbog svojih svojstava, količine i unošenja u okoliš, odnosno u pojedine sastavnice okoliša, mogu štetno utjecati na zdravlje ljudi, biljni i/ili životinjski svijet, odnosno bioraznolikost i krajobraznu raznolikost,

37. Opasna tvar je posebnim propisom određena tvar, mješavina ili pripravak, koji je u području postrojenja prisutan kao sirovina, proizvod, nusproizvod ostatak ili među proizvod, uključujući i one tvari za koje se može pretpostaviti da mogu nastati u slučaju nesreće, a koje mogu imati štetne posljedice za zdravlje ljudi, materijalna dobra te prirodu i okoliš,

38. Opasnost je unutarnje svojstvo opasne tvari ili uvjeti u kojima se ta tvar može zateći, a kojima se može ugroziti ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i okoliš,

39. Opća obvezujuća pravila su pravila koja sadrže granične vrijednosti emisije ili druge mjere i tehnike na razini djelatnosti, i koja su donesena kako bi se pomoću njih izravno utvrdili uvjeti (mjere i tehnike) okolišne dozvole ili dozvole prema posebnim propisima,

40. Operater je pravna ili fizička osoba koja u skladu s posebnim propisom obavlja ili nadzire gospodarsku djelatnost na temelju dozvole, drugog odobrenja, upisa u registar ili u drugu javnu evidenciju, uključujući upravljanje radom ili nadzor postrojenja, uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje ili postrojenja za suspaljivanje otpada u cijelosti ili dijelu postrojenja, ili na koju je prenesena ovlast donošenja ekonomskih odluka o tehničkom funkcioniranju postrojenja,

41. Opterećenja su emisije tvari i njihovih pripravaka, fizikalni i biološki činitelji (energija, buka, toplina, svjetlost i dr.) te djelatnosti koje ugrožavaju ili bi mogle ugrožavati sastavnice okoliša,

42. Opterećivanje okoliša je svaki zahvat ili posljedica utjecaja zahvata u okoliš, ili utjecaj na okoliš određene aktivnosti, koja sama ili povezana s drugim aktivnostima, može izazvati ili je mogla izazvati onečišćavanje okoliša, smanjenje kakvoće okoliša, štetu u okolišu, rizik po okoliš ili korištenje okoliša,

43. Ovlaštenik je pravna ili fizička osoba koja posjeduje suglasnost za obavljanje stručnih poslova iz područja zaštite okoliša,

44. Područje postrojenja označava cijelo područje koje je pod kontrolom operatera i u kojem su prisutne opasne tvari u jednom ili više postrojenja, uključujući zajedničku ili s njima povezanu infrastrukturu ili djelatnosti,

45. Pogon u smislu ovoga zakona je posebna jedinica unutar postrojenja ili pogon kako se određuje prema provedbenim propisima ovoga zakona,

46. Postrojenje u smislu ovoga zakona je nepokretna tehnička jedinica u kojoj se odvija jedna ili više djelatnosti prema prilogima iz provedbenih propisa ovoga Zakona, kao i bilo koja druga izravno povezana aktivnost na istoj lokaciji koja je tehnički povezana s aktivnostima iz tih priloga i koja bi mogla imati utjecaj na industrijske emisije i s njima povezanog onečišćenja, ili kako se određuje prema provedbenim propisima ovoga zakona,

47. Uređaj za loženje je svaki tehnički uređaj u kojem goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina,

48. Postrojenje za spaljivanje otpada je nepokretna ili pokretna tehnička jedinica, te oprema namijenjena toplinskoj obradi otpada, sa ili bez uporabe topline proizvedene izgaranjem, putem spaljivanja oksidacijom otpada kao i ostalim postupcima toplinske obrade kao što su piroliza, uplinjavanje ili plazma postupak, ako se tvari nastale obradom kasnije spaljuju,

49. Postrojenje za suspaljivanje otpada je nepokretna ili pokretna tehnička jedinica kojoj je osnovna svrha proizvodnja energije ili proizvoda i koja koristi otpad kao redovno ili dodatno gorivo ili u kojoj se otpad termički obrađuje u svrhu njegova zbrinjavanja putem spaljivanja oksidacijom otpada kao i ostalim postupcima toplinske obrade kao što su piroliza, uplinjavanje ili plazma postupak, ako se tvari nastale obradom kasnije spaljuju,

50. Postojeće postrojenje je postrojenje koje je u radu, uključujući i probni rad, ili je bilo u radu te ima mogućnost ponovnog pokretanja rada, neovisno o tome ima li ili nema okolišnu dozvolu, a koje je barem jednom dobilo dozvolu za početak rada sukladno posebnom propisu,

51. Područje utjecaja je područje na kojem se prostire značajan utjecaj zahvata u okoliš, bilo da je uzrokovan samim zahvatom u okoliš ili sinergijom s postojećim ili planiranim zahvatima u okoliš,

52. Praćenje stanja okoliša (monitoring) je niz aktivnosti koje uključuju uzorkovanje, ispitivanje i sustavno mjerenje emisija, imisija, praćenje prirodnih i drugih pojava u okolišu u svrhu zaštite okoliša,

53. Pravo na pristup pravosuđu je pravo na izjavljivanje žalbe nadležnom tijelu, odnosno pravo na podnošenje tužbe nadležnom sudu, koje se ovim Zakonom, uz propisane uvjete, utvrđuje osobama – građanima, drugim fizičkim te pravnim osobama, njihovim skupinama, udrugama i organizacijama radi ostvarivanja prava na zdrav život i održiv okoliš i u svrhu zaštite okoliša i pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja,

54. Prijeteća opasnost od štete je dovoljna vjerojatnost da se u bliskoj budućnosti može dogoditi šteta u okolišu,

55. Prirodna pojava je fizikalno – kemijski proces, zračenje, geološka pojava, hidrografski i biološki uvjeti, uvjeti podneblja kao i druge prirodne pojave, koje uzrokuju i/ili utječu na promjene okoliša,

56. Prirodno dobro je dio prirode koje je isključivo ili istodobno prirodno javno dobro, prirodni izvor ili prirodna vrijednost,

57. Promjena u radu postrojenja jest promjena u naravi i/ili funkcioniranju, odnosno organizacijskom ustrojstvu postrojenja i/ili zaposlenika tvrtke ili proširenje postrojenja, koji mogu biti od utjecaja na okoliš,

58. Razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama su razine industrijskih emisija koje su postignute u normalnim uvjetima rada koristeći najbolju raspoloživu tehniku ili kombinaciju najboljih raspoloživih tehnika, kako je opisano u zaključcima o NRT-u, izraženo kao prosjek tijekom zadanog vremenskog razdoblja, pod posebnim (referentnim) uvjetima,

59. Referentni dokument o najboljim raspoloživim tehnikama (u daljnjem tekstu: RDNRT) je dokument nastao kao rezultat razmjene podataka koju organizira Europska komisija između država članica, predmetnih industrija, nevladinih organizacija koje promoviraju zaštitu okoliša i Komisije, sastavljen za utvrđene djelatnosti. Ovaj dokument posebno opisuje primijenjene tehnike, sadašnje razine emisija i potrošnje, tehnike koje su razmatrane kod određivanja najboljih raspoloživih tehnika, kao i zaključke o referentnom dokumentu o NRT-u i bilo koje tehnike u nastajanju, vodeći posebno računa o kriterijima propisanim posebnim propisom,

60. Rizik po okoliš je veličina koja se mjeri vjerojatnošću pojavljivanja događaja i potencijalom štete za okoliš koji taj događaj može uzrokovati,

61. Sanacija je skup propisanih mjera i/ili aktivnosti kojima se uspostavlja ili nadomješta stanje okoliša koje je bilo prije nastanka štete, odnosno onečišćenja okoliša,

62. Sastavnice okoliša su: zrak, vode, more, tlo, krajobraz, biljni i životinjski svijet te zemljina kamena kora,

63. Standard kakvoće okoliša je skup zahtjeva koje određeni okoliš ili njegov pojedini dio moraju ispuniti u određenom roku, kako je utvrđeno aktima Europske unije,

64. Stanje morskog okoliša je sveukupno stanje okoliša u morskim vodama uzimajući u obzir strukturu, funkcije i procese sastavnica morskog okoliša zajedno s prirodnim fiziografskim, geografskim i klimatskim faktorima, kao i fizičkim, kemijskim i biološkim uvjetima uključujući one koji su rezultat ljudske aktivnosti,

65. Strategija, plan i program je dokument koji je podložan pripremi i/ili usvajanju na državnoj, područnoj (regionalnoj), ili lokalnoj razini ili koji je pripremljen za donošenje kroz zakonodavnu proceduru Hrvatskoga sabora ili procedure Vlade Republike Hrvatske te koji je uređen zakonom ili provedbenim propisom zakona, uključujući i strategije, planove i programe o izmjenama i dopunama tih strategija, planova i programa, te one koji se financiraju sredstvima Europske unije,

66. Stručna osoba ovlaštenika je fizička osoba u svojstvu radnika ovlaštenika koja obavlja stručne poslove zaštite okoliša u ulozi voditelja poslova ili stručnog suradnika,

67. Šteta u okolišu je svaka šteta nanesena:

– zaštićenim biljnim i/ili životinjskim vrstama i njihovim staništima te krajobraznim strukturama prema posebnom propisu, a koja ima bitan nepovoljan utjecaj na postizanje ili

održavanje povoljnog stanja vrste ili stanišnog tipa i kakvoće krajobraza. Bitnost nepovoljnog utjecaja procjenjuje se u odnosu na izvorno stanje, uzimajući u obzir mjerila propisana posebnom propisom,

– vodama, a koja ima bitan negativan utjecaj na stanje voda: ekološko, kemijsko i/ili količinsko, u skladu s posebnim propisima,

– moru, a koja ima bitan negativan utjecaj na očuvanje i postizanje dobrog ekološkog stanja mora sukladno posebnim propisima,

– tlu, čije onečišćenje, odnosno oštećenje je dovelo do rizika za njegove ekološke funkcije i zdravlje ljudi, u skladu s posebnim propisima,

– zemljinoj kamenoj kori čije onečišćenje, odnosno oštećenje je dovelo do rizika za njene ekološke funkcije i zdravlje ljudi, u skladu s posebnim propisima,

68. Šteta u smislu odgovornosti za štetu uzrokovanu u okolišu znači mjerljiv štetni učinak, odnosno promjenu na prirodnim dobrima ili neposredan ili posredan mjerljivi poremećaj u funkcioniranju prirodnih dobara,

69. Štetna tvar je tvar štetna za ljudsko zdravlje ili okoliš, s dokazanim akutnim i kroničnim toksičnim učincima, vrlo nadražujuća, kancerogena, mutagena, nagrizajuća, zapaljiva i eksplozivna tvar, ili tvar koja u određenoj dozi i/ili koncentraciji ima takva svojstva,

70. Tlo je gornji sloj Zemljine kore, smješten između kamene podloge i površine. Tlo se sastoji od čestica minerala, organske tvari, vode, zraka i živih organizama,

71. Tvari su kemijski elementi i njihovi spojevi u prirodnom stanju ili dobiveni proizvodnim postupkom, uključujući i dodatke (aditive) koji su nužni za održavanje njihove stabilnosti te nečistoće koje proizlaze iz proizvodnog postupka uključujući radioaktivne tvari i genetski modificirane mikroorganizme i genetski modificirane organizme. U odredbama ovoga Zakona koje se odnose na okolišnu dozvolu, tvar su kemijski elementi i njihovi spojevi, osim:

– radioaktivnih tvari određenih posebnim propisom kojim se utvrđuju osnovne sigurnosne norme za zaštitu zdravlja radnika i šire javnosti od opasnosti od ionizirajućeg zračenja;

– genetski modificiranih mikroorganizama koji su određeni posebnim propisom o kontroliranoj upotrebi genetski modificiranih mikroorganizama;

– genetski modificiranih organizama koji su određeni posebnim propisom kojim se uređuje namjerno ispuštanje genetski modificiranih organizama u okoliš,

72. Tehnika u nastajanju je nova tehnika za industrijsku aktivnost koja bi, ako se komercijalno razvije, mogla pružiti višu opću razinu zaštite okoliša ili barem jednaku razinu zaštite okoliša, uz veće uštede troškova od postojećih najboljih raspoloživih tehnika,

73. Temeljno izvješće je izvješće o stanju tla i podzemnih voda koje su onečišćene opasnim tvarima povezanim s djelatnošću operatera,

74. Tijelo javne vlasti je tijelo državne vlasti, tijelo jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem,

75. Učinci industrijske i velike nesreće su sve neposredne ili posredne, trenutačne ili odgođene nepovoljne posljedice izazvane tim nesrećama na zdravlje i život ljudi, materijalna dobra i okoliš,

76. Uređaj je oprema ili dio opreme postrojenja koji podrazumijeva: strojeve, oruđa/alate, električne provodnike, cjevovode, željezničke kolosijeke i iskrcajne dokove u sklopu postrojenja, uključujući i skladišta te brane i sl. što je nužno za obavljanje djelatnosti operatera,

77. Velika nesreća je događaj, odnosno nekontrolirana pojava izazvana velikom emisijom, požarom ili eksplozijom i sl. koji su uzrokovani nekontroliranim razvitkom događanja tijekom djelovanja u području postrojenja u kojem su prisutne opasne tvari te jedna ili više tih opasnih tvari i/ili njihovih spojeva nastalih zbog događaja, odnosno nekontrolirane pojave koji dovode u ozbiljnu trenutačnu ili odgođenu – naknadnu opasnost za ljudsko zdravlje i život, materijalna dobra i/ili okoliš unutar područja postrojenja i/ili izvan područja postrojenja,

78. Veliki grad je jedinica lokalne samouprave sukladno zakonu kojim se uređuje lokalna i područna (regionalna) samouprava,

79. Verifikacija je standardizirani postupak kojim se osigurava pouzdanost, točnost i vjerodostojnost izvješća o emisijama u okoliš te njegova usklađenost s propisanim uputama o praćenju i izvješćivanju,

80. Zahvat u okoliš je privremeno ili trajno djelovanje čovjeka koje bi moglo utjecati na okoliš, za koje je potrebno ishoditi odgovarajuće odobrenje za realizaciju,

81. Zaključci o NRT-u su dokumenti koji sadrže dijelove referentnog dokumenta o NRT-u kojima se propisuju zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama, opis najboljih raspoloživih tehnika, podatke za procjenu primjenjivosti NRT-a tehnika, razine emisija povezanih s najboljim raspoloživim tehnikama, povezano praćenje procesnih pokazatelja i emisija, povezane razine potrošnje i prema potrebi odgovarajuće mjere za oporavak lokacije,

82. Zainteresirana javnost je javnost na koju utječe ili bi moglo utjecati odlučivanje o okolišu, ili ima interes u odlučivanju o okolišu; udruge civilnog društva koje djeluju na području zaštite okoliša i ispunjavaju sve uvjete sukladno ovom Zakonu smatrat će zainteresiranima,

83. Zaštita okoliša je skup odgovarajućih aktivnosti i mjera kojima je cilj sprječavanje opasnosti za okoliš, sprječavanje nastanka šteta i/ili onečišćivanja okoliša, smanjivanje i/ili otklanjanje šteta nanesenih okolišu te povrat okoliša u stanje prije nastanka štete,

84. Zdravstvena ekologija je znanstveno stručna disciplina koja se bavi pitanjima zdravlja i bolesti ljudi koji su uvjetovani čimbenicima okoliša; to je i teorija i praksa praćenja, držanja pod kontrolom te sprječavanja negativnog djelovanja na zdravlje štetnih čimbenika okoliša,

85. Značajna promjena je svaki zahvat i/ili njegova izmjena, uključujući promjenu prirode rada i/ili funkcioniranja i/ili opsega rada, postrojenja, uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje ili postrojenja za suspaljivanje otpada koja prema mišljenju nadležnih tijela može imati značajan negativan utjecaj na zdravlje ljudi ili na okoliš.

(2) Ministarstvo je u ovom Zakonu ministarstvo nadležno za zaštitu okoliša i prirode, a ministar je ministar nadležan za zaštitu okoliša i prirode.

(3) Nadležno upravno tijelo je tijelo županije, Grada Zagreba, odnosno velikog grada, koje, prema nadležnostima uređenim ovim Zakonom, obavlja poslove u području zaštite okoliša.

(4) Tijelo i/ili osoba određena posebnim propisom je tijelo državne uprave i/ili pravna osoba s javnim ovlastima, određeni posebnim propisima, koji na temelju tih propisa svojim aktima te posebnim uvjetima i potvrdama sudjeluju u postupcima: strateške procjene i ocjene o potrebi strateške procjene; procjene utjecaja zahvata na okoliš, ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš i izdavanja upute o sadržaju studije o utjecaju zahvata na okoliš, te okolišne dozvole.

(5) Izrazi koji se u ovom Zakonu koriste za osobe, uporabljeni su neutralno i odnose se na muške i ženske osobe.

Članak 57.

(1) Planom intervencija utvrđuju se postupci i mjere za predviđanje, sprječavanje, ograničavanje, spremnost za i reagiranje na iznenadna onečišćenja mora i na iznenadne prirodne događaje u moru radi zaštite morskog okoliša i obalnog područja.

(2) Plan intervencija sadrži osobito:

- vrste rizika i prijetnji od onečišćenja mora,
- područje djelovanja po Planu intervencija,
- subjekte koji su dužni provoditi mjere, ovlaštenja u svezi s provedbom mjera zaštite morskog okoliša te odgovornost i ovlaštenja za postupanje i način rukovođenja, koordiniranja i zapovijedanja,
- postupke i mjere za predviđanje, sprječavanje i ograničavanje onečišćenja mora i morskoga podzemlja,
- postupke i mjere za smanjenje šteta u morskome okolišu te otklanjanja posljedica šteta u okolišu kod iznenadnog onečišćenja mora većih razmjera,
- plan ljudskih resursa i materijalno – tehničkih sredstava koje je moguće angažirati za dopunu redovitih snaga,
- način provedbe pripravnosti i način aktiviranja operativnih snaga,
- način djelovanja operativnih snaga i drugih sudionika,
- način održavanja reda i sigurnosti pri intervencijama u zaštiti morskog okoliša,
- način osiguravanja financijskih sredstava za provedbu plana,

- način praćenja stanja morskog okoliša i ocjenu potrebe uspostave mreže za dodatno praćenje stanja okoliša,
- način provedbe interventnih mjera u iznenadnim slučajevima onečišćavanja morskog okoliša,
- rokove za poduzimanje pojedinih mjera,
- izvore financiranja za provedbu pojedinih mjera i procjenu potrebnih sredstava,
- način korištenja kemijskih sredstava (disperzanata) kod iznenadnih onečišćenja mora.

(3) Plan intervencija te njegove izmjene i dopune izrađuje Ministarstvo u suradnji sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za poslove: pomorstva, gospodarstva, unutarnjih poslova, vodnoga gospodarstva, vanjskih poslova, financija, obrane, ribarstva te zaštite i spašavanja.

(4) Plan intervencija sukladno ovom Zakonu i posebnom propisu donosi Vlada.

(5) Plan intervencija se objavljuje u »Narodnim novinama«.

(6) Plan intervencija daje se na raspolaganje Europskoj komisiji, drugim državama članicama, odnosno susjednim trećim zemljama koje bi mogle biti pogođene i javnosti.

(7) Republika Hrvatska sukladno ovom Zakonu i Subregionalnom planu intervencija za sprječavanje, spremnost za i reagiranje na iznenadna onečišćenja Jadranskog mora većih razmjera (»Narodne novine« – Međunarodni ugovori, br. 7/08.), kojim je uspostavljen mehanizam međusobne suradnje s državama članicama, odnosno trećim zemljama, redovito ispituje svoju pripravnost za učinkovito djelovanje u suradnji s državama članicama koje bi mogle biti pogođene, relevantnim agencijama Europske unije te na osnovi uzajamnosti s trećim zemljama koje bi mogle biti pogođene.

(8) Način uspostave sustava za davanje prethodnog odobrenja za korištenje kemijskih sredstava (disperzanata) kod iznenadnih onečišćenja mora te druga pitanja s tim u svezi pobliže određuje Vlada uredbom.

Definicija i svrha procjene utjecaja zahvata na okoliš

Članak 76.

(1) Procjena utjecaja zahvata na okoliš je procjena mogućih značajnih utjecaja zahvata na okoliš temeljem njihove prirode, veličine ili lokacije, određenih ovim Zakonom i uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Procjenom utjecaja zahvata na okoliš prepoznaje se, opisuje i ocjenjuje, na prikladan način, utjecaj svakog pojedinačnog zahvata iz stavka 1. ovoga članka na okoliš, tako da se utvrđuje mogući izravni i neizravni utjecaj zahvata na: tlo, vodu, more, zrak, šumu, klimu, ljude, biljni i životinjski svijet, prirodne vrijednosti, krajobraz, materijalnu imovinu, kulturnu baštinu, uzimajući u obzir njihove međudnose.

(3) Procjena utjecaja zahvata na okoliš mora osigurati ostvarenje načela predostrožnosti u ranoj fazi planiranja zahvata kako bi se utjecaji zahvata sveli na najmanju moguću mjeru i postigla najveća moguća očuvanost kakvoće okoliša, što se postiže usklađivanjem i prilagođavanjem namjeravanog zahvata s prihvatnim mogućnostima okoliša na određenom području.

(4) Procjena utjecaja zahvata na okoliš provodi se u okviru pripreme namjeravanog zahvata, prije izdavanja lokacijske dozvole za provedbu zahvata ili drugog odobrenja za zahvat za koji izdavanje lokacijske dozvole nije obvezno.

Nadležnost

Članak 84.

(1) O zahtjevu za procjenu utjecaja zahvata na okoliš i o zahtjevu za ocjenu o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš odlučuje Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo u županiji, odnosno u Gradu Zagrebu, ovisno o zahvatima koji su im određeni u nadležnost uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) O zahtjevu za davanje upute o sadržaju studije o utjecaju zahvata na okoliš prije njezine izrade odlučuje Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo u županiji, odnosno u Gradu Zagrebu, ovisno o zahvatima koji su im određeni u nadležnost uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Zahvate koji su u nadležnosti Ministarstva, odnosno nadležnog upravnog tijela u županiji te u Gradu Zagrebu određuje Vlada uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona.

Rokovi za provedbu postupaka

Članak 88.

(1) Postupak procjene utjecaja zahvata na okoliš mora se provesti u roku od četiri mjeseca od dana primitka urednog zahtjeva nositelja zahvata.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, rok za provedbu postupka procjene utjecaja zahvata na okoliš može se produžiti najviše za dva mjeseca ako je u postupku ocijenjeno nužnim obavljanje dopunskih radnji.

(3) Postupak ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš mora se provesti u roku od dva mjeseca od dana primitka urednog zahtjeva nositelja zahvata.

(4) Uputa o sadržaju studije o utjecaju zahvata na okoliš mora se izdati u roku od tri mjeseca od dana primitka urednog zahtjeva za izdavanje upute.

(5) Zahtjevi iz stavaka 1., 3. i 4. ovoga članka smatrat će se urednima kada sadrže sve propisane dokumente i podatke na temelju kojih se, prema ocjeni Ministarstva, može donijeti rješenje, odnosno uputa u skladu s ovim Zakonom.

Rješenja i obvezni sadržaj rješenja

Članak 89.

- (1) O zahtjevu za procjenu utjecaja zahvata na okoliš odlučuje se rješenjem.
- (2) Rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš utvrđuje se da je namjeravani zahvat prihvatljiv za okoliš uz primjenu mjera zaštite okoliša te može sadržavati i program praćenja stanja okoliša.
- (3) Ukoliko se rješenjem odlučuje o prihvatljivosti zahvata na ekološku mrežu, rješenje sadrži i mjere ublažavanja i sprječavanja utjecaja na ekološku mrežu, način praćenja provedbe mjera ublažavanja i sprječavanja značajnog utjecaja na ekološku mrežu.
- (4) Prije donošenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš obvezno se uzimaju u obzir rezultati studije utjecaja zahvata na okoliš, mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, te se razmatraju primjedbe, prijedlozi i mišljenja javnosti i zainteresirane javnosti i rezultati bilo kojih prekograničnih konzultacija ako su bile obvezne sukladno ovom Zakonu.

Članak 89.a

Mjere i/ili program praćenja stanja okoliša utvrđeni rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš obvezni su sadržaj dozvola za provedbu zahvata koje se izdaju prema posebnom zakonu.

Cilj i svrha izdavanja okolišne dozvole

Članak 95.

- (1) Okolišna dozvola izdaje se s ciljem cjelovite zaštite okoliša putem integriranog sprječavanja i kontrole onečišćenja, osiguravajući visoku razinu zaštite okoliša i uvjete za sprječavanje značajnog onečišćenja okoliša zbog industrijskih aktivnosti.
- (2) Prije puštanja u rad postrojenja, uključujući probni rad, za rad postojećih postrojenja, te prije značajne promjene u radu postrojenja namijenjenog obavljanju djelatnosti kojom se mogu prouzročiti industrijske emisije, uključujući uređaje za loženje, postrojenja za spaljivanje otpada, te postrojenja za suspaljivanje otpada, operater je dužan ishoditi okolišnu dozvolu u skladu s ovim Zakonom i uredbom iz stavka 5. ovoga članka.
- (3) Značajna promjena je svaka promjena u prirodi, ili funkcioniranju ili opsegu postrojenja koja dostiže granične vrijednosti utvrđene uredbom iz stavka 5. ovoga članka.
- (4) Djelatnosti kojima se mogu prouzročiti industrijske emisije utvrđuju se uredbom iz stavka 5. ovoga članka.
- (5) Zahtjev i kriterije za izdavanje okolišne dozvole, način dostavljanja podataka o praćenju emisija u sastavnice okoliša, uvjete kada se za postrojenje moraju utvrditi nove ili izmijeniti i dopuniti tehnike zaštite okoliša navedene u dozvoli, izuzeća od primjene referentnih dokumenata za NRT, način utvrđivanja graničnih vrijednosti emisija, način primjene jednakovrijednih parametara i ostalih tehničkih mjera te izuzeća od primjene istih,

određivanje praćenja procesa i industrijskih emisija prema zahtjevima NRT-a, način primjene općih obvezujućih pravila za djelatnosti za koje se ishodi okolišna dozvola, obrasce koji su dio zahtjeva za okolišnu dozvolu, sadržaj Temelnog izvješća, popis onečišćujućih tvari, kriterije na temelju kojih se utvrđuju NRT, način određivanja NRT-a, te rokove za primjenu NRT-a, i druga pitanja s tim u svezi pobliže uređuje Vlada uredbom.

Obveze operatera u vezi s cjelovitom zaštitom okoliša

Članak 96.

U svrhu cjelovite zaštite okoliša od štetnih utjecaja djelatnosti koje se obavljaju u postrojenju u smislu članka 95. stavka 1. ovoga Zakona operater je obavezan osigurati da se pri obavljanju djelatnosti u postrojenju:

- poduzimaju sve potrebne i posebnim propisima, odnosno aktima određene mjere radi sprječavanja onečišćenja, a osobito primjenom najboljih raspoloživih tehnika,
- ne uzrokuje znatnije onečišćenje okoliša,
- izbjegava stvaranje i/ili proizvodnja otpada, odnosno da se otpad oporabljuje kada je to tehnički i ekonomski moguće postići, odnosno da se otpad odlaže na način kojim se izbjegavaju ili smanjuju utjecaji na okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom i načelu blizine prema posebnom propisu,
- učinkovito koristi energija,
- poduzimaju sve nužne i posebnim propisima, odnosno aktima određene mjere kako bi se spriječile nesreće i sanirale njihove posljedice,
- po prestanku rada postrojenja poduzmu sve mjere kako bi se izbjegao rizik onečišćenja okoliša i lokacija postrojenja vratila u zadovoljavajuće stanje, sukladno odredbama članka 111. ovoga Zakona.

Članak 99.

(1) Zahtjev za ishođenje okolišne dozvole (u daljnjem tekstu: Zahtjev) podnosi se u pisanom obliku i u elektroničkom mediju za pohranu podataka (CD, DVD i sl.).

(2) Zahtjev za ishođenje okolišne dozvole sadrži:

1. podatke o operateru: naziv i sjedište tvrtke, OIB, ime odgovorne osobe, broj telefona i e-mail adresu,
2. za postrojenje i u slučaju značajne promjene postrojenja podaci o lokaciji i zahvatu:
 - za lokaciju naziv jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave gdje se nalazi lokacija zahvata, uključujući i podatke o katastarskoj općini,
 - za zahvat točan naziv zahvata s obzirom na djelatnosti utvrđene u uredbi iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona,

3. za postrojenje i u slučaju značajne promjene postrojenja podatke o: ovlašteniku koji je izradio dokumentaciju iz stavka 3. ovoga članka. Podaci o ovlaštenicima iz ove točke dokazuju se preslikom suglasnosti koju je ovlaštenik pribavio od Ministarstva.

(3) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže stručna podloga za ishođenje okolišne dozvole koja obvezno sadrži:

- opis postrojenja i djelatnosti koju operater namjerava obavljati, odnosno obavlja u postrojenju,
- popis sirovina, pomoćnih materijala i drugih tvari, te podaci o energiji koja će se koristiti ili stvarati u postrojenju,
- popis onečišćujućih tvari koje će biti prisutne u postrojenju prema uredbi iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona,
- opis izvora industrijskih emisija iz postrojenja,
- opis stanja lokacije gdje se postrojenje nalazi,
- ako je primjenjivo, Temeljno izvješće iz članka 111. ovoga Zakona
- opis svojstava i količine očekivanih industrijskih emisija iz postrojenja u pojedinu sastavnicu okoliša, kao i identifikacije značajnijih učinaka industrijskih emisija na okoliš,
- opis predložene tehnologije i drugih tehnika sprječavanja ili, gdje to nije moguće, smanjenja industrijskih emisija iz postrojenja,
- opis tehnika za sprječavanje nastajanja otpada i pripremu za ponovo korištenje, ili uporabu otpada nastalog u postrojenju,
- opis ostalih tehnika predviđenih u cilju zadovoljavanja općih načela osnovnih obveza operatera u skladu sa člankom 96. ovoga Zakona,
- opis tehnika predviđenih za praćenje industrijskih emisija u okoliš te
- opis glavnih alternativa predloženim tehnikama, koje je razmotrio operater postrojenja, te ne-tehnički sažetak svih podataka navedenih u podstavcima 1.– 9. ovoga stavka,
- za novo postrojenje, odnosno za značajnu promjenu u radu postrojenja rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš.

(4) Poblži sadržaj Zahtjeva utvrdit će se uredbom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

(5) Tehnike iz stavka 3. ovoga članka moraju ispunjavati zahtjeve NRT-a.

(6) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka za novo postrojenje, odnosno za značajnu promjenu u radu postrojenja, obvezno sadrži opis postrojenja prema uredbi iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

(7) Ako je za rad postrojenja ovim Zakonom i njegovim provedbenim propisom, odnosno posebnim propisom, osim obveze ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, odnosno obveze procjene utjecaja zahvata na okoliš utvrđena obveza izrade Izvješća o sigurnosti, odnosno obveza ishoda dozvole za emisije stakleničkih plinova, zahtjev, prema posebnom propisu, osim sadržaja propisanog stavcima 2. i 3. ovoga članka, mora sadržavati i odgovarajuće akte i/ili podatke o postupcima koji se odnose na te obveze.

(8) Podnositelj zahtjeva prilikom podnošenja Zahtjeva može zahtijevati i zaštitu podataka koji se odnose na pojedine dijelove Zahtjeva. U tom slučaju, u Zahtjevu izričito mora navesti i označiti dijelove Zahtjeva za koje zahtijeva tajnost podataka. Zahtjev za tajnošću podataka mora obrazložiti razlozima i dokazima prema posebnim propisima kojima se uređuje zaštita poslovne tajne, odnosno zaštita podataka iz razloga nacionalne sigurnosti.

(9) O zahtjevu za tajnošću podataka iz stavka 8. ovoga članka Ministarstvo će odlučiti posebnim zaključkom. Ukoliko Ministarstvo odobri ili djelomično odobri zahtjev za tajnošću podataka, s tim podacima, u skladu s donesenim zaključkom, bit će upoznata samo tijela koja sudjeluju u postupku izdavanja okolišne dozvole. Na omotu spisa označit će se tajnost podataka s naznakom u kojem dijelu podaci podliježu tajnosti.

(10) Ukoliko Ministarstvo utvrdi da zahtjev za tajnošću podataka nije na zakonu osnovan, posebnim rješenjem će zahtjev odbiti. Protiv toga rješenja može se podnijeti prigovor Ministru.

(11) Zahtjev za izdavanjem okolišne dozvole smatrat će se urednim kada sadrži sve ovim Zakonom i uredbom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona propisane priloge.

(12) Ministarstvo o urednom zahtjevu informira javnost i zainteresiranu javnost.

(13) Ako su ispunjeni svi uvjeti propisani ovim Zakonom, Ministarstvo je dužno izdati okolišnu dozvolu u roku od šest mjeseci od dana primitka uredno podnesenog zahtjeva.

Sadržaj okolišne dozvole i obaveze prema prijelaznim rokovima

Članak 103.

(1) Rješenje o okolišnoj dozvoli sadrži:

1. popis djelatnosti u postrojenju koje potpadaju pod obveze iz rješenja,
2. odredbu kojom se utvrđuje da su tehnike kojima se postiže zaštita okoliša utvrđene u obliku knjige koja prileži dozvoli i sastavni je dio dozvole,
3. odredbu o tajnosti podataka u kojoj se navodi koji podaci iz dozvole uključujući izreku (podrazumijeva se i priložena knjiga) i obrazloženje podliježu propisima o tajnosti podataka,
4. odredbu da propisane tehnike za postrojenje priležu unutar knjige iz točke 2. ovoga stavka,
5. rok za razmatranje tehnika iz okolišne dozvole kako je propisano člankom 115. stavkom 1. ovoga Zakona,

6. odredbu da se dozvola upisuje u Očevidnik okolišnih dozvola.

(2) U dozvoli se određuju sljedeće mjere:

1. tehnike vezane za proces u postrojenju:

– procesne tehnike s definiranjem normalnih i neredovnih uvjeta rada uključujući tehnike kod pokretanja i zaustavljanja postrojenja, kvarova, ispuštanja, trenutačnih zaustavljanja postrojenja te konačnog prestanka rada,

– tehnike kontrole i prevencije onečišćenja uključivo održavanje i praćenje tehnika za sprječavanje emisija u vode i tlo, uslijed gospodarenja otpadom i u vezi s korištenjem opasnih tvari u postrojenju,

– gospodarenje otpadom iz postrojenja,

– opis mjera predviđenih za praćenje emisija u okoliš (monitoring), s metodologijom mjerenja, učestalosti mjerenja i vrednovanjem rezultata mjerenja,

– način uklanjanja postrojenja u skladu s budućom namjenom postrojenja,

2. granične vrijednosti emisija za onečišćujuće tvari određene uredbom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona i ostale onečišćujuće tvari (uključujući i odredbe za smanjenje dalekosežnog ili prekograničnog onečišćenja) za:

– industrijske emisije u zrak,

– industrijske emisije u vode, odnosno more,

– industrijske emisije u sustav javne odvodnje,

– industrijske emisije u tlo,

– industrijske emisije buke,

3. mjere koje se primjenjuju izvan postrojenja (ako je potrebno, primjerice: zaštita prirode),

4. obveze izvještavanja javnosti i nadležnih tijela o rezultatima praćenja industrijskih emisija i drugim podacima s kojima se može provjeriti usklađenost s utvrđenim tehnikama iz dozvole sukladno ovome Zakonu.

(3) Granične vrijednosti iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka mogu se dopuniti ili zamijeniti jednakovrijednim parametrima ili tehničkim mjerama, koje osiguravaju jednaku razinu zaštite okoliša.

(4) U slučaju kada se utvrde različite granične vrijednosti emisija od onih koje ne prelaze razine emisije koje su povezane s najboljim raspoloživim tehnikama, vremenska razdoblja i referentni uvjeti, te rezultati praćenja tih emisija, moraju biti istovjetni vremenskim

razdobljima i referentnim uvjetima, te rezultatima praćenja emisija povezanih s najboljim raspoloživim tehnikama.

(5) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, operater je dužan dostaviti Agenciji sažetak rezultata praćenja emisije koji omogućava usporedbu s razinama emisije koje su povezane s NRT-om, do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.

(6) Ako standardi kakvoće okoliša zahtijevaju strože uvjete kakvoće okoliša od onih koji se mogu postići primjenom NRT-a, odnosno uvjeta propisanih posebnim propisima, u okolišnu dozvolu se moraju uključiti dodatne mjere. Te mjere ne smiju dovesti u pitanje ostale mjere koje se mogu poduzimati s ciljem poštivanja zahtijevanih standarda kakvoće okoliša.

(7) Za postrojenja koja su prema Zakonu o potvrđivanju Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji dobila prijelazne rokove, uz tehnike propisane u okolišnoj dozvoli navode se i rokovi primjene navedenih tehnika.

Temeljno izvješće i zatvaranje postrojenja na određenoj lokaciji

Članak 111.

(1) Ministarstvo okolišnom dozvolom utvrđuje uvjete u svezi zatvaranja postrojenja kako bi se osigurala sukladnost vezano za obveze operatera prema odredbama ovoga članka u vezi s konačnim prestankom aktivnosti u postrojenju na odgovarajućoj lokaciji.

(2) Kada djelatnost koja se obavlja u postrojenju uključuje uporabu, proizvodnju ili ispuštanje opasnih tvari u smislu ovoga Zakona, te može prouzročiti onečišćenja tla i podzemnih voda, operater je dužan izraditi i dostaviti Ministarstvu Temeljno izvješće prije ishoda okolišne dozvole, odnosno njezinih izmjena i dopuna.

(3) Temeljno izvješće sadrži podatke potrebne za utvrđivanje stanja tla i podzemnih voda, kako bi se mogla izraditi količinska usporedba sa stanjem tijekom i nakon konačnog prestanka djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Obvezni dio sadržaja temeljnog izvješća određuje Vlada uredbom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

(5) Nakon konačnog prestanka aktivnosti, operater je dužan procijeniti stanje onečišćenja tla i podzemnih voda uzrokovano opasnim tvarima koje je postrojenje koristilo, proizvelo ili ispustilo. Ako je postrojenje uzrokovalo značajno onečišćenje tla ili podzemnih voda opasnim tvarima u usporedbi sa stanjem koje je utvrđeno u Temeljnom izvješću, operater je dužan poduzeti potrebne mjere za otklanjanje tog onečišćenja kako bi se lokacija vratila u stanje utvrđeno tim izvješćem vodeći računa o tehničkoj izvodivosti takvih mjera.

(6) Ukoliko u slučaju iz stavka 5. ovoga članka onečišćenje tla i podzemnih voda predstavlja značajan rizik za zdravlje ljudi ili za okoliš kao rezultat dozvoljenih aktivnosti koje je operater provodio prije nego što je okolišna dozvola za postrojenje prvi put izmijenjena i/ili dopunjena, odnosno izdana nova okolišna dozvola, operater je dužan poduzeti bez odgađanja, potrebne radnje s ciljem uklanjanja, kontrole, ograničavanja ili smanjenja naštenih opasnih tvari, uzimajući u obzir stanje lokacije iz članka 99. stavka 3. podstavka 5. ovoga Zakona.

(7) Kada operater nema obvezu izrade Temelnog izvješća iz stavka 2. ovoga članka, dužan je, nakon konačnog prestanka aktivnosti u postrojenju, poduzeti potrebne radnje s ciljem uklanjanja, kontrole, ograničavanja ili smanjenja opasnih tvari na lokaciji postrojenja, kako bi lokacija, uzimajući u obzir sadašnju ili odobrenu buduću namjenu prestala predstavljati rizik za zdravlje ljudi ili okoliš, zbog onečišćenja tla i podzemnih voda nastalih kao rezultat dozvoljenih aktivnosti, te vodeći računa o stanju lokacije utvrđenoj u skladu sa člankom 99. stavkom 3. podstavkom 4. ovoga Zakona.

(8) Uz uvjete propisane stavkom 2. ovoga članka Temeljno izvješće za postrojenja dužni su izraditi operateri postrojenja koja uključuju opasne tvari prema obvezi izrade Izvješća o sigurnosti iz članka 122. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno obvezi sukladno posebnim propisima kojima se dopušta uporaba, proizvodnja ili ispuštanje opasnih tvari.

(9) Operater je dužan ishoditi suglasnost Ministarstva na Temeljno izvješće iz stavka 2. ovoga članka.

(10) Suglasnost iz stavka 9. ovoga članka nije upravni akt. Sadržaj i način podnošenja zahtjeva za ishodenje suglasnosti propisat će se uredbom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

(11) Ako Ministarstvo na temelju ovoga Zakona i posebnih propisa utvrdi da zahtjev iz stavka 10. ovoga članka nije na zakonu osnovan, posebnim će rješenjem zahtjev odbiti.

(12) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 114.

(1) Ministarstvo svakih pet godina, po službenoj dužnosti, razmatra, te ukoliko je potrebno, posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjava, okolišnu dozvolu, a osobito kada:

– je onečišćenje koje uzrokuje postrojenje takvog značaja da je potrebno razmotriti granične vrijednosti industrijskih emisija utvrđene izdanom okolišnom dozvolom i u svrhu učinkovite zaštite okoliša utvrditi nove granične vrijednosti emisija,

– bitne promjene u NRT-u omogućuju značajno smanjenje emisija, bez nametanja većih troškova,

– sigurnosni uvjeti rada u postrojenju nalažu uporabu drugih raspoloživih i dostupnih tehnika,

– to nalaže usklađivanje sa zakonom, odnosno s europskim i/ili međunarodnim propisima,

– je potrebno usklađenje s novonastalim standardom kakvoće okoliša.

(2) Na zahtjev Ministarstva, operater je dužan dostaviti sve podatke potrebne za ponovno razmatranje uvjeta okolišne dozvole u smislu stavka 1. ovoga članka, uključujući rezultate praćenja industrijskih emisija i ostale podatke koji omogućuju usporedbu rada postrojenja s NRT-om opisanim u primjenjivim zaključcima o NRT-u i s razinama industrijskih emisija koje su povezane s NRT-om.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo mora koristiti podatke nastale praćenjem i/ili utvrđene inspekcijskim nadzorom.

(4) Ministarstvo, po službenoj dužnosti razmatra, te ukoliko je potrebno, posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjuje okolišnu dozvolu u slučaju kada postrojenje nije obuhvaćeno nijednim od zaključaka o NRT-u, ukoliko razvoj NRT-a omogućava značajno smanjenje industrijskih emisija, odnosno u slučaju iz članka 107. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Na postupak izmjene i dopune okolišne dozvole iz stavka 4. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na podnošenje zahtjeva i postupak izdavanja okolišne dozvole.

(6) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša koja su izdana prema odredbama Zakona o zaštiti okoliša (»Narodne novine«, br. 110/07.).

Članak 115.

(1) U roku od četiri godine od dana objavljivanja odluke o zaključcima o NRT-u na službenim stranicama Europske unije, a koji se odnosi na glavnu djelatnost postrojenja, Ministarstvo po službenoj dužnosti razmatra, i po potrebi posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjava okolišnu dozvolu kojom usklađuje uvjete za rad postrojenja, uređaja za loženje, odnosno postrojenja za spaljivanje i suspaljivanje otpada s tom odlukom.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo primjenjuje nove, odnosno izmijenjene zaključke o NRT-u koji se odnose na postrojenje, objavljene od izvršnosti dozvole, posljednjih izmjena i/ili dopuna, odnosno razmatranja.

(3) Na postupak izmjene i dopune okolišne dozvole iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na podnošenje zahtjeva i postupak izdavanja okolišne dozvole.

Postupanje operatera u slučaju nezgode ili nesreće koja značajno utječe na okoliš

Članak 116.

U slučaju nezgode ili nesreće koja značajno utječe na okoliš operater je dužan:

- bez odgađanja obavijesti Ministarstvo, odnosno tijelo nadležno za pojedinu sastavnicu okoliša
- poduzeti mjere za ograničavanje posljedica za okoliš i za sprječavanje mogućih nezgoda i nesreća;
- poduzeti mjere koje odrede nadležna tijela kako bi se ograničile posljedice za okoliš i spriječile moguće daljnje nezgode ili nesreće.

Postupanje operatera u slučaju nesukladnosti rada postrojenja s okolišnom dozvolom

Članak 117.

- (1) U slučaju nesukladnosti rada postrojenja s uvjetima okolišne dozvole operater mora:
- bez odgađanja obavijestiti Ministarstvo, odnosno tijelo nadležno za pojedinu sastavnicu okoliša,
 - bez odgađanja poduzeti mjere potrebne kako bi postrojenje svoj rad uskladilo s okolišnom dozvolom u najkraćem mogućem roku,
 - poduzeti sve odgovarajuće dopunske mjere koje Ministarstvo smatra potrebnima kako bi se uskladio rad postrojenja s okolišnom dozvolom.
- (2) Ako povreda uvjeta dozvole predstavlja neposrednu opasnost za zdravlje ljudi ili ako prijeti uzrokoivanjem neposrednog značajnog štetnog učinka na okoliš postrojenje, postrojenje za izgaranje, postrojenje za spaljivanje otpada, postrojenje za suspaljivanje otpada ili njihovog odgovarajućeg dijela mora prestati s radom do ponovnog postizanja sukladnosti rada prema uvjetima okolišne dozvole.
- (3) Uvjeti dozvole, kod čije povrede je potrebno prekinuti rad postrojenja do postizanja ponovne sukladnosti s njima, mogu se utvrditi okolišnom dozvolom.

Obavješćavanje druge države o radu postrojenja

Članak 137.

- (1) Ako Ministarstvo procijeni da bi emisije iz postrojenja mogle znatnije utjecati na okoliš u drugoj državi ili ako druga država to zahtijeva, istovremeno s provedbom postupka sudjelovanja javnosti u postupku ishođenja okolišne dozvole za to postrojenje, Ministarstvo dostavlja nadležnom tijelu te države obavijest o zahtjevu operatera za ishođenje okolišne dozvole.
- (2) Ako država iz stavka 1. ovoga članka obavijesti Ministarstvo da želi sudjelovati u postupku ishođenja okolišne dozvole za postrojenje, Ministarstvo dostavlja nadležnom tijelu te države pobliže informacije o podnesenom zahtjevu operatera te određuje rok za dostavljanje mišljenja.
- (3) Po provedenom postupku ishođenja okolišne dozvole za postrojenje, Ministarstvo dostavlja državi iz stavka 1. ovoga članka obavijest o donesenom rješenju glede zahtjeva operatera u tom postupku.
- (4) Sadržaj obavijesti iz stavka 3. ovoga članka propisat će se uredbom iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona.

Priznavanje pravnog interesa osobama zainteresirane javnosti

Članak 167.

(1) Da ima vjerojatan pravni interes u postupcima uređenim ovim Zakonom u kojima je predviđeno sudjelovanje zainteresirane javnosti smatrat će se svaka fizička i pravna osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i utjecaja zahvata može, u skladu sa zakonom, dokazati da joj je narušeno pravo.

(2) Podrazumijeva se da ima dovoljan (vjerojatan) pravni interes u postupcima uređenim ovim Zakonom u kojima je predviđeno sudjelovanje zainteresirane javnosti i udruga civilnog društva koja djeluje na području zaštite okoliša ako:

– je registrirana sukladno posebnim propisima o udrugama te da joj je statutom kao cilj određena zaštita i unaprjeđenje okoliša, uključujući i zaštitu ljudskog zdravlja i zaštitu ili racionalno korištenje prirodnih dobara,

– je registrirana u smislu podstavka 1. ovoga stavka najmanje dvije godine prije nego je započeo postupak tijela javne vlasti o zahtjevu povodom kojega iskazuje svoj pravni interes, te ako dokaže da je u tom razdoblju aktivno sudjelovala u aktivnostima vezanim za zaštitu okoliša na području grada ili općine gdje ima registrirano sjedište sukladno svojem statutu.

Djelatnosti opasne po okoliš

Članak 173.

(1) Šteta u okolišu i prijeteća opasnost od štete mogu nastati uslijed obavljanja djelatnosti koja predstavlja rizik za okoliš i za ljudsko zdravlje (u daljnjem tekstu: opasna djelatnost).

(2) Opasne djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka u smislu odgovornosti za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete smatraju se opasnima zbog načina na koji se njima upravlja, proizvodi ili zbog tvari ili sredstava koja se u njima koriste.

(3) Djelatnosti koje se smatraju opasnima za okoliš i/ili ljudsko zdravlje u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka, kriterije prema kojima se procjenjuje prijeteća opasnost i utvrđuje šteta u okolišu, najprikladnije mjere za otklanjanje štete u okolišu, njihovu svrhu i način odabira, način otklanjanja štete u okolišu (uključujući posebne uvjete glede pojedinih sastavnica okoliša, zaštićenih vrsta i prirodnih staništa), te način specificiranja troškova vezano za utvrđivanje i otklanjanje prijeteće opasnosti i štete u okolišu, te druga pitanja s tim u vezi, pobliže uređuje Vlada uredbom.

(4) Šteta u okolišu i prijeteća opasnost od štete uzrokovana zaštićenim biljnim i životinjskim vrstama i/ili prirodnim staništima prema posebnom propisu (u daljnjem tekstu: zaštićene vrste) nastaje i uslijed obavljanja ostalih djelatnosti osim onih navedenih u uredbi iz stavka 1. ovoga Zakona.

Odgovornost za štetu u okolišu

Članak 177.

- (1) Operater koji obavlja opasnu djelatnost odgovara za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete osim ako, u skladu s ovim Zakonom, dokaže da opasna djelatnost nije bila uzrok štete u okolišu odnosno prijeteće opasnosti.
- (2) Operater odgovara za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete i u slučaju kada obavlja djelatnost koja se ne smatra opasnom djelatnošću kako je određeno uredbom iz članka 173. stavka 3. ovoga članka, a u obavljanju te djelatnosti ne otklanja opasnosti i ne sprječava nastanak štete u okolišu.
- (3) Za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete odgovoran je operater koji je nezakonitim ili nepravilnim djelovanjem omogućio onečišćavanje okoliša, odnosno prijeteću opasnost od štete.

Vrste odgovornosti

Članak 178.

- (1) Operater koji obavlja opasnu djelatnost u smislu članka 173. stavka 1. ovoga Zakona odgovara po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti).
- (2) Operater iz članka 173. stavka 4. ovoga Zakona za prouzročenu štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete odgovara po načelu krivnje ili nemarnog djelovanja.

Izuzeca od odgovornosti

Članak 180.

- (1) Operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona nije odgovoran za štetu u okolišu ako dokaže da je šteta nastala:
- kao posljedica prirodne pojave nepredvidivog i neizbježnog obilježja, koja se nije mogla niti spriječiti niti otkloniti,
 - kao posljedica ratnog stanja ili drugog oružanog neprijateljstva,
 - djelovanjem treće osobe iako su poduzete primjerene mjere sigurnosti,
 - iz pridržavanja obvezne naredbe ili upute koja je potekla od javne vlasti, izuzev naredbe ili upute dane nakon emisije ili iznenadnog događaja prouzročеног vlastitom djelatnošću operatera.
- (2) U slučajevima iz stavka 1. podstavaka 3. i 4. ovoga članka operater ima pravo na povrat troškova djelovanja na otklanjanju štete u okolišu.

(3) Operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona oslobađa se obveze snošenja troškova djelovanja na otklanjanju štete u okolišu ako dokaže da u obavljanju djelatnosti nije djelovao namjerno ili iz nepažnje te da je šteta nastala:

– emisijom ili događajem koji je izrijekom dopušten odgovarajućim aktom,

– emisijom ili djelatnošću ili načinom korištenja određenog proizvoda tijekom određene djelatnosti za koju dokaže da se na temelju stanja znanstvenih i tehničkih saznanja u trenutku nastanka štete nije smatralo vjerojatnim da će prouzročiti štetu u okolišu.

(4) Preventivne mjere i mjere otklanjanja nastalih šteta u okolišu kao i mjere obavješćivanja koje poduzima nadležno tijelo ne dovode u pitanje odgovornost operatera za prijeteću opasnost od štete i nastalu štetu u okolišu.

Članak 181.

(1) Ukoliko operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, uslijed određenih slučajnih i nepredvidivih okolnosti, opasnom djelatnošću prouzroči štetu u okolišu, smatrat će se da je šteta prouzročena zbog tih slučajnih i nepredvidivih okolnosti.

(2) Ukoliko operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona dokaže da šteta u smislu stavka 1. ovoga članka nije prouzročena njegovom djelatnošću ili ako dokaže da je šteta prouzročena djelatnošću druge pravne ili fizičke osobe, ili da je šteta nastala zbog nekih drugih okolnosti, isključuje se odgovornost operatera.

Obveza poduzimanja preventivnih mjera i obavješćavanja

Članak 183.

(1) Operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona koji djelovanjem ili propustom djelovanja u obavljanju djelatnosti prouzroči prijeteću opasnost od štete, obvezan je bez odgađanja poduzeti mjere sprječavanja, odnosno mjere otklanjanja u skladu s ovim Zakonom i provedbenim propisima ovoga Zakona.

(2) Pod mjerama sprječavanja iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva se svako djelovanje i mjera koja se poduzima kao reagiranje na događaj, radnju ili propust koji su izazvali prijeteću opasnost od štete odnosno onečišćavanja, a u cilju sprječavanja nastanka štete u okolišu ili njihovog svođenja na najmanju moguću mjeru.

(3) Operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona prema potrebi i kad god usprkos poduzetim preventivnim mjerama neposredna opasnost od štete u okolišu nije otklonjena, mora bez odgađanja obavijestiti nadležna tijela o svim bitnim aspektima stanja.

Žurni postupci

Članak 187.

(1) Ukoliko operater nije u mogućnosti bez odgađanja žurno provesti sve mjere za sprječavanje i ograničavanje štete u okolišu, radi nužnog ograničavanja daljnjeg štetnog djelovanja postrojenja na okoliš, nadležna tijela će, putem treće osobe, na trošak i

odgovornost operatera, provesti sve mjere za sprječavanje i ograničavanje nastanka daljnjih šteta.

(2) Nadležna tijela mogu mjere iz stavka 1. ovoga članka provesti putem treće osobe, na trošak i odgovornost operatera i kada operater to ne učini u određenom mu roku.

(3) Ovlaštenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obuhvaća i privremeno ograničavanje rada, a kada je to nužno i zaustavljanje rada operatera.

Prijava štete u okolišu

Članak 191.

(1) Javnost koja je pogođena i/ili će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu uključujući i zainteresiranu javnost mogu nadležnom tijelu podnijeti prijavu štete u okolišu i/ili prijeteće opasnosti od štete. Uz prijavu se prilažu odgovarajući dokazi o postojanju štete u okolišu i/ili prijeteće opasnosti od štete.

(2) Po prijavi štete u okolišu ili prijeteće opasnosti od štete inspekcijske službe nadležnog tijela obaviti će očevid na lokaciji na koju se odnosi prijava.

(3) Nadležno tijelo o podnesenoj prijavi štete u okolišu i/ili prijeteće opasnosti od štete odlučuje rješenjem.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Obveza naknade troškova i štete

Članak 199.

(1) Operater iz članka 177. ovoga Zakona podmiruje sve troškove u vezi s poduzimanjem mjera za uklanjanje prijeteće opasnosti od štete, odnosno saniranje štete u okolišu, prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Ukoliko se utvrdi da je operater iz članka 177. ovoga Zakona prema ovom Zakonu odgovoran za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete, tada je operater sukladno postavljenom zahtjevu za naknadu troškova i sanacije štete obvezan nadoknaditi:

- troškove procjene štete,
- troškove utvrđivanja mjera za sanaciju okoliša u postupku izrade i odobravanja sanacijskog programa,
- troškove povrata okoliša u stanje prije nastanka štete ako je takav povrat moguć, odnosno troškove sanacije posljedica štete u okolišu, troškove kompenzacijskih mjera,
- troškove provedbe mjera otklanjanja prijeteće opasnosti od šteta,
- troškove provedbe mjera za sprječavanje ili ublažavanje štete u okolišu,

– troškove nadzora provedbe mjera,

– sve druge nepredviđene troškove nastale uslijed provedbe mjera otklanjanja štete.

(3) Ako se šteta u okolišu ne može sanirati odgovarajućim mjerama, operater koji je prouzročio štetu odgovoran je za naknadu u visini vrijednosti uništenog dobra.

(4) Vrijednost naknade treba biti približna ekonomskoj i ekološkoj vrijednosti uništenog dobra.

(5) Ako se vrijednost iz stavka 3. ovoga članka ne može utvrditi prikladnim ekonomskim metodama, nadležni sud će utvrditi visinu naknade uzimajući u obzir potrebne troškove sanacije, rizik koji djelatnost znači za okoliš, stupanj odgovornosti i korist stečenu nanošenjem štete u okolišu.

Rok za zastaru naplate troškova sanacije štete ili otklanjanje prijeteće opasnosti od štete

Članak 202.

(1) Nadležno tijelo ima pravo pokrenuti postupak za naplatu troškova protiv operatera ili, ako je primjereno, treće strane koja je uzrokovala štetu ili neposrednu opasnost od štete u vezi s mjerama poduzetima na temelju ovoga Zakona u roku pet godina od dana kada su te mjere provedene ili je utvrđena odgovornost operatera ili treće strane.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana poduzetih mjera, odnosno od dana utvrđenja odgovornosti operatera ili treće strane.

Obveza osiguranja raspoloživih sredstava za naknadu štete

Članak 205.

(1) Operater iz članka 177. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona obavezan je osiguranjem kod osiguravatelja u skladu sa zakonom ili na drugi primjeren način sukladno zakonu osigurati raspoloživa sredstva za naknadu možebitne štete nanosene okolišu odnosno za otklanjanje prijeteće opasnosti od štete.

(2) Posebnim zakonom mogu se urediti i druge vrste osiguranja od odgovornosti za štetu nastalu onečišćivanjem okoliša.

Obavljanje poslova inspekcijskog nadzora

Članak 224.

(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode državni službenici u Ministarstvu raspoređeni na radna mjesta s ovlastima obavljanja inspekcijskog nadzora zaštite okoliša, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

(2) Inspekcijski nadzor u području okoliša provode i druge inspekcije nadležne prema posebnim propisima za nadzor pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od utjecaja opterećenja na okoliš.

(3) Zajednički inspekcijski nadzor inspekcije zaštite okoliša, te inspekcija nadležnih prema posebnim propisima za nadzor pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od utjecaja opterećenja na okoliš provodi se u koordiniranom inspekcijskom nadzoru na način kako je to određeno ovim Zakonom.

(4) Nadzor proizvođača, odnosno osobe koja stavlja proizvod na tržište vezano za označavanje proizvoda i ambalaže te zaštite potrošača iz članka 219. ovoga Zakona obavlja tržišni inspektor Ministarstva gospodarstva.

Planiranje inspekcijskog nadzora

Članak 227.

(1) Inspektori provode nadzor u skladu s godišnjim planom rada i programom rada inspekcije zaštite okoliša, koji se usklađuju s godišnjim planovima i programima rada drugih inspekcija radi provođenja koordiniranih inspekcijskih nadzora.

(2) Plan rada inspekcije zaštite okoliša uključuje:

- opću procjenu značajnih pitanja zaštite okoliša,
- geografsko područje obuhvaćeno planom rada inspekcije,
- registar postrojenja obuhvaćenih planom rada,
- postupke za sastavljanje programa redovnih inspekcijskih nadzora,
- postupke za provedbu izvanrednih, nerutinskih inspekcijskih nadzora,
- odredbe o suradnji između različitih inspekcijskih tijela, gdje je potrebno.

(3) Plan rada inspekcije zaštite okoliša temelji se na učestalosti nadzora postrojenja ili područja postrojenja na temelju procjene negativnog utjecaja postrojenja na okoliš, bilo da se radi o objektivnim razlozima temeljem određenih pokazatelja i/ili subjektivnim razlozima odnosno percepciji javnosti, općoj procjeni značajnih predmetnih pitanja zaštite okoliša, kontinuitetu sustavnih nadzora, mogućim akcidentnim utjecajem postrojenja na okoliš, primjeni i unaprjeđivanju mjera za zaštitu okoliša od strane objekata nadzora te planu usavršavanja inspektora zaštite okoliša.

(4) Godišnji plan koordiniranih inspekcijskih nadzora temelji se na sustavnoj procjeni rizika koji predmetno postrojenje ili područje postrojenja predstavlja za zdravlje ljudi, materijalna dobra i okoliš. Nadzor postrojenja ili područja postrojenja koja predstavljaju najveći rizik za zdravlje ljudi, materijalna dobra i okoliš planira se jednom godišnje, a nadzor postrojenja ili područja postrojenja koja predstavljaju najmanji rizik za zdravlje ljudi, materijalna dobra i okoliš planira se jednom u tri godine.

(5) Godišnji plan rada inspekcije zaštite okoliša se objavljuje na internetskoj stranici Ministarstva.

(6) Ministar će sporazumno s ministrom obrane odrediti sadržaj i način obavljanja poslova inspekcijskog nadzora zaštite okoliša objekata i prostora koji služe za potrebe Ministarstva obrane.

(7) Ministar će sporazumno s čelnicima središnjih tijela državne uprave nadležnim za more, poljoprivredu, stočarstvo, veterinarstvo, šumarstvo, vodno gospodarstvo, rudarstvo, zaštitu od požara, zaštitu na radu, zdravstvo, prostorno uređenje, gradnju, posude pod tlakom, elektroenergetsku opremu te zaštitu i spašavanje odrediti sadržaj i način suradnje u provedbi koordiniranih inspekcijskih nadzora u okviru djelokruga inspekcijskih službi koje se odnose na područje okoliša.

(8) Izvanredni, nerutinski inspekcijski nadzori, odnosno koordinirani inspekcijski nadzor postrojenja obveznika ishoda okolišne dozvole provode se u slučaju kako bi se prije izdavanja, ponovnog razmatranja ili izmjena i dopuna okolišne dozvole, ispitale ozbiljne pritužbe vezane uz okoliš, ozbiljne nesreće i nezgode vezane uz okoliš i nepoštivanje uvjeta određenih okolišnom dozvolom.

(9) Izvanredni, inspekcijski nadzori, odnosno koordinirani inspekcijski nadzor područja postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari u količinama koje mogu uzrokovati velike nesreće provode se kako bi se što prije ispitale ozbiljne pritužbe, velike nesreće, industrijske nesreće, izbjegnute nesreće, iznenadni i drugi događaji i nesukladnosti vezane uz to područje postrojenja.

Predmet inspekcijskog nadzora

Članak 228.

(1) U inspekcijskom nadzoru inspektor nadzire osobe koje su obvezne provoditi mjere i aktivnosti zaštite okoliša, ispunjavanje uvjeta i način rada nadziranih osoba, obavlja izravan uvid u opće i pojedinačne akte, te poduzima mjere određene ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, kada to utvrdi potrebnim u cilju sprječavanja i smanjivanja onečišćenja te uklanjanja posljedica onečišćenja okoliša.

(2) U inspekcijskom nadzoru inspektor nadzire osobito:

– provedbu mjera zaštite okoliša i praćenja stanja okoliša utvrđenih rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš,

– usklađenost primijenjenih tehnika u radu postrojenja i rada postrojenja s uvjetima određenim okolišnom dozvolom,

– značajne promjene u radu ili rekonstrukcije postrojenja,

– provedbu obveza operatera u vezi izrade i provedbe mjera i aktivnosti iz Izvješća o sigurnosti,

- ispunjavanje propisanih uvjeta, aktivnosti i sigurnosnih mjera sukladno izdanim suglasnostima na Izvješće o sigurnosti,
- provedbu obveza operatera u vezi s izradom i provođenjem Politike sprječavanja velikih nesreća,
- dostavljanje propisanih podataka i izvješća za potrebe informacijskog sustava zaštite okoliša,
- dostavljanje izvješća o provedenom praćenju stanja okoliša,
- vođenje očevidnika o stanju okoliša i dostavljanje podataka za registar onečišćivača,
- izradu, provedbu i praćenje učinaka mjera iz sanacijskog programa,
- ispunjavanje propisanih uvjeta ovlaštenika za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša,
- primjenu standarda kakvoće okoliša, odnosno tehničkih standarda zaštite okoliša za određene proizvode, postrojenja, pogone ili uređaje, opremu i proizvodne postupke koji mogu prouzročiti rizik ili opasnost za okoliš,
- propisno korištenje znaka zaštite okoliša za proizvode, procese ili usluge,
- provedbu ratificiranih međunarodnih ugovora iz područja zaštite okoliša.

(3) O obavljenom inspekcijskome nadzoru inspektor je obvezan sastaviti zapisnik.

(4) Nadzor postrojenja za koje je propisana obveza pribavljanja okolišne dozvole te područja postrojenja u kojima su prisutne opasne tvari u količinama koje mogu uzrokovati velike nesreće inspektori zaštite okoliša obavljaju i u koordiniranom inspekcijskom nadzoru prema godišnjem planu koordiniranih nadzora sukladno sporazumu iz članka 227. stavka 7. ovoga Zakona.

(5) Izvješće o obavljenom koordiniranom inspekcijskom nadzoru dostavlja se nadziranoj osobi u roku dva mjeseca od obavljenog nadzora, a sadrži podatke o utvrđenom činjeničnom stanju i poduzetim mjerama.

Članak 262.

(1) Novčanom kaznom od 300.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. ne ishodi okolišnu dozvolu u skladu s ovim Zakonom i provedbenim propisima ovoga Zakona (članak 95. stavak 2.),
2. pri radu postrojenja ne poduzme sve, ili propusti poduzeti neku od mjera radi sprječavanja onečišćenja (članak 96.),

3. u svrhu izvršavanja obveza iz članka 121. stavka 3. ovoga Zakona ne utvrdi moguću prisutnost odnosno prisutnost opasnih tvari, prema vrstama i količinama, odnosno količinama koje su veće od dopuštenih i o tome na propisani način ne obavijesti Ministarstvo (članak 121. stavak 3.),

4. u postrojenju obavlja djelatnosti koje uključuju prisutnost opasnih tvari, a nije ishodila suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća, odnosno suglasnost na Izvješće o sigurnosti (članak 124. stavci 1., 2. i 3.),

5. ne postupi u skladu s odredbom članka 127. stavka 1. ovoga Zakona (članak 127. stavak 1.),

6. ne ishodi novu suglasnost na Politiku sprječavanja velikih nesreća, odnosno suglasnost na Izvješće o sigurnosti (članak 127. stavak 2.),

7. u slučaju velike nesreće ne postupi u skladu s odredbama članka 129. stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona (članak 129.),

8. ne sanira štetu u okolišu i ne otkloni prijeteću opasnost od štete iz članka 173. stavka 1. ovoga Zakona (članak 182. stavak 1.),

9. ne sanira prouzročenu štetu u okolišu i ne otkloni prijeteću opasnost od štete iz članka 173. stavka 4. ovoga Zakona (članak 182. stavak 2.),

10. svojim djelovanjem ili propustom djelovanja prouzroči opasnost za okoliš, odnosno onečišćivanje okoliša, a bez odgađanja ne poduzme mjere sprječavanja odnosno mjere otklanjanja u skladu s ovim Zakonom i provedbenim propisima ovoga Zakona (članak 183. stavak 1.),

11. u slučaju nastanka štete u okolišu :

– bez odgađanja ne obavijesti tijelo nadležno sukladno posebnom propisu o zaštiti i spašavanju,

– ne poduzme sve provedive aktivnosti i mjere za trenutačni nadzor, ograničavanje, otklanjanje i ostale potrebne radnje za stavljanje uzročnika štete pod kontrolu u cilju sprječavanja daljnjih šteta na okolišu i opasnosti za ljudsko zdravlje,

– ne poduzme nužne mjere otklanjanja štete sukladno uredbi iz članka 173. stavka 3. ovoga Zakona (članak 186. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 10.000,00 kuna.

Članak 265.

(1) Svako neispunjenje obveza određenih provedbenim propisima ovoga Zakona iz članka 268. stavka 3. i članka 269. ovoga Zakona operateru, nositelju zahvata, ovlašteniku, i onečišćivaču, te neispunjenje tih obveza u utvrđenom roku i na propisani način smatra se prekršajem u smislu ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka pravna osoba nositelj zahvata, ovlaštenik, te pravna osoba onečišćivač, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 800.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 2. ovoga članka novčanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom od 3000,00 do 15. 000,00 kuna.

- PRILOZI**
- **Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz odudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom javnom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo zaštite okoliša i energetike
Svrha dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju
Datum dokumenta	21. srpnja 2017.
Verzija dokumenta	Prva
Vrsta dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	70
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo zaštite okoliša i energetike
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	U postupku izrade Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša nisu bili uključeni predstavnici zainteresirane javnosti
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da Nacrt je bio objavljen na internetskim stranicama središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje javnošću "e-savjetovanja" (https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/Dashboard) u trajanju od 30 dana (18.5. - 16.6.2017.)
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Udruga Zelena Istra, Hrvatski poslovni savjet za održivi razvoj, Udruga BIOM, Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS), Ured Pučke pravobraniteljice, Grga Kostelac mag. ing. geod et geoinf., HUSZPO, Dr. sc. Lana Ofak, Javna ustanova za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima na području općine Rakovica, ZELENA AKCIJA, Mladen Pavlov, WWF Adria, Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce, HGK
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Očitovanja na primjedbe dostavljene na internetsku stranicu nalaze se u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi koja se objavljuje na internetskim stranicama središnjeg državnog

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	internetskog portala za savjetovanje javnošću "e-Savjetovanja"
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne troškove

Izvješće o provedenom savjetovanju - Javno savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša

Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
Grga Kostelac mag. ing. geod et geoinf.	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	Ovaj Zakon se mora (EU INSPIRE direktiva) uskladiti s Zakonom o nacionalnoj infrastrukturi prostornih podataka. Umjesto daljnjeg objašnjenja molim pogledajte linkove: https://www.youtube.com/user/inspireEU http://www.nipp.hr/ https://www.youtube.com/watch?v=gnvEgBy8cFs https://www.youtube.com/watch?v=WOogJ8-7eZ0	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Javna ustanova za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima na području općine Rakovica	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	U članku 168. stavak 2. stoji: Jedinica područne (regionalne) samouprave može na zahtjev vlasnika nekretnine u zaštićenom području, koje su proglasili zaštićenim na temelju ovoga Zakona, za tržišnu cijenu otkupiti nekretninu ili ponuditi drugu jednako vrijednu nekretninu, koju zbog ograničenja i zabrana iz ovoga Zakona nije moguće upotrebljavati za djelatnost za koju se upotrebljavala prije zaštite ili se može upotrebljavati tek u neznačajnoj mjeri. Budući da postoji veliki broj ustanova kojima su osnivači jedinice lokalne samouprave, a zbog mogućeg interesa za otkup nekretnine na zaštićenom području na kojemu lokalne ustanove djeluju molimo da se u čl. 168 stavku 2. uz jedinice područne (regionalne) ustanove dodaju i jedinice lokalne samouprave.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene

				Zakona.
Udruga Zelena Istra	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>NUŽNOST USKLAĐIVANJA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S AARHUŠKOM KONVENCIJOM</p> <p>Ustavom RH propisano je da međunarodni ugovori koji su sklopljeni, potvrđeni od zakonodavnog tijela i objavljeni čine dio unutarnjega pravnog poretka Republike Hrvatske. Takvi su međunarodni ugovori nadređeni nacionalnom pravu. To posebno ističemo budući da još uvijek postoji niz neusklađenosti u Zakonu o zaštiti okoliša (ZOZO) s obavezama koje proizlaze iz Zakona o potvrđivanju Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša kao i iz Zakona o potvrđivanju Protokola o strateškoj procjeni okoliša uz Konvenciju o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica.</p> <p>Ovim prijedlogom izmjena ZOZO predlažu se minimalne intervencije radi, naizgled, usklađivanja s obavezama koje proizlaze iz Direktive 2014/52/EU, no ostaju brojna kršenja navedenih međunarodnih konvencija te se gubi prilika za izradu zakona koji će omogućiti djelotvorno informiranje i sudjelovanje javnosti – bez čega nema održivog razvoja. 16. svibanj 2017. bio je rok za usklađivanje ZOZO s navedenom Direktivom, no nevjerojatno je da se zbog potrebe nadležnog tijela za minimalnim nužnim usklađivanjem gubi prilika za smislene i dosljedne izmjene kojima će se postići veći broj ciljeva. Trenutno su u tijeku izmjene Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša u kojima sudjelujemo kao članica Radne skupine koju je imenovalo Ministarstvo. U okviru rada Skupine naveli smo neusklađenosti Uredbe s Aarhuškom konvencijom i nadamo se njihovom prihvaćanju, za što je nužno naveden izmjene uvesti i u ZOZO. Stoga se ne možemo ograničiti na komentiranje samo predloženih izmjena – s obzirom da su nedovoljne i ne osiguravaju poštivanje europske pravne stečevine.</p> <p>Presudnu ulogu u postizanju Ciljeva održivog razvoja (http://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/) ima upravo djelotvornost uključivanja javnosti u postupke odlučivanja. Drugim riječima, ukoliko ne promijeni lošu praksu u polju uključivanja javnosti u odlučivanje o okolišu, Hrvatska deklarativnu volju za postizanjem održivog razvoja neće moći realizirati. Promjene su, stoga, nužne, kako u nekim dijelovima zakonodavstva tako i u</p>	Primljeno na znanje	Izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša («Narodne novine», br. 80/13, 153/13 i 78/15) (dalje u tekstu: Zakon), pristupilo se radi dodatnog usklađivanja i prijenosa preostalih odredbi Direktive 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/52/EU), Direktive 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti

	<p>načinu njegove primjene u praksi.</p> <p>Odredbe propisa koje reguliraju sudjelovanje javnosti u postupcima procjene utjecaja na okoliš uvedene su kako bi se javnost osnažila u postupcima odlučivanja odnosno radi se o instrumentima za ostvarivanje okolišne demokracije u praksi. Hrvatska nije jedina država čija praksa na tom polju odstupa od deklariranih principa. Želeći potaknuti bolju primjenu načela i obaveza koje proizlaze iz Aarhuške konvencije, UNECE je sastavio Preporuke iz Maastrichta i to s dva cilja:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kako bi državama potpisnicama Konvencije bile pomoć u oblikovanju zakonodavstva na području sudjelovanja javnosti u okolišnom odlučivanju i 2. kako bi nadležnim tijelima / službenicima bile svakodnevna pomoć u oblikovanju i provedbi postupaka sudjelovanja javnosti. <p>Budući da se radi o pomoći u oblikovanju zakonodavstva, navedeni smo Priručnik koristili kao okosnicu svojih primjedbi. UNECE poziva države članice potpisnice Aarhuške konvencije da Priručnik prevedu na svoje jezike, promoviraju i distribuiraju. U očekivanju da Hrvatska to i učini, predlažemo da usvojite naše prijedloge izmjena ZOZO koda je informiranje i sudjelovanje javnosti u pitanju.</p> <p>Prema Izvješću Povjerenika za informacije o provedbi Zakona o pravu na pristup informacijama u 2015. godini, uključivanje građana u donošenje odluka jedna je od osnovnih karakteristika demokratskih društava i temeljna pretpostavka održivog razvoja, no “provedba savjetovanja s javnošću na lokalnim razinama – u županijama, gradovima i općinama predstavlja više iznimku nego pravilo”, a “povjerenje građana u institucije vlasti je upravo u ovim trenucima na najnižim granama”. Interes građana za sudjelovanje u postupcima donošenja odluka sve je veći, dok onaj za njihovim smislenim uključivanjem ostaje isti – postupci se svode na formalnost – građanima se daje mogućnost iznošenja mišljenja, koja se potom u pravilu ne uvažavaju. Glavni razlog je u lošem zakonskom okviru i nepostojanju «djelotvornih, razmjernih i odvratajućih» sankcija koje nalaže Direktiva 2014/52/EU za kršenje njenih odredbi. Ovim izmjenama ZOZO sankcije nisu postrožene (nas zanimaju kazne za kršenje odredbi o načinu provedbe postupaka PUO i SPUO, a iz</p>	<p>odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/30/EU), te radi zahtjeva povrede prava 2016/2128, Direktive 2010/75/EU od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (u daljnjem tekstu Direktiva 2010/75/EU), te radi zahtjeva EU Pilota 8654/16/ENVI, Direktive 2004/35/EZ od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu, te radi zahtjeva EU Pilota 8855/16/ENVI i Uredbe (EU)</p>
--	--	---

	<p>prakse je poznato kako male kazne i njihova ne-primjena čine kršenje zakona isplativim. Najveći teret kazne ne bi se smio svaliti na pravnu osobu – tijelo javne uprave jer se na taj način kažnjava porezni obveznici – najstrože kazne trebale bi pogađati odgovorne fizičke osobe u pravnim osobama, jedini bi se na taj način postigla djelotvornost i odvratanje od kršenja zakona).</p> <p>Niže navodimo neke najvažnije neusklađenosti s Aarhuškom konvencijom i Protokolom strateškoj procjeni okoliša uz Konvenciju o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica.</p> <p>STRATEŠKA PROCJENA UTJECAJA NA OKOLIŠ I PRAVA ZAINERESDIRANE JAVNOSTI</p> <p>Zakon o zaštiti okoliša u članku 166. propisuje da u postupku strateške procjene sudjeluje javnost. Za razliku od toga, u postupku procjene utjecaja na okoliš sudjeluje javnost i zainteresirana javnost. I Uredba o informiranju javnosti i zainteresirane javnosti uređuje da u postupku strateške procjene sudjeluje samo javnost. Zakon o potvrđivanju Protokola o strateškoj procjeni okoliša uz Konvenciju o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica, međutim, izričito navodi obavezu informiranja zainteresirane javnosti kao i da svaka država "mora osigurati da se odredi... zainteresirana javnost, uključujući i odgovarajuće nevladine organizacije" (čl. 8.(3)) te da "u prikladnoj mjeri, svaka stranka nastoji omogućiti sudjelovanje zainteresirane javnosti u ocjeni planova i programa". Tako da domaće propise treba mijenjati u skladu s tom obavezom i izmjenama osigurati da se u praksi na početku postupka identificiraju i na sudjelovanje pojedinačnim obavijestima pozivaju predstavnici zainteresirane javnosti i to u svim fazama postupka, od eventualne ocjene o potrebi strateške procjene, utvrđivanja sadržaja strateške studije i tijekom javne rasprave o strateškoj studiji i prijedlogu strategije, plana ili programa.</p> <p>PRAVO NA INFORMIRANJE ZAINTERESIRANE JAVNOSTI</p> <p>Čl. 6.(2) Aarhuške konvencije utvrđuje minimalne uvjete za informiranje zainteresirane javnosti: "Zainteresirana javnost mora rano</p>	<p>2016/1628 Europskog Parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o zahtjevima koji se odnose na ograničenja emisija plinovitih i krutih onečišćujućih tvari i homologaciju tipa za motore s unutarnjim izgaranjem za necestovne pokretne strojeve, o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 i (EU) br. 167/2013 te o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 97/68/EZ (u daljnjem tekstu: Uredbom (EU) 2016/1628). S obzirom da se ovim Zakonom provodi obveza dodatnog usklađivanja hrvatskog zakonodavstva s pravnom stečevinom</p>
--	--	---

	<p>tijekom postupka odlučivanja o okolišu, bilo putem javne obavijesti ili pojedinačno, kako je prikladno, te na odgovarajući, pravodoban i djelotvoran način biti obaviještena, među ostalim, o:</p> <p>(a) predloženoj djelatnosti i primjeni o kojoj će se odluka donijeti,</p> <p>(b) prirodi moguće odluke ili nacрта odluke,</p> <p>(c) tijelu vlasti nadležnom za donošenje odluke,</p> <p>(d) planiranom postupku, uključujući, ako i kada informacija može biti pružena:</p> <p>i. početak postupka,</p> <p>ii. mogućnosti sudjelovanja javnosti,</p> <p>iii. mjesto i vrijeme svake planirane javne rasprave,</p> <p>iv. obavijest o tijelu vlasti od kojeg se može dobiti dotična informacija i kamo je dotična informacija pohranjena kako bi je javnost ispitala,</p> <p>v. obavijest o nadležnom tijelu vlasti ili bilo kojem drugom službenom tijelu kojemu se mogu uputiti primjedbe ili pitanja te o vremenu predviđenom za dostavljanje primjedbi ili pitanja, i</p> <p>vi. obavijest o tome koja informacija o okolišu važna za predloženu djelatnost stoji na raspolaganju,</p> <p>(e) činjenici da djelatnost podliježe postupku domaće ili prekogranične procjene utjecaja na okoliš.</p> <p>Zainteresirana javnost je, prema definiciji EU Direktive o sudjelovanju javnosti iz čl. 3.(1), "javnost na koju utječe ili bi moglo utjecati odlučivanje o okolišu, ili ima interes u odlučivanju o okolišu". Udruge civilnog društva koje djeluju na području zaštite okoliša i zadovoljavaju kriterije nacionalnog zakonodavstva smatraju se zainteresiranima.</p> <p>Navedeni članak Aarhuške konvencije propisuje dvije metode informiranja javnosti – javnu i pojedinačnu obavijest. Javna obavijest pretpostavlja distribuciju informacija što širem krugu javnosti putem tiskanih medija, televizije, radija, internetskih stranica, ali i plakatima i drugim vrstama obavijesti na javnim posjećenim mjestima poput trgovina, knjižnica, autobusnih postaja itd.</p> <p>Pod pojedinačnom obavijesti podrazumijeva se slanje obavijesti na pojedinačne adrese zainteresirane javnosti. Ovo se odnosi naročito na situacije u kojima nekim zahvatom mogu biti pogođeni pojedinačni interesi. Pojedinačna obavijest odnosi se naročito na okolišne udruge koje nisu locirane u neposrednoj blizini zahvata, ali koje zadovoljavaju zakonske kriterije "zainteresirane javnosti".</p>	<p>Europske unije – Direktivom 2014/52/EU, Direktivom 2013/30/EU, Direktivom 2010/75/EU, Direktivom 2004/35/EZ i Uredbom (EU) 2016/1628, razmotrit će se donošenje po hitnom postupku temeljem članka 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora («Narodne novine», broj 81/13 i 113/16).</p> <p>Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.</p>
--	--	---

		<p>Odbor za praćenje provedbe Aarhuške konvencije je u svom izvješću na Trećem sastanku stranaka Aarhuške konvencije identificirao dobra rješenja iz postojećih praksi obavještanja zainteresirane javnosti poput objavljivanja obavijesti u više lokalnih tiskanih medija, slanja pojedinačnih obavijesti putem pripremljenih mailing lista i postavljanjem obavijesti na lokalno najposjećenijim mjestima.</p> <p>Utvrдио je i da se “nažalost, države obično oslanjaju samo na jedan od mogućih načina obavještanja” te sugerirao “da bi simultana primjena više metoda često mogla biti učinkovitija”.</p> <p>Da bi obavještanje javnosti bilo učinkovito, nadležna tijela moraju ulagati napore kako bi informacija doprla do zainteresirane javnosti i to na razumljiv način. Stoga se “mali oglas u lokalnim novinama objavljen među stotinama drugih oglasa ne bi možda mogao smatrati učinkovitim”. Osim toga, učinkovitost zahtijeva da se u nekim slučajevima obavijesti ponavljaju. Članak Konvencije na početku ovog poglavlja navodi kako se načini obavještanja javnosti “između ostalog” mogu provesti na opisani način, što zapravo znači da bi informacije mogle i trebale biti šire.</p> <p>Kada se s tim obavezama i preporukama usporede hrvatski propisi i praksa, možemo zaključiti da postoje razlike. “Tradicionalni” pristup nadležnih tijela može se ukratko opisati kao “odluči-objavi-obrani” metoda u kojoj nema mjesta ni volje za odgovarajuće, pravodobno i djelotvorno obavještanje ni za smisljeno sudjelovanje.</p> <p>Neobavezujući propisi tj. diskrecijsko pravo tijela nadležnih za provedbu postupaka da odaberu način informiranja javnosti uglavnom se svodi na minimalne zahtjeve propisane nacionalnim zakonodavstvom, ali često i manje od toga, čime se krše načela Konvencije.</p> <p>Informiranje javnosti u postupcima PUO svodi se na objavu informacije na internetskim stranicama tijela nadležnog za provedbu postupka i objavom oglasa u lokalnim medijima. Tako se pri informiranju javnosti o zahtjevu nositelja zahvata za započinjanje postupka ili o ocjeni o potrebi procjene utjecaja koristi samo internetska objava; o započinjanju javne rasprave internetska objava i oglas u novinama, o donesenom rješenju samo internetska objava. Pri tome ne postoji razlikovanje između javnosti i zainteresirane javnosti odnosno praksa</p>		
--	--	---	--	--

	<p>identificiranja zainteresirane javnosti. Prema podacima EUROSTAT-a, samo oko 60% domaćinstava u Hrvatskoj ima pristup internetu. Razumna pretpostavka je da oni koji imaju pristup većinom nemaju običaj pratiti objave na internetskim stranicama nadležnih tijela. Uredba o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša u čl. 3. propisuje način informiranja javnosti "u pravilu na internetskim stranicama", te riječju „može“ ostavlja mogućnost da se informacije mogu dati i na druge načine. U člancima od broja 135. do 143. Preporuka iz Maastrichta navodi se kako dostupnost odluke ili rješenja samo na internetskim stranicama tijela nadležnog za provedbu postupka nije u skladu s odredbama čl. 6.(9) Konvencije, koje nalažu "neposredno obavješćivanje javnosti o odluci, čim tijelo vlasti odluku donese". Kao poželjna praksa navodi se informacija dostavljena elektroničkom poštom onima koji su sudjelovali u javnim raspravama u okviru postupaka te objavljivanje informacije o rješenju u medijima za širu javnost. Objavljivanjem informacija o okolišnim postupcima i rješenjima na teško dostupnim internetskim stranicama otežava se i onemogućava osporavanje ishoda tih postupaka žalbama ili tužbama na sudu. Mogućnost žalbe ili tužbe na neku odluku ili rješenje vremenski je ograničeno, a rok traje od datuma objave na internetskim stranicama. Zanimljivo je da Zakon o zaštiti okoliša u, primjerice, čl. 166. (ali i na drugim mjestima) obavezuje nadležna tijela da na način određen Uredbom o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima okoliša "informiraju javnost i zainteresiranu javnost o sadržaju odluka kojima je odlučeno o zahtjevima nositelja zahvata i operatera u postupcima". No Uredba ne propisuje drugačije obavješćivanje zainteresirane javnosti od načina propisanog za „običnu“ javnost.</p> <p>Osim toga, ZOZO utvrđuje i da "o odgovarajućem upravnom aktu tijela javne vlasti i pravu na izjavljivanje žalbe Ministarstvu, odnosno podnošenje tužbe nadležnom sudu osobe u svojstvu zainteresirane javnosti bit će obaviještene dostavom toga akta ukoliko su podaci o osobi poznati tijelu javne vlasti, odnosno putem javne obavijesti ili na drugi primjeren način sukladno Uredbi o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima okoliša."</p> <p>Uredbom nije uvedena obaveza dostavljanja zainteresiranoj javnosti upravnog akta zajedno s informacijom o pravu na podnošenje žalbe ili tužbe akta ukoliko su podaci o osobi poznati tijelu javne vlasti.</p>		
--	---	--	--

	<p>Pretpostavljamo da zarez s nastavkom “odnosno putem javne obavijesti” predstavlja ispriku za zloupotrebu te odredbe odnosno da se rješenja objavljuju samo na internetskim stranicama. U čl. 8. Uredbe stoji: “Informacija o ishodu postupka (odluka, rješenje, uputa) daje se, u pravilu, objavom akta na internetskoj stranici“.</p> <p>Izbjegavanjem dostavljanja rješenja na kućne ili email adrese zainteresirane javnosti onemogućava se pristup pravosuđu (budući da je rok za žalbu ili tužbu 30 dana od dana objave na internetu), čime se krši Aarhuka konvencija.</p> <p>S obzirom na navedene metode informiranja javnosti i zainteresirane javnosti o svim fazama postupka PUO u Hrvatskoj, ono se može smatrati neučinkovitim te stoga predstavlja kršenje Aarhuške konvencije.</p> <p>POTREBNE IZMJENE ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA</p> <p>Čl. 168. Zakona o zaštiti okoliša propisano je da “o odgovarajućem upravnom aktu tijela javne vlasti i pravu na izjavljivanje žalbe Ministarstvu, odnosno podnošenje tužbe nadležnom sudu osobe u svojstvu zainteresirane javnosti bit će obaviještene dostavom toga akta ukoliko su podaci o osobi poznati tijelu javne vlasti, odnosno putem javne obavijesti ili na drugi primjeren način sukladno Uredbi o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša.” U praksi se rješenja ne dostavljaju zainteresiranoj javnosti ni kada su “podaci o osobi poznati tijelu javne vlasti”.</p> <p>Praksa je, dakle, pokazala da do unapređenja prakse informiranja i sudjelovanja javnosti neće doći ako način na koji su sročene obaveze omogućava slobodnu interpretaciju, poput čl. 168. Zakona o zaštiti okoliša, ili ako se radi samo o preporuci. Nužno je unijeti neke izmjene u postojeće propise kojima bi se napredak osigurao. Potrebno je izvršiti izmjene i dopune Zakona o zaštiti okoliša, Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš i Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša uvođenjem jasne i nedvosmislene:</p> <p>- obaveze dostavljanja pojedinačnih obavijesti pripadnicima identificirane zainteresirane javnosti na kućnu ili email adresu o svim fazama postupka PUO (ocjena o potrebi PUO, odluka o ishodu tog</p>		
--	--	--	--

	<p>postupka, utvrđivanje sadržaja SUO, odluka o ishodu tog postupka, javna rasprava o SUO, rješenje o prihvatljivosti zahvata);</p> <ul style="list-style-type: none"> - obaveze isticanja načina dostavljanja rješenja zainteresiranoj javnosti u informaciji o postupcima ocjene o potrebi procjene i procjene utjecaja na okoliš te mogućnosti i rokova za žalbu; - obaveze isticanja datuma postavljanja rješenja na internetske stranice nadležnog tijela zajedno s informacijom o mogućnostima žalbe/tužbe; - obaveze obavještanja javnosti ne samo o donesenom rješenju već i o svakoj promjeni nastaloj nakon preispitivanja odluke od strane više instance ili suda objavom presude ili drugostupanjskih rješenja, koja se moraju se objavljivati na istim mjestima na kojima su i dokumenti objavljeni prilikom započinjanja postupka; - obaveze informiranja javnosti o javnoj raspravi, osim na internetskim stranicama tijela nadležnog za provedbu postupka i oglasa u lokalnim novinama, na lokalno najposjećenijim mjestima (autobusne postaje, knjižnice, trgovine itd.). <p>RAZUMNI ROKOVI ZA INFORMIRANJE I SUDJELOVANJE JAVNOSTI</p> <p>Članak 6.(3) Aarhuške konvencije nalaže da postupci sudjelovanja javnosti trebaju obuhvatiti razumne vremenske rokove za različite stadije, koji će osigurati dovoljno vremena za obavještanje javnosti i kako bi se javnost pripremila i djelotvorno sudjelovala prilikom odlučivanja o okolišu. Neosporno je, dakle, da se pod "razumnim" misli na dovoljno vremena iz perspektive javnosti koja se mora pripremiti za sudjelovanje u proceduri. Premda je Hrvatska odabrala utvrđivanje minimalnog roka za informiranje i sudjelovanje javnosti odnosno dopušta fleksibilnost nadležnim tijelima u odlučivanju o vremenu informiranja i sudjelovanja, tijela nadležna za provedbu postupaka uglavnom se drže minimalnog roka. Taj se minimalni rok koristiti kako za zahvate koji su vrlo jednostavni tako i za one složene, kontroverzne ili s potencijalno velikim utjecajem na okoliš ili na veliki broj stanovnika. Tako je čl. 161.(2) Zakona o zaštiti okoliša određeno da razdoblje</p>		
--	--	--	--

	<p>informiranja ne može biti kraće od 30 dana, a čl. 166.(2) da javni uvid traje najmanje 30 dana. Za razliku od toga, u čl. 4.(1) Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša stoji da se “informacije koje se daju prema odredbama Uredbe objavljuju u trajanju od 30 dana”(mada u idućem članku stoji “iznimno od stavka 1.... objava informacije traje najduže 30 dana”). Da bi se izbjegle nejasnoće u čl. 4.(1) bi trebalo dodati riječ “najmanje” i preporuku za dulje trajanje kod složenih zahvata i opsežnih dokumenata na uvidu javnosti.</p> <p>U točki 76. Preporuka iz Maastrichta stoji da ako su rokovi zadani kao minimalni, propisi ili smjernice za njihovu provedbu bi trebali jasno istaknuti da se radi o minimalnom roku te da su dulji rokovi ne samo mogući nego i preporučljivi. U točki 77. navodi se kako bi, ako se rok utvrđuje u minimalnim danima, trebalo jasno istaknuti radi li se o kalendarskim ili radnim danima. Ukoliko u roku predviđenom za informiranje i sudjelovanje postoji praznik, rok se mora produljiti za broj dana trajanja praznika. Kad god je moguće trebalo bi izbjegavati razdoblje ljetnih i novogodišnjih praznika za javne rasprave. Isto vrijedi i za praznike u državama u kojima se provode prekogranične konzultacije.</p> <p>I kod informiranja javnosti zakon se često izigrava omogućavanjem uvida u dokumente u sjedištu tijela nadležnog za provedbu postupka samo za radnog vremena ili čak i kraće od toga, čime se isključuju svi zaposleni. Takvu bi praksu trebalo onemogućiti kao i propisati obavezu omogućavanja uvida u dokumente na javnoj raspravi na javnim, lako dostupnim i posjećenim mjestima poput knjižnica.</p> <p>Odbor za praćenje provedbe Aarhuške konvencije odredio je što se može smatrati razumnim rokom: “Razdoblje od 6 tjedana u kojem javnost ima mogućnost uvida u dokumentaciju i za pripremu za sudjelovanje u javnoj raspravi te dodatnih 6 tjedana za podnošenje komentara, informacija, analiza ili mišljenja koja drži relevantnima za izgradnju postrojenja za odlaganje otpada može se smatrati razumnim rokom.”</p> <p>U Austriji se razumnim za javnu raspravu smatra rok od šest do dvanaest tjedana, uz dodatna dva tjedna u slučajevima kada se javna rasprava podudara s periodom godišnjih odmora.</p> <p>Praksa je pokazala mnogo načina na koje tijela nadležna za provedbu</p>		
--	---	--	--

	<p>postupka javne rasprave otežavaju sudjelovanje javnosti. Javna izlaganja o studijama utjecaja na okoliš ili strateškim studijama održavaju se na samom početku ili na kraju razdoblja predviđenog za sudjelovanje. Organizacijom javnih prezentacija često vrlo opsežnih dokumenata na samom početku razdoblja javne rasprave građanima se onemogućava čitanje dokumenta, koje je neophodno za djelotvorno sudjelovanje tj. postavljanje pitanja na javnom izlaganju. Organiziranjem izlaganja na samom kraju razdoblja javne rasprave ne daje se dovoljno vremena za pisanje komentara, prijedloga i primjedbi na dokument na javnoj raspravi. Optimalno vrijeme za javno izlaganje u sredini je perioda javne rasprave. Također, javno izlaganje treba osigurati u terminu koji omogućava svim zainteresiranima sudjelovanje.</p> <p>Običaj je da se javne prezentacije prijedloga planova, programa i strategija organiziraju samo na jednom mjestu. U pravilu se učinci navedenih dokumenata očekuju na puno širem području. Da se građani ne bi stavljali u neravnopravni položaj otežavanjem sudjelovanja na javnim prezentacijama zainteresiranoj javnosti udaljenoj od mjesta javnog izlaganja, potrebno je u najvećoj mogućoj mjeri pokriti područje "pogođenog" stanovništva organiziranjem javnih prezentacija dokumenata na javnoj raspravi na više lokacija.</p> <p>U praksi se događa da tijela nadležna za provedbu postupaka strateške procjene kod izmjena i dopuna prostornih planova krše propise koji uređuju pravo javnosti na sudjelovanje. Zakon o prostornom uređenju u čl. 98.(2) utvrđuje da javni uvid u prijedlog prostornog plana na javnoj raspravi traje 30 dana. Stavak 3. istog članka propisuje da javni uvid u prijedlog izmjena i dopuna traje najmanje 8, a najviše 15 dana. Primjena tih rokova u slučaju javne rasprave o strateškoj studiji izmjena i dopuna prostornog plana predstavlja kršenje minimalnog roka za sudjelovanje javnosti od 30 dana koje propisuje Uredba o strateškoj procjeni u čl. 23.: "Javna rasprava o strateškoj studiji provodi se u jedinstvenom postupku javne rasprave na prijedlog prostornog plana na način i u rokovima propisanim posebnim propisom kojim se uređuje prostorno uređenje, ukoliko isti nije u suprotnosti s odredbama posebnog propisa iz područja zaštite okoliša". Da bi se izbjegle nejasnoće, Zakon o prostornom uređenju trebalo bi mijenjati u tom dijelu. Osim toga, rok od 8 dana za javnu raspravu odnosno uvid u prijedlog izmjena i</p>		
--	---	--	--

	<p>dopuna prostornog plana od 8 do najviše 15 dana je nerazuman. Rok bi trebalo utvrditi u minimalnom vremenu, a tijelima nadležnima za provedbu ostaviti mogućnost produljenja roka. Česti su slučajevi u kojima se javni uvid organizira u trajanju od 8 dana, a obuhvaća vikend i praznik. Zakon o prostornom uređenju nije u nadležnosti Ministarstva zaštite okoliša i energetike, no svakako bi trebao biti među onima koji zagovaraju minimalne razumne rokove za uključivanje javnosti u odlučivanje.</p> <p>NUŽNE IZMJENE ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA</p> <p>Potrebno je izvršiti izmjene i dopune Zakona i iz njega proizašlih uredbi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - izmjena čl. 4.(1) Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša na način da se nakon "informacije koje se daju prema odredbama Uredbe objavljuju u trajanju od 30 dana" doda riječ "najmanje" prije riječi "30" te da se doda preporuka za dulje trajanje u slučajevima kada vrsta, složenost i veličina zahvata te opsežnost dokumenata na uvidu javnosti to zahtijevaju (prema Okvirnoj direktivi o vodama, javna rasprava traje 6 mjeseci pa bi Uredba koja propisuje sudjelovanje javnost u trajanju od 30 dana bila u suprotnosti i s tom Direktivom); - izmjena čl. 161. (2) Zakona o zaštiti okoliša kojim je određeno da razdoblje informiranja ne može biti kraće od 30 dana, i čl. 166. (2) koji utvrđuje da javni uvid traje najmanje 30 dana na isti gore opisani način – dodavanjem preporuka za dulje trajanje u slučajevima kada vrsta, složenost i veličina zahvata te opsežnost dokumenata na uvidu javnosti to zahtijevaju; - navedene bi članke trebalo nadopuniti na način da se minimalni rokovi za informiranje i sudjelovanje moraju produljiti za broj dana trajanja praznika koji su obuhvaćeni razdobljem javne rasprave te preporukom za izbjegavanje razdoblja godišnjih odmora; ukoliko ih nije moguće izbjeći, javna rasprava se produljuje za 15 dana; - nadopuna bi trebala obuhvatiti i obavezu omogućavanja javnog uvida u zakonom predviđenom roku iskazanom u danima u terminima koji 		
--	---	--	--

	<p>omogućavaju uvid i nakon kraja uobičajenog radnog vremena, kako bi se i zaposlenim osobama dala mogućnost uvida u dokumente (npr. propisivanjem paralelne mogućnosti uvida u nekom javnom prostoru gdje je to moguće učiniti i nakon radnog vremena).</p> <p>PRISTUP SVIM INFORMACIJAMA RELEVANTNIM ZA DONOŠENJE ODLUKA</p> <p>Pristup informacijama koje su važne za donošenje odluka temeljna je pretpostavka za djelotvorno uključivanje javnosti u postupak. U Hrvatskoj danas za vrijeme trajanja javnog uvida i rasprave javnosti nisu dostupni mnogi dokumenti koji su važni za odlučivanje. Tijela javne vlasti bi, prema čl. 88. Preporuka iz Maastrichta, trebala sastaviti popis informacija važnih za odlučivanje čije bi objavljivanje bilo obaveza. Taj popis informacija trebao bi sadržavati primjerice, eventualne dopune studije utjecaja na okoliš, sva relevantna mišljenja, potvrde ili izjave drugih tijela vlasti ili "tijela ili osoba određenih posebnim propisom", «jedinica lokalne i regionalne samouprave, prethodne zahtjeve za procjenom utjecaja na okoliš, suspenzije ili odbijanja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš itd. Sve navedene informacije trebale bi biti dostupne u sjedištu tijela nadležnog za provedbu postupka te putem internetskih stranica. Čl. 13. Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš propisuje samo da se na javnu raspravu daje samo sažetak i cjelovita studija te "drugi podaci po potrebi". "Podatke po potrebi" bi trebalo zamijeniti popisom obaveznih dokumenata koje je potrebno učiniti dostupnima javnosti. Informacija o upućivanju studije na javnu raspravu trebala bi sadržavati popis dokumenata koji će biti dostupni javnosti.</p> <p>Sve informacije važne za odlučivanje zainteresiranoj bi javnosti trebale biti pružene čim tijelima nadležnima za provedbu postupka postanu dostupne i to u bilo kojem trenutku procedure. Te informacije moraju se objaviti (na istom mjestu gdje su objavljeni sažetak i studija) i ostati dostupne tijekom cijelog postupka sudjelovanja javnosti, uključujući i u vrijeme roka za žalbu ili tužbu na doneseno rješenje.</p> <p>Potrebno je poduzeti mjere da tijela nadležna za provedbu postupaka osiguraju službenika koji bi predstavnicima javnosti pomagao i objašnjavao objavljene informacije, naročito kada se radi o tehnički složenim ili teško razumljivim dokumentima. Nadležno tijelo može</p>		
--	---	--	--

		<p>zatražiti od nositelja zahvata ili ovlaštenika koji je izradio studiju utjecaja na okoliš da mu u tome pomogne.</p> <p>Vrlo često se objavljivanje dokumenata u svrhu savjetovanja s javnošću odnosno informacije o javnim raspravama objavljuju na podstranicama tijela nadležnih za provedbu postupaka koje nisu vidljive ni lako dostupne građanima ili se objavljuju kao vijesti na glavnoj stranici, što nakon nekoliko dana od objavljivanja dovodi do iščezavanja vijesti s glavne stranice. Da bi ispunila svrhu, obavijest se mora nalaziti na početnoj stranici cijelo vrijeme trajanja postupka. Ukoliko to nije moguće, onda barem podstranica na kojoj se objavljuju sve obavijesti mora biti vidljiva na početnoj stranici. Neka su tijela uprave usvojila tu praksu pa se na njihovim početnim stranicama nalazi poveznica "Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću". Otvaranjem poveznice daju se dvije mogućnosti – savjetovanja u tijeku i okončana savjetovanja i na tim se mjestima objavljuju sve informacije važne za uključivanje javnosti u odlučivanje i trajno pohranjuju. Svi dokumenti moraju biti lako dostupni javnosti cijelo vrijeme trajanja postupka pa i nakon završetka postupka, tako da oni koji se kasnije uključe u postupak imaju sve informacije na raspolaganju ili ukoliko žele pratiti mjere provedbe odnosno mjere zaštite okoliša mogu provjeriti studiju utjecaja na okoliš te doneseno rješenje.</p> <p>NUŽNE IZMJENE ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA Premda se radi o drugom propisu, i njegove su izmjene nužne radi usklađivanja s Aarhuškom konvencijom: Čl. 13. Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš potrebno je dopuniti popisom obaveznih dokumenata koje je potrebno učiniti dostupnima javnosti prema čl. 88. Preporuka iz Maastrichta (dopune studije utjecaja na okoliš, sva relevantna mišljenja, potvrde ili izjave drugih tijela vlasti ili "tijela ili osoba određenih posebnim propisom", jedinica lokalne i regionalne samouprave, prethodne zahtjeve za procjenom utjecaja na okoliš, suspenzije ili odbijanja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš itd.). Informacija o upućivanju studije na javnu raspravu trebala bi sadržavati popis dokumenata koji će biti dostupni javnosti.</p>		
--	--	---	--	--

	<p>SUDJELOVANJE JAVNOSTI U DONOŠENJU ODLUKA</p> <p>U hrvatskim je propisima sudjelovanje javnosti omogućeno isključivo čitanjem objavljenih dokumenata i pisanjem primjedbi, prijedloga i komentara ili njihovim usmenim iznošenjem odnosno postavljanjem pitanja tijekom javnih rasprava. Cilj sudjelovanja javnosti u proceduri je stvaranje preduvjeta da bi javnost mogla značajno utjecati na ishod procjene utjecaja na okoliš. To se u praksi ne događa jer tijela uprave nužnost uključivanja javnosti shvaćaju isključivo kao birokratsku obavezu bez stvarnog razumijevanja ili želje da postupak učine smislenim. U Europskoj uniji postoji već opsežna i dokumentirana praksa različitih oblika primjerenijeg uključivanja javnosti, no, prema našim saznanjima, nikad se niti jedno tijelo javne uprave nije potrudilo primijeniti ništa više od zakonom propisanih metoda. Ništa se više ne poduzima kako bi osobe bez mogućnosti pristupa internetu ili tzv. marginalizirane skupine bile informirane o mogućnostima sudjelovanja, javnosti se ne nudi pomoć u shvaćanju tehnički složenijih informacija, ne imenuje se osoba koja bi bila zadužena za pružanje informacija i pomoći javnosti niti su studije utjecaja na okoliš dostupne na mjestima koja posjećuje javnost. Postupak javne rasprave, kako je praksa pokazala, služi jedino kako bi se legitimirao postupak unaprijed donesenih odluka. Iz te perspektive ne postoji nikakav razlog da se za trajanja javne rasprave ili prije nje za zainteresiranu javnost organiziraju šetnje lokacijom predloženog zahvata tijekom kojih stručne osobe na licu mjesta odgovaraju na pitanja; nikada se ne provode ispitivanja mišljenja javnosti; ne održavaju se sastanci niti formiraju konzultacijske grupe; ne tiskaju se materijali razumljivi široj javnosti o predloženom zahvatu, ne pripremaju se vizualizacije zahvata itd. – metode koje su postale čest način informiranja i uključivanja javnosti u odlučivanje u drugim državama. Na tom su tragu i primjeri iz čl. 123. Preporuka iz Maastrichta: "Kao dopuna, ali ne i zamjena javnim raspravama, mogu se koristiti i drugi interaktivni oblici sudjelovanja javnosti (npr. neformalne javne rasprave i seminari, bilateralne konzultacije s organizacijama civilnog društva i stručnjacima, facilitirani grupni procesi, konsenzus-konferencije, okrugli stolovi, porote građana, odlučivanje o više opcija, itd.". Osim što se nikad ne primjenjuje niti jedna od niza mogućnosti učinkovitijeg uključivanja javnosti, tijela nadležna za provedbu postupka nastoje izigrati i one minimalne, zakonom propisane, npr. nepotrebno dugim uvodnim izlaganjem sadržaja studije utjecaja na</p>		
--	---	--	--

		okoliš, ostavljajući manji dio vremena za pitanja i odgovore u okviru unaprijed zadanog vremena za raspravu.		
Hrvatski poslovni savjet za održivi razvoj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>OPĆI KOMENTARI</p> <p>Komentar 1.</p> <p>Predlažemo izmjenu čl. 4. st. 1. t. 43. Zakona o zaštiti okoliša koji propisuje definiciju ovlaštenika:</p> <p>„Ovlaštenik je pravna ili fizička osoba koja posjeduje suglasnost za obavljanje stručnih poslova iz područja zaštite okoliša,“</p> <p>Predlažemo izmijeniti navedenu definiciju na način da glasi da ovlaštenik može biti samo pravna osoba te da se stručni poslovi odnose kako na područje zaštite okoliša tako i na područje zaštite prirode:</p> <p>„Ovlaštenik je pravna osoba koja posjeduje suglasnost za obavljanje stručnih poslova iz područja zaštite okoliša i prirode,“</p> <p>Objašnjenje:</p> <p>- U čl. 40. st. 1. određeno je da stručne poslove zaštite okoliša obavlja pravna osoba ovlaštena za stručne poslove dok je st. 10. definirano da za obavljanje „manje složenih stručnih poslova zaštite okoliša“ za poslove iz st. 2., podstavaka 12., 24., 25. i 26. istog članka ovlaštenik iznimno može biti fizička osoba, odnosno za:</p> <p>o 12. izradu elaborata o zaštiti okoliša koji se odnose na zahvate za koje nije propisana obveza procjene utjecaja na okoliš,</p> <p>o 24. obavljanje stručnih poslova za potrebe sustava upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja,</p> <p>o 25. izradu elaborata o usklađenosti proizvoda s mjerilima u postupku ishođenja znaka zaštite okoliša »Prijatelj okoliša« i znaka EU Ecolabel,</p> <p>o 26. izradu elaborata o utvrđivanju mjerila za određenu skupinu proizvoda za dodjelu znaka zaštite okoliša Prijatelj okoliša,</p> <p>Smatramo kako je razdjeljivanje poslova na stručne poslove i „manje složene stručne poslove“, potpuno neosnovano, jer su svi poslovi zaštite okoliša visoko stručni poslovi, za obavljanje kojih je potrebno iskustvo u različitim segmentima zaštite okoliše te kojima treba pristupiti multidisciplinarno. Osim toga stručni poslovi zaštite prirode i okoliša od važnosti su za državu jer im je namjena zaštita javnog interesa. Upravo zbog toga, kao i vrlo odgovorne naravi stručnih poslova zaštite okoliša, za stjecanje suglasnosti za obavljanje pojedinih stručnih poslova, ovlaštenici moraju ispunjavati određene uvjete, koje propisuje ministar pravilnikom (čl.40., st.11. Zakona) -</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari (od 1 do 15) ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona. Komentar 16 se ne prihvaća iz razloga što je predloženo već propisano u članku 27. Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš („Narodne novine“, broj 61/14 i 3/17).

	<p>Pravilnik o uvjetima za izdavanje suglasnosti pravnim osobama za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša (NN 57/10). Odnosno, omogućavanje fizičkim osobama rad na stručnim poslovima zaštite okoliša i prirode kako su regulirani Zakonom je neosnovana diskriminacija u odnosu na pravne osobe za koje vrijede razrađeni uvjeti u pogledu zaposlenih stručnjaka (njihova obrazovanja, iskustva i sl.), poslovnih prostorija i opreme, dok ti isti uvjeti bezrazložno ne vrijede za fizičke osobe, a riječ je o istim stručnim poslovima. Nadalje, otkad postoji sustav zaštite okoliša s definiranim ovlaštenicima, fizičke osobe nisu obavljale stručne poslove zaštite okoliša i prirode već samo pravne te je potpuno nejasno zašto se to uvrstilo u Zakon 2013. godine.</p> <p>- Slijedom navedenoga predlažemo u čl. 4. st. 1. t. 43., kao i člancima 40., 41., 47., 60. Zakona, te drugdje u Zakonu gdje se spominju ovlaštenici, isključiti mogućnost da ovlaštenik bude fizička osoba.</p> <p>- Iako nisu izravno predmet ovog Zakona, poslovi zaštite prirode (definirani Zakonom o zaštiti prirode) jesu isto tako stručni poslovi za koje je potrebna određena kvalifikacija, a poglavito stručno znanje i iskustvo, odnosno za njihovo obavljanje je također potrebno ishoditi suglasnosti kako je regulirano Zakonom o zaštiti okoliša (predmetni stručni poslovi se navode u čl. 40., st. 2., točke 3., 4. i 5. Zakona o zaštiti okoliša). Time su rezultati rada na stručnim poslovima zaštite prirode također podložni kontroli / nadzoru nadležnog ministarstva u smislu čl. 42. i 44. Zakona o zaštiti okoliša. S obzirom na to da je Zakonom o zaštiti okoliša te Pravilnikom o uvjetima za izdavanje suglasnosti pravnim osobama za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša (čl. 1 Pravilnika) regulirano stjecanje suglasnosti i za obavljanje stručnih poslova zaštite prirode predlažemo da pojam stručnih poslova kroz cijeli Zakon obuhvaća i područje zaštite okoliša i područje zaštite prirode.</p> <p>Komentar 2.</p> <p>Predlažemo izmjenu čl. 40., st. 2. Zakona. U komentaru 1., smo već elaborirali o prijedlogu proširivanja termina stručnih poslova zaštite okoliša na stručne poslove zaštite okoliša i prirode. Sukladno tome, smatramo kako je u stavak potrebno dodati sljedeće stručne poslove zaštite prirode, ali i stručne poslove zaštite okoliša koji nisu uključeni trenutnom odredbom, a redovito se obavljaju i zahtijevaju visoku stručnost te multidisciplinarni tim stručnjaka:</p> <p>- praćenje stanja prirode (provodi se temeljem zahtjeva iz Zakona o</p>		
--	---	--	--

	<p>zaštiti prirode, kao i temeljem Rješenja o prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu)</p> <ul style="list-style-type: none"> - izrada planova gospodarenja prirodnim dobrima (dokumentacija se izrađuje temeljem Zakona o zaštiti prirode, čl. 19.) - izrada planova upravljanja zaštićenim područjima (dokumentacija se izrađuje temeljem Zakona o zaštiti prirode, čl. 138.) - izrada planova upravljanja strogo zaštićenim vrstama (dokumentacija se izrađuje temeljem Zakona o zaštiti prirode) - izrada planova upravljanja ekološkom mrežom (dokumentacije se izrađuje temeljem Zakona o zaštiti prirode, čl. 57.) - izrada planova upravljanja okolišem (dokumentacija se redovito izrađuje, najčešće prema zahtjevima Svjetske banke, EBRDa te ostalih međunarodnih financijskih institucija) - izrada planova gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave (dokumentacija se redovito izrađuje temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom – čl. 21. (Plan gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave)) - izrada elaborata gospodarenja otpadom (dokumentacija se redovito izrađuje temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom – čl. 90.) - izrada elaborata usklađenosti glavnog projekta s mjerama zaštite okoliša i prirode (dokumentacija se redovito izrađuje temeljem Rješenja o prihvatljivosti zahvata) <p>Navedeni poslovi su isto tako stručni poslovi za koje je potrebna određena kvalifikacija, a poglavito stručno znanje i iskustvo pri čemu produkt takvog rada treba biti podložan kontroli / nadzoru nadležnog ministarstva u smislu čl. 42. i 44. Zakona o zaštiti okoliša; prepuštanje obavljanja navedenih poslova bilo kojoj trećoj osobi (koja možebitno nije kvalificirana i ne posjeduje stručna znanja) može rezultirati negativnim posljedicama za okoliš i prirodu</p> <p>Nadalje, predlažemo odredbu čl. 40., st. 2., pojednostaviti tako da se pojedini stručni poslovi grupiraju, te da davanjem suglasnosti na pojedinu grupu, a ne pojedini posao smanji broj mogućih suglasnosti; Grupe predlažemo na način:</p> <p>GRUPA 1 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. izradu studija o značajnom utjecaju strategije, plana ili programa na okoliš (u daljnjem tekstu: strateška studija) uključujući i dokumentaciju potrebnu za ocjenu o potrebi strateške procjene te dokumentaciju za 		
--	---	--	--

	<p>određivanje sadržaja strateške studije,</p> <p>GRUPA 2 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 2. izradu studija o utjecaju zahvata na okoliš, uključujući i dokumentaciju za provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš te dokumentacije za određivanje sadržaja studije o utjecaju na okoliš, 12. izradu elaborata o zaštiti okoliša koji se odnose na zahvate za koje nije propisana obveza procjene utjecaja na okoliš, dodati - izrada elaborata usklađenosti glavnog projekta s mjerama zaštite okoliša i prirode</p> <p>GRUPA 3 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 3. izradu poglavlja i studija ocjene prihvatljivosti strategija, plana, programa ili zahvata za ekološku mrežu, 4. pripremu i izradu dokumentacije za postupak utvrđivanja prevladavajućeg javnog interesa s prijedlogom kompenzacijskih uvjeta, 5. izradu studija procjene rizika uvođenja i ponovnog uvođenja i uzgoja divljih vrsta, dodati - izrada planova gospodarenja prirodnim dobrima dodati - izrada planova upravljanja zaštićenim područjima dodati - izrada planova upravljanja strogo zaštićenim vrstama dodati - izrada planova upravljanja ekološkom mrežom</p> <p>GRUPA 4 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 6. izradu procjene rizika i osjetljivosti za sastavnice okoliša, 7. izradu operativnog programa praćenja stanja okoliša, 9. izradu programa zaštite okoliša, 10. izradu izvješća o stanju okoliša, - MOLIMO ISPRAVITI PRAVOPISNU GREŠKU TE UMJESTO „IZVIJEŠĆA“ NAPISATI „IZVJEŠĆA“ JER SE PROTEŽE NA IZDANE SUGLASNOSTI 13. izradu posebnih elaborata i izvješća za potrebe ocjene stanja sastavnica okoliša, dodati - izrada planova upravljanja okolišem</p> <p>GRUPA 5 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 22. praćenje stanja okoliša,</p> <p>GRUPA 6 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove:</p>		
--	---	--	--

	<p>dodati - praćenje stanja prirode</p> <p>GRUPA 7 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 8. izradu dokumentacije vezano za postupak izdavanja okolišne dozvole uključujući izradu Temeljnog izvješća, 11. izradu izvješća o sigurnosti, 14. izradu sanacijskih elaborata, programa i sanacijskih izvješća, 21. procjenu šteta nastalih u okolišu uključujući i prijeteće opasnosti, dodati - izrada planova gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave dodati – izrada elaborata gospodarenja otpadom</p> <p>GRUPA 8 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 15. izradu projekcija emisija, izvješća o provedbi politike i mjera smanjenja emisija i nacionalnog izvješća o promjeni klime, 16. izradu izvješća o proračunu (inventaru) emisija stakleničkih plinova i drugih emisija onečišćujućih tvari u okoliš, 17. izradu i/ili verifikaciju izvješća o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja i zrakoplova, 18. izradu i/ili verifikaciju izvješća o održivosti proizvodnje biogoriva i izvješća o emisijama stakleničkih plinova, 19. izradu i/ili verifikaciju izvješća o emisijama stakleničkih plinova u životnom vijeku fosilnih goriva, 20. izradu i/ili verifikaciju posebnih elaborata, proračuna, i projekcija za potrebe sastavnica okoliša; 23. obavljanje stručnih poslova za potrebe Registra onečišćavanja okoliša,</p> <p>GRUPA 9 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 24. obavljanje stručnih poslova za potrebe sustava upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja, 25. izradu elaborata o usklađenosti proizvoda s mjerilima u postupku ishođenja znaka zaštite okoliša »Prijatelj okoliša« i znaka EU Ecolabel, 26. izradu elaborata o utvrđivanju mjerila za određenu skupinu proizvoda za dodjelu znaka zaštite okoliša Prijatelj okoliša</p> <p>Komentar 3. U čl.40., stavcima 3. i 4. nužno je promijeniti tekst „iz stavka 12. ovog članka“ u odgovarajući stavak članka.</p>		
--	---	--	--

	<p>Komentar 4.</p> <p>Odredbu čl. 40. st. 7. Zakona bi trebalo u cijelosti brisati ili izmijeniti. Sada navedena odredba glasi:</p> <p>„Ovlaštenik koji je izradio ili sudjelovao u izradi studije o utjecaju zahvata na okoliš ne može obavljati poslove praćenja stanja okoliša koji su određeni rješenjem o prihvatljivosti toga zahvata za okoliš.“</p> <p>Objašnjenje:</p> <p>Sukladno čl. 87. st. 2. Zakona: „povjerenstvo ocjenjuje utjecaj zahvata na okoliš, njegovo vrednovanje i prihvatljivost na temelju studije o utjecaju zahvata na okoliš te Ministarstvu, odnosno nadležnom upravnom tijelu u županiji te u Gradu Zagrebu daje mišljenje o prihvatljivosti zahvata, predlaže moguće varijante za okoliš i mjere zaštite okoliša te program praćenja stanja okoliša“, članovi povjerenstva su ti koji svojim Mišljenjem predlažu sadržaj te opseg mjera zaštite okoliša i programa praćenja stanja okoliša, a mjere i program propisuje Ministarstvo Rješenjem, a ne ovlaštenik, te u navedenom smislu, ovlaštenik ne može biti u sukobu ineteresa.</p> <p>Ukoliko se zadržava odredba i zabrana koja je u njoj sadržana, onda takva zabrana treba biti proširena na sve osobe koje sudjeluju u izradi studije o utjecaju zahvata na okoliš, ali i u postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš, odnosno na sve osobe koje su izradile ili sudjelovale u izradi (pojedine fizičke osobe zaposlene kod ovlaštenika, ali i vanjske suradnike – fizičke i pravne osobe), te članove povjerenstva, ali i institucije koje u povjerenstvu predstavljaju. U praksi se događa da npr. fizička osoba zaposlena kod ovlaštenika promijeni poslodavca – ovlaštenika i onda za istu osobu ne vrijedi zabrana jer će takav posao odraditi drugi ovlaštenik (novi poslodavac stručne osobe), a za ovlaštenika – pravnu osobu bivšeg poslodavca i dalje vrijedi zabrana. Jednako tako primjerice određena pravna osoba koja nije ovlaštenik unutar studije sudjeluje na procjeni utjecaja na more i propisivanju mjera i monitoringa, no obzirom na manjkavu odredbu zakona nije potpuno jasno može li ista obavljati monitoring. Ovdje još jedanput napominjemo da ovlaštenici i stručne osobe ovlaštenika nisu ti koji određuju sadržaj te opseg mjera i programa praćenja stanja okoliša, pa u tom smislu ni ne mogu biti u sukobu interesa.</p> <p>S obzirom na navedeno, ovakva zabrana nekorektno isključuje iz kasnijih stručnih poslova praćenja stanja okoliša potencijalno kvalificirane i adekvatno obučene stručnjake, čime se dovodi u pitanje kvaliteta obavljenih poslova praćenja stanja okoliša, kao i njihova učinkovitost u smislu zaštite okoliša.</p>		
--	---	--	--

	<p>Sukladno navedenom prijedlogu brisanja ili izmjene čl. 40. st. 7. Zakona, potrebno je izmijeniti i odgovarajuće kaznene odredbe zakona (čl. 259. i 260. Zakon).</p> <p>Komentar 5. Čl. 40. st. 12. Zakon, predlaže se izmijeniti riječi „nositelj zahvata, odnosno operater“ riječima „nositelj zahvata, operater ili komisionar“</p> <p>Komentar 6. Čl. 42. st. 1. Zakona, predlaže se izmijeniti na način da glasi „Ovlaštenik može pribaviti suglasnost za obavljanje grupe stručnih poslova ili više grupa stručnih poslova“.</p> <p>Čl. 42. st. 3. Zakona koji definira da se suglasnost ovlaštenicima stručnih poslova izdaje na 3 odnosno 5 godina se ne provodi u praksi već se suglasnosti de facto izdaju na neodređeno vrijeme („godina dana od dana stupanja na snagu novog Pravilnika“) i to u cijelosti nezakonito; u navedenom smislu treba bi trebalo iznaći bolje zakonsko rješenje (unutar ovog članka predvidjeti zakonsku obvezu reakreditacije nakon proteka 3 odnosno 5 godina), kao i mogućnost i obvezu upravnog nadzora za takve nezakonito izdane upravne akte.</p> <p>Komentar 7. Čl. 43. Zakona treba nadopuniti na način da se propiše obveza ovlaštenika da jednom godišnje izjave pod materijalnom i kaznenom odgovornošću da i dalje ispunjavanju posebne uvjete koji su propisani za obavljanja stručnih poslova za koje im je izdana važeća suglasnost putem unaprijed propisanih obrazaca i/ili dostave dokaze da i dalje ispunjavaju uvjete za suglasnost što se osobito tiče zaposlenih stručnjaka. Za navedeno je potrebno propisati prekršajne sankcije (unutar čl. 259. i 260. Zakona).</p> <p>Nadalje, Zakonom treba predvidjeti kaznene odredbe za slučaj da ovlaštenik propusti obavijestiti Ministarstvo o nastaloj promjeni u uvjetima.</p> <p>Naime, u praksi se događa da se jednom izdana suglasnost (i to izdana na neodređeno vrijeme, suprotno zakonskim odredbama!) više ne provjerava i da na tržištu postoje važeće suglasnosti, iako je kod pravnih osoba došlo do promjene uvjeta iz suglasnosti (posebno se odnosi na popis stručnjaka zaposlenih kod ovlaštenika) ili čak uopće</p>		
--	--	--	--

	<p>ne ispunjavaju uvjete za posjedovanje suglasnosti. Provedba kontrole ispunjavanja uvjeta za obavljanje stručnih poslova nakon što je suglasnost izdana jest od iznimne važnosti u svrhu osiguranja kvalitete pružene usluge, a posebno u kontekstu gdje se suglasnost – izvan zakonskih okvira – faktično izdaje na neodređeno vrijeme, obzirom da se odgađa donošenje provedbenog propisa koji bi sukladno uvjetima Zakona detaljnije regulirao obavljanje navedene djelatnosti.</p> <p>Čl.40., st.9. iz ranije navedenim razloga proširiti na način da se na internetskim stranicama objavljuje i popis zaposlenih stručnjaka radi transparentnosti i značajno pojednostavljene kontrole.</p> <p>Komentar 8. Čl. 44. Zakona treba preformulirati na način da se propiše obveza kontinuiranog nadzora nad izdanim suglasnostima (najmanje jednom u 3 odnosno 5 godina) i prekršajne sankcije (unutar čl. 259. i 260. Zakona) u slučaju da se utvrdi da ovlaštenik ne ispunjava uvjete za suglasnost, a o istome nije bez odgode obavijestio Ministarstvo.</p> <p>Komentar 9. Čl. 46. st. 1. Zakona treba preformulirati na način da se utvrdi da suglasnost prestaje važiti i „istekom roka iz čl. 42. st. 3. Zakona te prestankom ispunjavanja uvjeta za izdavanje suglasnosti (na temelju prethodne odluke Ministarstva kojom se utvrđuje prestanak ispunjavanja uvjeta),„.</p> <p>Komentar 10. Čl. 47. st. 1. Zakona koji propisuje obvezu polaganja stručnog ispita za obavljanje poslova iz zaštite okoliša se uopće ne primjenjuje. Ovim putem još jednom tražimo striktno poštivanje Zakona te definiranje stručnog ispita i pravilnika koji isti određuje.</p> <p>Komentar 11. Zakon je potrebno nadopuniti odredbama kojima će se regulirati pristupanje pravnih osoba sa sjedištem izvan Republike Hrvatske tržištu obavljanja poslova zaštite okoliša i prirode u Hrvatskoj, i to na način da se traži od pravnih osoba da zadovolje iste uvjete stjecanja suglasnosti koje moraju zadovoljavati tuzemne pravne osobe.</p>		
--	--	--	--

	<p>Trenutno je navedeno regulirano Pravilnikom o uvjetima za izdavanje suglasnosti pravnim osobama za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša (NN 57/10), čl. 32. i 33. Dok se spomenutim čl. 33 Pravilnika traži od stranih pravnih osoba koje nisu registrirane na području Europskog ekonomskog prostora ispunjavanje uvjeta iz Pravilnika, pravne osobe registrirane na području Europskog ekonomskog prostora na koje se primjenjuju odredbe čl. 32., samo moraju dokazati:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. da ima registriranu djelatnost prema kojoj u državi svoga sjedišta odnosno prebivališta ima pravo obavljanja poslova iz područja zaštite okoliša i područja zaštite prirode, 2. da prema registriranoj djelatnosti iz točke 1. ovoga stavka u državi svoga sjedišta smije obavljati poslove u svezi kojih zaključuje ugovor s naručiteljem iz Republike Hrvatske odnosno da u tom pogledu nema ograničenja. <p>Komentar 12.</p> <p>Upit vezano za čl. 73. Zakona, koji je dalje razrađen čl. 24 Uredbe o SPUO (NN 3/17) – gdje se navodi kako SPUO završava izvješćem tijela nadležnog za provedbu SPUO, nakon donošenja odluke o usvajanju SPP-a. No, što u situacijama kada se SPP iz različitih razloga, uključujući političke, ne usvojene, a postupak strateške procjene je korektno proveden?</p> <p>Komentar 13.</p> <p>Čl. 74., st. 2. Zakona – potrebno je ispraviti gramatičku pogrešku, odnosno riječ „izvješće“ zamijeniti riječju „izvješće“. Ta se greška provlači i kroz izdane suglasnosti.</p> <p>Komentar 14.</p> <p>Čl. 87., st. 5. Zakona definira način kako se imenuju članovi povjerenstva u postupku procjene utjecaja na okoliš, odnosno da se članovi imenuju s popisa koji određuje ministar. Smatramo kako je potrebno točno definirati uvjete temeljem kojih netko može biti imenovan članom povjerenstva.</p> <p>Komentar 15.</p> <p>čl. 76., st. 2. potrebno je uskladiti sa Zakonom o zaštiti prirode - „biološku raznolikost“ zamijeniti terminom koji se koristi u ostatku Zakona o zaštiti okoliša „bioraznolikost“; biljni i životinjski svijet je dio bioraznolikosti te se ne treba posebno navoditi, a riječi „prirodne vrijednosti“ treba zamijeniti riječima „zaštićeni dijelovi prirode“ (čl. 234. st. 1 Zakona o zaštiti prirode)</p> <p>U prijedlogu izmjena čl. 76. st. 2. nedostaju utjecaji zahvata uslijed opterećenja okoliša (nastanak otpada, emisije buke, svjetlosno</p>		
--	--	--	--

		<p>onečišćenje i sl.) – predlaže se uskladiti s utjecajima iz Obaveznog sadržaja SUO, odnosno s prilogom IV. Uredbe o izmjenama i dopunama Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš (NN 3/17).</p> <p>Komentar 16.</p> <p>Članak 90 potrebno je izmijeniti tako da je iz njega bude razvidno da se rješenjem može odlučiti i da nije potrebno provesti PUO i/ili GOEM, što prema prijedlogu nije slučaj, npr.:</p> <p>O zahtjevu za ocjenu o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš odlučuje se rješenjem koje sadrži obrazloženje razloga zbog kojih je ili nije propisana obveza provedbe procjene utjecaja zahvata na okoliš i/ili glavne ocjene prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu.</p>		
Ured Pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Iz predloženog Nacrta je razvidno kako se istim provodi obveza dodatnog usklađivanja hrvatskog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, odnosno: Direktivom 2014/52/EU, Direktivom 2013/30/EU, Direktivom 2010/75/EU i Direktivom 2004/35/EZ, zbog čega se predlaže donošenje po hitnom postupku. U svom mišljenju polazimo od Ustava Republike Hrvatske kojemu su očuvanje prirode i čovjekova okoliša jedna od najviših vrednota i temelj za njegovo tumačenje pa propisuje obvezu zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda, odnosno prava na zdrav život kroz dužnost države da osigura uvjete za zdrav okoliš, te dužnost svakoga da u sklopu svojih ovlasti i djelatnosti osobitu skrb posvećuje zaštiti zdravlja ljudi, prirode i ljudskog okoliša. Dakako, vodimo se i preuzetim međunarodnim obvezama iz Arhuške Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, te svrhom Zakona o zaštiti okoliša kojim se osigurava osnovni uvjet zdravog života i temelj koncepta održivog razvitka, a kojemu je prvi cilj zaštita života i zdravlja ljudi.</p> <p>Važeći Zakon o zaštiti okoliša određuje okoliš kao dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu (članak 3. važećeg Zakona), no načelno smatramo da javni interes zaštite okoliša kao javnog dobra može štiti i zainteresirana javnost, a što proizlazi iz definicije zainteresirane javnosti na koju utječe ili bi moglo utjecati odlučivanje o okolišu ili koja djeluje na području zaštite okoliša te ispunjava sve druge uvjete propisane nacionalnim zakonodavstvom. Također primjećujemo da se unatoč postojećim definicijama i</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.

		razlikovanju javnosti od zainteresirane javnosti kako stoji u važećem Zakonu, nerijetko poistovjećuju ova dva različita pojma, i to u odnosu na prepoznavanje i ostvarivanje prava sudjelovanja javnosti i zainteresirane javnosti u okolišnim pitanjima te u pristupu pravosuđu.		
HUSZPO	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Komentar 1.</p> <p>Predlažemo izmjenu čl. 4. st. 1. t. 43. Zakona o zaštiti okoliša koji propisuje definiciju ovlaštenika:</p> <p>„Ovlaštenik je pravna ili fizička osoba koja posjeduje suglasnost za obavljanje stručnih poslova iz područja zaštite okoliša,“</p> <p>Predlažemo izmijeniti navedenu definiciju na način da glasi da ovlaštenik može biti samo pravna osoba te da se stručni poslovi odnose kako na područje zaštite okoliša tako i na područje zaštite prirode:</p> <p>„Ovlaštenik je pravna osoba koja posjeduje suglasnost za obavljanje stručnih poslova iz područja zaštite okoliša i prirode,“</p> <p>Objašnjenje:</p> <p>- U čl. 40. st. 1. određeno je da stručne poslove zaštite okoliša obavlja pravna osoba ovlaštena za stručne poslove dok je st. 10. definirano da za obavljanje „manje složenih stručnih poslova zaštite okoliša“ za poslove iz st. 2., podstavaka 12., 24., 25. i 26. istog članka ovlaštenik iznimno može biti fizička osoba, odnosno za:</p> <p>o 12. izradu elaborata o zaštiti okoliša koji se odnose na zahvate za koje nije propisana obveza procjene utjecaja na okoliš,</p> <p>o 24. obavljanje stručnih poslova za potrebe sustava upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja,</p> <p>o 25. izradu elaborata o usklađenosti proizvoda s mjerilima u postupku ishođenja znaka zaštite okoliša »Prijatelj okoliša« i znaka EU Ecolabel,</p> <p>o 26. izradu elaborata o utvrđivanju mjerila za određenu skupinu proizvoda za dodjelu znaka zaštite okoliša Prijatelj okoliša,</p> <p>Smatramo kako je razdjeljivanje poslova na stručne poslove i „manje složene stručne poslove“, potpuno neosnovano, jer su svi poslovi zaštite okoliša visoko stručni poslovi, za obavljanje kojih je potrebno iskustvo u različitim segmentima zaštite okoliše te kojima treba pristupiti multidisciplinarno. Osim toga stručni poslovi zaštite prirode i okoliša od važnosti su za državu jer im je namjena zaštita javnog interesa. Upravo zbog toga, kao i vrlo odgovorne naravi stručnih poslova zaštite okoliša, za stjecanje suglasnosti za obavljanje pojedinih stručnih poslova, ovlaštenici moraju ispunjavati određene</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.

	<p>uvjete, koje propisuje ministar pravilnikom (čl.40., st.11. Zakona) - Pravilnik o uvjetima za izdavanje suglasnosti pravnim osobama za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša (NN 57/10). Odnosno, omogućavanje fizičkim osobama rad na stručnim poslovima zaštite okoliša i prirode kako su regulirani Zakonom je neosnovana diskriminacija u odnosu na pravne osobe za koje vrijede razrađeni uvjeti u pogledu zaposlenih stručnjaka (njihova obrazovanja, iskustva i sl.), poslovnih prostorija i opreme, dok ti isti uvjeti bezrazložno ne vrijede za fizičke osobe, a riječ je o istim stručnim poslovima.</p> <p>Nadalje, otkad postoji sustav zaštite okoliša s definiranim ovlaštenicima, fizičke osobe nisu obavljale stručne poslove zaštite okoliša i prirode već samo pravne te je potpuno nejasno zašto se to uvrstilo u Zakon 2013. godine.</p> <p>Slijedom navedenoga predlažemo u čl. 4. st. 1. t. 43., kao i člancima 40., 41., 47., 60. Zakona, te drugdje u Zakonu gdje se spominju ovlaštenici, isključiti mogućnost da ovlaštenik bude fizička osoba.</p> <p>Iako nisu izravno predmet ovog Zakona, poslovi zaštite prirode (definirani Zakonom o zaštiti prirode) jesu isto tako stručni poslovi za koje je potrebna određena kvalifikacija, a poglavito stručno znanje i iskustvo, odnosno za njihovo obavljanje je također potrebno ishoditi suglasnosti kako je regulirano Zakonom o zaštiti okoliša (predmetni stručni poslovi se navode u čl. 40., st. 2., točke 3., 4. i 5. Zakona o zaštiti okoliša). Time su rezultati rada na stručnim poslovima zaštite prirode također podložni kontroli / nadzoru nadležnog ministarstva u smislu čl. 42. i 44. Zakona o zaštiti okoliša. S obzirom na to da je Zakonom o zaštiti okoliša te Pravilnikom o uvjetima za izdavanje suglasnosti pravnim osobama za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša (čl. 1 Pravilnika) regulirano stjecanje suglasnosti i za obavljanje stručnih poslova zaštite prirode predlažemo da pojam stručnih poslova kroz cijeli Zakon obuhvaća i područje zaštite okoliša i područje zaštite prirode.</p> <p>Komentar 2. Predlažemo izmjenu čl. 40., st. 2. Zakona. U komentaru 1., smo već elaborirali o prijedlogu proširivanja termina stručnih poslova zaštite okoliša na stručne poslove zaštite okoliša i prirode. Sukladno tome, smatramo kako je u stavak je potrebno dodati sljedeće stručne</p>		
--	---	--	--

		<p>poslove zaštite prirode, ali i stručne poslove zaštite okoliša koji nisu uključeni trenutnom odredbom, a redovito se obavljaju i zahtijevaju visoku stručnost te multidisciplinarni tim stručnjaka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - praćenje stanja prirode (provodi se temeljem zahtjeva iz Zakona o zaštiti prirode, kao i temeljem Rješenja o prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu) - izrada planova gospodarenja prirodnim dobrima (dokumentacija se izrađuje temeljem Zakona o zaštiti prirode, čl. 19.) - izrada planova upravljanja zaštićenim područjima (dokumentacija se izrađuje temeljem Zakona o zaštiti prirode, čl. 138.) - izrada planova upravljanja strogo zaštićenim vrstama (dokumentacija se izrađuje temeljem Zakona o zaštiti prirode) - izrada planova upravljanja ekološkom mrežom (dokumentacije se izrađuje temeljem Zakona o zaštiti prirode, čl. 57.) - izrada planova upravljanja okolišem (dokumentacija se redovito izrađuje, najčešće prema zahtjevima Svjetske banke, EBRDa te ostalih međunarodnih financijskih institucija) - izrada planova gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave (dokumentacija se redovito izrađuje temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom – čl. 21. (Plan gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave)) - izrada elaborata gospodarenja otpadom (dokumentacija se redovito izrađuje temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom – čl. 90.) - izrada elaborata usklađenosti glavnog projekta s mjerama zaštite okoliša i prirode (dokumentacija se redovito izrađuje temeljem Rješenja o prihvatljivosti zahvata) <p>Navedeni poslovi su isto tako stručni poslovi za koje je potrebna određena kvalifikacija, a poglavito stručno znanje i iskustvo pri čemu produkt takvog rada treba biti podložan kontroli / nadzoru nadležnog ministarstva u smislu čl. 42. i 44. Zakona o zaštiti okoliša; prepuštanje obavljanja navedenih poslova bilo kojoj trećoj osobi (koja može bitno nije kvalificirana i ne posjeduje stručna znanja) može rezultirati negativnim posljedicama za okoliš i prirodu</p> <p>Nadalje, predlažemo odredbu čl. 40., st. 2., pojednostaviti tako da se pojedini stručni poslovi grupiraju, te da davanjem suglasnosti na pojedinu grupu, a ne pojedini posao smanji broj mogućih suglasnosti; Grupe predlažemo na način:</p>		
--	--	---	--	--

	<p>GRUPA 1 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 1. izradu studija o značajnom utjecaju strategije, plana ili programa na okoliš (u daljnjem tekstu: strateška studija) uključujući i dokumentaciju potrebnu za ocjenu o potrebi strateške procjene te dokumentaciju za određivanje sadržaja strateške studije,</p> <p>GRUPA 2 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 2. izradu studija o utjecaju zahvata na okoliš, uključujući i dokumentaciju za provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš te dokumentacije za određivanje sadržaja studije o utjecaju na okoliš, 12. izradu elaborata o zaštiti okoliša koji se odnose na zahvate za koje nije propisana obveza procjene utjecaja na okoliš, dodati - izrada elaborata usklađenosti glavnog projekta s mjerama zaštite okoliša i prirode</p> <p>GRUPA 3 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 3. izradu poglavlja i studija ocjene prihvatljivosti strategija, plana, programa ili zahvata za ekološku mrežu, 4. pripremu i izradu dokumentacije za postupak utvrđivanja prevladavajućeg javnog interesa s prijedlogom kompenzacijskih uvjeta, 5. izradu studija procjene rizika uvođenja i ponovnog uvođenja i uzgoja divljih vrsta, dodati - izrada planova gospodarenja prirodnim dobrima dodati - izrada planova upravljanja zaštićenim područjima dodati - izrada planova upravljanja strogo zaštićenim vrstama dodati - izrada planova upravljanja ekološkom mrežom</p> <p>GRUPA 4 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 6. izradu procjene rizika i osjetljivosti za sastavnice okoliša, 7. izradu operativnog programa praćenja stanja okoliša, 9. izradu programa zaštite okoliša, 10. izradu izvješća o stanju okoliša, - MOLIMO ISPRAVITI PRAVOPIISNU GREŠKU TE UMJESTO „IZVIJEŠĆA“ NAPISATI „IZVJEŠĆA“ JER SE PREDMETNA GREŠKA PROTEŽE NA IZDANE SUGLASNOSTI 13. izradu posebnih elaborata i izvješća za potrebe ocjene stanja sastavnica okoliša, dodati - izrada planova upravljanja okolišem</p>		
--	---	--	--

		<p>GRUPA 5 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 22. praćenje stanja okoliša,</p> <p>GRUPA 6 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: dodati - praćenje stanja prirode</p> <p>GRUPA 7 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 8. izradu dokumentacije vezano za postupak izdavanja okolišne dozvole uključujući izradu Temeljnog izvješća, 11. izradu izvješća o sigurnosti, 14. izradu sanacijskih elaborata, programa i sanacijskih izvješća, 21. procjenu šteta nastalih u okolišu uključujući i prijeteće opasnosti, dodati - izrada planova gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave dodati – izrada elaborata gospodarenja otpadom</p> <p>GRUPA 8 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 15. izradu projekcija emisija, izvješća o provedbi politike i mjera smanjenja emisija i nacionalnog izvješća o promjeni klime, 16. izradu izvješća o proračunu (inventaru) emisija stakleničkih plinova i drugih emisija onečišćujućih tvari u okoliš, 17. izradu i/ili verifikaciju izvješća o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja i zrakoplova, 18. izradu i/ili verifikaciju izvješća o održivosti proizvodnje biogoriva i izvješća o emisijama stakleničkih plinova, 19. izradu i/ili verifikaciju izvješća o emisijama stakleničkih plinova u životnom vijeku fosilnih goriva, 20. izradu i/ili verifikaciju posebnih elaborata, proračuna, i projekcija za potrebe sastavnica okoliša; 23. obavljanje stručnih poslova za potrebe Registra onečišćavanja okoliša,</p> <p>GRUPA 9 – koja bi uključivala sljedeće stručne poslove: 24. obavljanje stručnih poslova za potrebe sustava upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja, 25. izradu elaborata o usklađenosti proizvoda s mjerilima u postupku ishođenja znaka zaštite okoliša »Prijatelj okoliša« i znaka EU Ecolabel, 26. izradu elaborata o utvrđivanju mjerila za određenu skupinu proizvoda za dodjelu znaka zaštite okoliša Prijatelj okoliša</p>		
--	--	---	--	--

		<p>Komentar 3. U čl. 40., stavcima 3. i 4. nužno je promijeniti tekst „iz stavka 12. ovog članka“ u odgovarajući stavak članka.</p> <p>Komentar 4. Odredbu čl. 40. st. 7. Zakona bi trebalo u cijelosti brisati ili izmijeniti. Sada navedena odredba glasi: „Ovlaštenik koji je izradio ili sudjelovao u izradi studije o utjecaju zahvata na okoliš ne može obavljati poslove praćenja stanja okoliša koji su određeni rješenjem o prihvatljivosti toga zahvata za okoliš.“ Objašnjenje: Sukladno čl. 87. st. 2. Zakona: „povjerenstvo ocjenjuje utjecaj zahvata na okoliš, njegovo vrednovanje i prihvatljivost na temelju studije o utjecaju zahvata na okoliš te Ministarstvu, odnosno nadležnom upravnom tijelu u županiji te u Gradu Zagrebu daje mišljenje o prihvatljivosti zahvata, predlaže moguće varijante za okoliš i mjere zaštite okoliša te program praćenja stanja okoliša“, članovi povjerenstva su ti koji svojim Mišljenjem predlažu sadržaj te opseg mjera zaštite okoliša i programa praćenja stanja okoliša, a mjere i program propisuje Ministarstvo Rješenjem, a ne ovlaštenik, te u navedenom smislu, ovlaštenik ne može biti u sukobu ineteresa.</p> <p>Ukoliko se zadržava odredba i zabrana koja je u njoj sadržana, onda takva zabrana treba biti proširena na sve osobe koje sudjeluju u izradi studije o utjecaju zahvata na okoliš, ali i u postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš, odnosno na sve osobe koje su izradile ili sudjelovale u izradi (pojedine fizičke osobe zaposlene kod ovlaštenika, ali i vanjske suradnike – fizičke i pravne osobe), te članove povjerenstva, ali i institucije koje u povjerenstvu predstavljaju. U praksi se događa da npr. fizička osoba zaposlena kod ovlaštenika promijeni poslodavca – ovlaštenika i onda za istu osobu ne vrijedi zabrana jer će takav posao odraditi drugi ovlaštenik (novi poslodavac stručne osobe), a za ovlaštenika – pravnu osobu bivšeg poslodavca i dalje vrijedi zabrana. Jednako tako primjerice određena pravna osoba koja nije ovlaštenik unutar studije sudjeluje na procjeni utjecaja na more i propisivanju mjera i monitoringa, no obzirom na manjkavu odredbu zakona nije potpuno jasno može li ista obavljati monitoring. Ovdje još jedanput napominjemo da ovlaštenici i stručne osobe ovlaštenika nisu ti koji određuju sadržaj te opseg mjera i programa praćenja stanja</p>		
--	--	--	--	--

	<p>okoliša, pa u tom smislu ni ne mogu biti u sukobu interesa.</p> <p>S obzirom na navedeno, ovakva zabrana nekorektno isključuje iz kasnijih stručnih poslova praćenja stanja okoliša potencijalno kvalificirane i adekvatno obučene stručnjake, čime se dovodi u pitanje kvaliteta obavljenih poslova praćenja stanja okoliša, kao i njihova učinkovitost u smislu zaštite okoliša.</p> <p>Sukladno navedenom prijedlogu brisanja ili izmjene čl. 40. st. 7. Zakona, potrebno je izmijeniti i odgovarajuće kaznene odredbe zakona (čl. 259. i 260. Zakon).</p> <p>Komentar 5. Čl. 40. st. 12. Zakon, predlaže se izmijeniti riječi „nositelj zahvata, odnosno operater“ riječima „nositelj zahvata, operater ili komisionar“</p> <p>Komentar 6. Čl. 42. st. 1. Zakona, predlaže se izmijeniti na način da glasi „Ovlaštenik može pribaviti suglasnost za obavljanje grupe stručnih poslova ili više grupa stručnih poslova“. Čl. 42. st. 3. Zakona koji definira da se suglasnost ovlaštenicima stručnih poslova izdaje na 3 odnosno 5 godina se ne provodi u praksi već se suglasnosti de facto izdaju na neodređeno vrijeme („godina dana od dana stupanja na snagu novog Pravilnika“) i to u cijelosti nezakonito; u navedenom smislu treba bi trebalo iznaći bolje zakonsko rješenje (unutar ovog članka predvidjeti zakonsku obvezu reakreditacije nakon proteka 3 odnosno 5 godina), kao i mogućnost i obvezu upravnog nadzora za takve nezakonito izdane upravne akte.</p> <p>Komentar 7. Čl. 43. Zakona treba nadopuniti na način da se propiše obveza ovlaštenika da jednom godišnje izjave pod materijalnom i kaznenom odgovornošću da i dalje ispunjavanju posebne uvjete koji su propisani za obavljanja stručnih poslova za koje im je izdana važeća suglasnost putem unaprijed propisanih obrazaca i/ili dostave dokaze da i dalje ispunjavaju uvjete za suglasnost što se osobito tiče zaposlenih stručnjaka. Za navedeno je potrebno propisati prekršajne sankcije (unutar čl. 259. i 260. Zakona). Nadalje, Zakonom treba predvidjeti kaznene odredbe za slučaj da</p>		
--	---	--	--

	<p>ovlaštenik propusti obavijestiti Ministarstvo o nastaloj promjeni u uvjetima.</p> <p>Naime, u praksi se događa da se jednom izdana suglasnost (i to izdana na neodređeno vrijeme, suprotno zakonskim odredbama!) više ne provjerava i da na tržištu postoje važeće suglasnosti, iako je kod pravnih osoba došlo do promjene uvjeta iz suglasnosti (posebno se odnosi na popis stručnjaka zaposlenih kod ovlaštenika) ili čak uopće ne ispunjavaju uvjete za posjedovanje suglasnosti.</p> <p>Provedba kontrole ispunjavanja uvjeta za obavljanje stručnih poslova nakon što je suglasnost izdana jest od iznimne važnosti u svrhu osiguranja kvalitete pružene usluge, a posebno u kontekstu gdje se suglasnost – izvan zakonskih okvira – faktično izdaje na neodređeno vrijeme, obzirom da se odgađa donošenje provedbenog propisa koji bi sukladno uvjetima Zakona detaljnije regulirao obavljanje navedene djelatnosti.</p> <p>Kao krovna udruga koja okuplja stručnjake – ovlaštenike stručnih poslova zaštite okoliša dužni smo ukazati na činjenicu da se u praksi primjećuje sve veći broj pravnih osoba koje se nalaze na popisu Ministarstva pravnih osoba ovlaštenika stručnih poslova a pritom možebitno ne ispunjavaju propisane uvjete za izdavanje suglasnosti kako je regulirano Zakonom te poglavljem III. Pravilnika, a koje regulira opće i posebne uvjete koje pravne osobe moraju zadovoljiti prilikom dobivanja suglasnosti Ministarstva. Ovo posebno u pogledu uvjeta zaposlenih stručnjaka iz čl. 5. st. 1. toč. 2. Pravilnika, te ujedno ukazujemo na činjenicu da neke pravne osobe posjeduju važeće suglasnosti a već duže vrijeme uopće ne obavljaju stručne poslove zaštite okoliša za koje imaju suglasnost.</p> <p>Čl.40., st.9. iz ranije navedenim razloga proširiti na način da se na internetskim stranicama objavljuje i popis zaposlenih stručnjaka radi transparentnosti i značajno pojednostavljene kontrole.</p> <p>Komentar 8. Čl. 44. Zakona treba preformulirati na način da se propiše obveza kontinuiranog nadzora nad izdanim suglasnostima (najmanje jednom u 3 odnosno 5 godina) i prekršajne sankcije (unutar čl. 259. i 260. Zakona) u slučaju da se utvrdi da ovlaštenik ne ispunjava uvjete za</p>		
--	--	--	--

	<p>suglasnost, a o istome nije bez odgode obavijestio Ministarstvo.</p> <p>Naime, u praksi se događa da Ministarstvo neredovito provjerava ispunjavanje uvjeta za izdavanje suglasnosti nakon što je ista izdana, pri čemu se, kako je ranije rečeno, suglasnosti nezakonito izdaju na neodređeno vrijeme, što je dovelo do nereda na mjerodavnom tržištu (veliki broj izdanih suglasnosti na neodređeno vrijeme koje se gotovo uopće ne provjeravaju).</p> <p>Ističemo da, osim što društva moraju zadovoljavati uvjete prilikom dobivanja suglasnosti od strane Ministarstva za pružanjem stručnih poslova zaštite okoliša, pravne osobe kao ovlaštenici za sve vrijeme važenja suglasnosti moraju ispunjavati propisane uvjete slijedom kojih im je izdana suglasnost (čl. 40, st. 4 Zakona).</p> <p>Komentar 9. Čl. 46. st. 1. Zakona treba preformulirati na način da se utvrdi da suglasnost prestaje važiti i „istekom roka iz čl. 42. st. 3. Zakona te prestankom ispunjavanja uvjeta za izdavanje suglasnosti (na temelju prethodne odluke Ministarstva kojom se utvrđuje prestanak ispunjavanja uvjeta),„.</p> <p>Komentar 10. Čl. 47. st. 1. Zakona koji propisuje obvezu polaganja stručnog ispita za obavljanje poslova iz zaštite okoliša se uopće ne primjenjuje. Ovim putem još jednom tražimo striktno poštivanje Zakona te definiranje stručnog ispita i pravilnika koji isti određuje.</p> <p>Komentar 11. Zakon je potrebno nadopuniti odredbama kojima će se regulirati pristupanje pravnih osoba sa sjedištem izvan Republike Hrvatske tržištu obavljanja poslova zaštite okoliša i prirode u Hrvatskoj, i to na način da se traži od pravnih osoba da zadovolje iste uvjete stjecanja suglasnosti koje moraju zadovoljavati tuzemne pravne osobe. Trenutno je navedeno regulirano Pravilnikom o uvjetima za izdavanje suglasnosti pravnim osobama za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša (NN 57/10), čl. 32. i 33. Dok se spomenutim čl. 33 Pravilnika traži od stranih pravnih osoba koje nisu registrirane na području Europskog ekonomskog prostora ispunjavanje uvjeta iz Pravilnika, pravne osobe registrirane na području Europskog ekonomskog</p>		
--	---	--	--

	<p>prostora na koje se primjenjuju odredbe čl. 32., samo moraju dokazati:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. da ima registriranu djelatnost prema kojoj u državi svoga sjedišta odnosno prebivališta ima pravo obavljanja poslova iz područja zaštite okoliša i područja zaštite prirode, 2. da prema registriranoj djelatnosti iz točke 1. ovoga stavka u državi svoga sjedišta smije obavljati poslove u svezi kojih zaključuje ugovor s naručiteljem iz Republike Hrvatske odnosno da u tom pogledu nema ograničenja. <p>S obzirom na razlike između pojedinih država u uvjetima koje se treba zadovoljiti kako bi se smjelo obavljati poslove zaštite okoliša i prirode, stvara se neravnopravnost pri tržišnom natjecanju. Nadalje, kako je obrazloženo u komentaru 1., fizičkim osobama, neovisno o prebivalištu, ne bi smjelo biti omogućeno stjecanje ovlaštenja za obavljanje poslova zaštite okoliša i prirode.</p> <p>Komentar 12.</p> <p>Kao udruga koja okuplja ovlaštenike stručnih poslova zaštite prirode i okoliša, smatramo da bi se u Zakon, možda u glavi II. Načela zaštite okoliša, trebala uključiti odredba da su stručni poslovi zaštite okoliša i prirode poslovi visoke razine stručne složenosti te od važnosti za državu jer im je namjena zaštita javnog interesa.</p> <p>Naime, Ustavom Republike Hrvatske čl. 3. je određeno kako su „...očuvanje prirode i čovjekova okoliša...“ najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske. Što je u čl. 69. Ustava definirano dalje: „Svatko ima pravo na zdrav život.“</p> <p>Republika osigurava pravo građana na zdrav okoliš. Građani, državna, javna i gospodarska tijela i udruge dužni su, u sklopu svojih ovlasti i djelatnosti, osobitu skrb posvećivati zaštiti zdravlja ljudi, prirode i ljudskog okoliša.“</p> <p>Komentar 13.</p> <p>Upit vezano za čl. 73. Zakona, koji je dalje razrađen čl. 24 Uredbe o SPUO (NN 3/17) – gdje se navodi kako SPUO završava izvješćem tijela nadležnog za provedbu SPUO, nakon donošenja odluke o usvajanju SPP-a. No, što u situacijama kada se SPP iz različitih razloga, uključujući političke, ne usvoje, a postupak strateške procjene je korektno proveden?</p> <p>Komentar 14.</p> <p>Čl. 74., st. 2. Zakona – potrebno je ispraviti gramatičku pogrešku,</p>		
--	---	--	--

		odnosno riječ „izvješće“ zamijeniti riječju „izvješće“. Vidjeti i članak 40. Komentar 15. Čl. 87., st. 5. Zakona definira način kako se imenuju članovi povjerenstva u postupku procjene utjecaja na okoliš, odnosno da se članovi imenuju s popisa koji određuje ministar. Smatramo kako je potrebno točno definirati uvjete temeljem kojih netko može biti imenovan članom povjerenstva.		
Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	Predložemo izmjenu ili brisanje članaka 2., 6., 7., 9., 15., 16. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša s konačnim prijedlogom Zakona.	Odbijen	U dostavljenoj primjedbi nije obrazloženo zašto se predlaže izmjena ili brisanje navedenih članaka te se na njih ne može odgovoriti. Članak 9. brisan.
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	U svibnju 2015. godine, kada se mijenjao i dopunjavao Zakon o zaštiti okoliša, Katedra za upravno pravo Pravnog fakulteta u Zagrebu (predstojnik Katedre - izv. prof. dr. sc. Marko Šikić te članovi Katedre - izv. prof. dr. sc. Frane Staničić, doc. dr. sc. Lana Ofak te doc. dr. sc. Marko Turudić) svojim stručnim mišljenjem na tadašnji Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša pokušali su pomoći u stvaranju zakona koji će biti u skladu s temeljnim odredbama i načelima upravnog postupovnog prava te koji neće dovesti do narušavanja cjelovitosti i konzistentnosti hrvatskog pravnog sustava. U svom su mišljenju ukazali na normativne propuste i greške koje su se dogodile prilikom donošenja Zakona o zaštiti okoliša 2007. godine, a koje nisu ispravljene donošenjem novog Zakona 2013. godine niti u predloženim izmjenama i dopunama iz travnja 2015. Primjedbe koje su priložili sadržavale su i prijedloge za usklađivanje zakona s pravnim izvorima prava Europske unije. Gotovo sve primjedbe Katedre bile su odbijene s "obrazloženjem": "Nije predmet ovih Izmjena i dopuna Zakona, ne razmatra se."	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.

		<p>- http://mzoip.evolare.host25.com/doc/17062015_-_izvjesce_o_provedenom_savjetovanju.pdf.</p> <p>Budući da mnogi komentari Katedre za upravno pravo Pravnog fakulteta u Zagrebu zapravo uopće nisu bili uzeti u obzir te su praktički bili odbijeni bez ikakvog razmatranja, ponoviti će se i ovaj put.</p>		
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Članak 171. Zakona o zaštiti okoliša je potrebno ukinuti tj. brisati iz Zakona, jednako kao što su identične odredbe uklonjene i iz Zakona o prostornom uređenju i iz Zakona o gradnji.</p> <p>Članak 171. glasi: „Ako pojedini akt tijela javne vlasti nije pravomoćan jer je podnesen zahtjev sukladno članku 169. ovoga Zakona, nositelj zahvata, odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba, na koju se taj akt odnosi, zbog toga odluči pričekati pravomoćnost akta, u slučaju da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva zlorabio svoje pravo prema odredbama ovoga Zakona, nositelj zahvata odnosno operater ili druga pravna i fizička osoba imaju pravo tražiti naknadu obične štete i izmakle koristi od osobe koja je podnijela zahtjev.“</p> <p>Smatramo da je naveden članak protivan članku 3., članku 14. stavku 2., članku 19. stavku 2. i članku 29. stavku 1. Ustava te članku 3. st. 8. Aarhuške konvencije.</p> <p>Ovakva zakonska odredba dovodi u neizvjestan i neravnopravan položaj osobe koje se žele koristiti zajamčenim pravom na pristup pravosuđu. Zbog toga smatramo da su protivne članku 14. stavku 2. Ustava kojim se jamči jednakost svih pred zakonom. Formulacija „u slučaju da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva zlorabio svoje pravo prema odredbama ovoga Zakona“ može lako postati temelj za arbitrarno postupanje. Odredba je nejasna te ne pruža nikakve smjernice o tome što znači zloupotrijebiti pravo na podnošenje tužbe u upravnom sporu, kao pravo koje je Ustavom zajamčeno. Stoga smatramo da je ta odredba protivna načelu vladavine prava (članak 3. Ustava RH) prema kojem „zakoni moraju biti opći i jednaki za sve, a zakonske posljedice trebaju biti izvjesne za one na koje će se zakon primijeniti“. To znači da „zakonske posljedice moraju biti primjerene legitimnim očekivanjima stranaka u svakom konkretnom slučaju u kojem se zakon na njih neposredno primjenjuje“. Zakoni se moraju temeljiti na načelima pravne sigurnosti, jasnoće i provedivosti propisa te izvjesnosti u ostvarivanju legitimnih očekivanja građana. U ovakvoj</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.

		<p>situaciji pojedinci koji se koriste svojim Ustavom zajamčenim pravom na sudsku kontrolu akata tijela javne vlasti stavljaju se u neizvjestan položaj mogućnosti snošenja troškova naknade štete, budući da u zakonu ne postoje nikakvi jasni kriteriji prema kojima će se utvrditi da su zloupotrijebili svoje pravo na tužbu.</p> <p>U slučaju da je potrebno zaštititi interese investitora smatramo da dovoljnu zaštitu pružaju opća pravila obveznog prava o zabrani prouzročenja štete.</p> <p>Odredbom članka 171. favorizira se investitora jer se njemu dopušta da samovoljno odluči pričekati s gradnjom/obavljanjem djelatnosti do pravomoćnosti rješenja (pravomoćne odluke suda o sporu). Temeljem Zakona o upravnim sporovima upravni sud je ovlašten odlučiti o odgodnom učinku tužbe ili izdavanju privremenih mjera u okviru upravnog spora koji se vodi protiv akta javnopravnog tijela. To ne smije biti prepušteno na volju investitoru (nositelju zahvata, operateru), jer se time stvara nejednaki položaj stranaka u sporu što također dovodi do nepravilnosti postupka (protivno članku 29. stavku 1. Ustava RH). Investitor može pričekati s gradnjom/obavljanjem djelatnosti i iz drugih motiva, primjerice zbog trenutnog nedostatka sredstava.</p> <p>Investitori (nositelji zahvata, operateri) i osobe koje obavljaju djelatnosti koje mogu imati značajne učinke na okoliš, a također i država odnosno „javna poduzeća“ (kada se javljaju u ulozi nositelja zahvata), mogu se odredbom članka 171. koristiti za zastrašivanje javnosti. To je protivno članku 3. stavku 8. Aarhuške konvencije. Konvencija nalaže da osobe koje preuzimaju rizik i zahtijevaju da se poštuju pravna pravila za zaštitu okoliša moraju biti zaštićene od različitih oblika odmazde.</p> <p>Odredba članka 171. bila je preuzeta iz članka 210. stavka 2. prijašnjeg Zakona o gradnji i prostornom uređenju (NN br. 76/07, 38/09, 55/11, 90/11, 50/12 i 55/12). Međutim, ta je odredba izbrisana i iz novog Zakona o prostornom uređenju (NN br. 153/13) i iz novog Zakona o gradnji (NN br. 153/13). Stoga bi zaista bilo apsurdno da se ta odredba ne izbriše i iz Zakona o zaštiti okoliša, kad je već uklonjena i iz Zakona iz kojeg je preuzeta.</p>		
--	--	--	--	--

		Sukladno svim navedenim primjedbama predlažemo da se članak 171. izbriše iz Zakona o zaštiti okoliša.		
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša potrebno je uskladiti s Direktivom 2003/35 o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva 85/337 i 96/61 s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu.</p> <p>Članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša propisuje: „U svrhu zaštite prava na zdrav život i održiv okoliš te u svrhu zaštite okoliša i pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja, osoba koja učini vjerojatnim svoj pravni interes i osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i/ili utjecaja zahvata može, u skladu sa zakonom, dokazati da joj je trajno narušeno pravo, ima pravo osporavati postupovnu i materijalnu zakonitost odluka, čina i propusta tijela javne vlasti putem nadležnog tijela i/ili nadležnog suda, u skladu sa zakonom.”</p> <p>Ovom odredbom, kao jedno od načela zaštite okoliša, utvrđeno je načelo prava na pristup pravosuđu. To načelo sadrži uvjet “trajnog narušenja prava” koje nije u skladu s Konvencijom o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (dalje: Aarhuška konvencija) ni Direktivom 2003/35. Ne postoji niti jedan drugi primjer u hrvatskom zakonodavstvu da je trajna povreda prava uvjet za dopuštenost podnošenja tužbe u upravnom sporu. Dovoljno je da tužitelj smatra da mu je pravo povrijeđeno. Povreda ne mora biti trajna. Osim što je ovaj uvjet “trajnog narušenja prava” protivan članku 9. stavku 2. Aarhuške konvencije, on je protivan i Ustavu jer nerazmjerno ograničava pravo na pristup sudu te sudsku kontrolu pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti (članak 29. stavak 1. te članak 19. stavak 2. Ustava RH). Ova odredba vjerojatno je nastala kao posljedica pogrešnog prijevoda čl. 10.a Direktive 2003/35 na hrvatski jezik u vrijeme kada se hrvatski pravni sustav prije pristupanja Europskoj uniji usklađivao s pravnom stečevinom EU i kada nije postojao službeni prijevod objavljen u Službenom listu EU. Svejedno, to nikako ne ispričava pogrešni prijenos Aarhuške konvencije i Direktive 2003/35 koji je zakonodavac počinio u tekstu Zakona o zaštiti okoliša iz 2007. (v. članak 18. stavak 2. te članak 144. stavak 1. Zakona iz 2007.). Tu</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.

		<p>je grešku zakonodavac u novom Zakonu o zaštiti okoliša iz 2013. samo djelomično ispravio na način da je izbacio riječ „trajno“ iz članka 167. stavka 1. (koji je u svemu ostalome bio identičan članku 144. stavku 1. Zakona iz 2007.). Međutim, uvjet trajnog narušenja prava zadržan je u odredbi članka 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša, kojom se utvrđuje načelo prava na pristup pravosuđu, što tu odredbu čini protivnom Direktivi 2003/35, Aarhuškoj konvenciji te Ustavu.</p> <p>Ispravan prijevod Direktive 2003/35 je u međuvremenu objavljen u Službenom listu Europske unije (v. Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 15, Svezak 026, str. 48 – 55). Zakonodavac bi trebao uzeti u obzir prijevod čl. 10.a Direktive 2003/35 te ispraviti odredbu Zakona o zaštiti okoliša koja je vjerojatno nastala kao rezultat pogrešnog prijevoda. Također, načelo prava na pristup pravosuđu bi trebalo uskladiti sa Zakonom o upravnim sporovima kako bi se očuvala konzistentnost hrvatskog pravnog sustava. Budući da upravno postupovno pravo Republike Hrvatske propisuje da pravo podnošenja tužbe ima svatko tko smatra da mu je povrijeđeno pravo ili pravni interes, takva odredba trebala bi biti sadržana i u načelu prava na pristup pravosuđu.</p> <p>U tom smislu članak 19. stavak 2. Zakona o zaštiti okoliša (usklađen s Direktivom 2003/35 te Zakonom o upravnim sporovima) bi trebao glasiti ovako: „U svrhu zaštite prava na zdrav život i održiv okoliš te u svrhu zaštite okoliša i pojedinih sastavnica okoliša i zaštite od štetnog utjecaja opterećenja, osoba koja učini vjerojatnim svoj pravni interes ili koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i/ili utjecaja zahvata smatra da joj je povrijeđeno pravo ili pravni interes, ima pravo osporavati postupovnu i materijalnu zakonitost odluka, radnji i propusta tijela javne vlasti putem nadležnog tijela i/ili nadležnog suda, u skladu sa zakonom.”</p>		
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI	Podržavamo komentare Ureda Pučke pravobraniteljice, Zelene akcije, Zelene Istre, dr. sc. Lane Ofak (3), HUSZPO-a, Hrvatskog poslovnog savjeta za održivi razvoj te JU na području općine Rakovica na ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentare, ali molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste

	OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA			primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Članak 157. stavak 3. Zakona o zaštiti okoliša potrebno je brisati jer nije u skladu s člankom 22. stavkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (koji je organski zakon). Rokovi iz ZPPI-a za pružanje informacija su kraći nego što su propisani Direktivom 2003/4 o javnom pristupu informacijama o okolišu. Direktiva 2003/4 propisuje da: "Odredbe ove Direktive ne utječu na pravo pojedine države članice da zadrži ili uvede mjere kojima se osigurava širi pristup informacijama nego što se to zahtijeva ovom Direktivom" (24. uvodna izjava Preambule). To ujedno znači da je država slobodna propisati kraće rokove za pristup informacijama od onoga što propisuje Direktiva. Isto propisuje i Aarhuška konvencija u članku 3. stavcima 5. i 6.:</p> <p>"5. Odredbe ove Konvencije neće utjecati na pravo stranke da zadrži ili uvede mjere kojima se osigurava širi pristup informacijama, opsežnije sudjelovanje javnosti u odlučivanju i širi pristup pravosuđu u pitanjima okoliša nego što se to traži ovom Konvencijom.</p> <p>6. Ova Konvencija neće zahtijevati nikakvo ukidanje postojećih prava na pristup informacijama, sudjelovanje javnosti u odlučivanju i pristup pravosuđu u pitanjima okoliša."</p> <p>U članku 157. stavku 3. Zakona o zaštiti okoliša propisano je da ako se produžuje rok za ostvarivanje prava na pristup informacijama o tome će se obavijestiti podnositelj zahtjeva najkasnije do isteka roka od mjesec dana od dana podnošenja zahtjeva. Ta je odredba direktno protivna članku 22. stavku 2. ZPPI-ja koji propisuje da tijelo javne vlasti bez odgode a najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva mora obavijestiti podnositelja zahtjeva o produženju rokova i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen. Stoga predlažemo da se stavak 3. članka 157. Zakona o zaštiti okoliša obriše jer je nepotreban, budući da se ionako na pitanje rokova primjenjuje ZPPI.</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Dr. sc. Lana	NACRT	U članku 168. stavku 1. predlažemo brisanje dijela odredba "koje su u	Primljeno	Dostavljeni

Ofak	<p>PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA</p>	<p>svojstvu zainteresirane javnosti sudjelovale u postupcima uređenim ovim Zakonom".</p> <p>Obrazloženje: Smije li se pravo na pristup pravosuđu ograničiti samo na one osobe koje su u svojstvu zainteresirane javnosti sudjelovale u postupcima u kojima žele izjaviti pravni lijek odnosno podnijeti tužbu? Sud Europske unije u predmetu C-263/08 Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening izrazio je stajalište da pripadnici zainteresirane javnosti trebaju imati pristup pravosuđu neovisno o ulozi koju su mogli imati u postupku koji je prethodio, odnosno da sudjelovanje u postupku odlučivanja nema nikakav učinak na uvjete za pristup pravosuđu. Stoga je odredba u koja pravo na podnošenje tužbe uvjetuje prethodnim sudjelovanjem u postupku nesukladna s Direktivom o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš. Iz toga razloga predlažemo da se izmijeni i stavak 1. članka 168. Zakona o zaštiti okoliša na način da se obriše i za druge osobe uvjet da su u svojstvu zainteresirane javnosti morale sudjelovati u postupcima uređenim ovim Zakonom. Takav uvjet nije u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima. Za podnošenje tužbe dovoljno je da tužitelj smatra da su mu pojedinačnim aktom povrijeđena prava ili pravni interesi. Zakon ne postavlja nikakav dodatan uvjet da je tužitelj prethodno morao sudjelovati u upravnom postupku, osim da se koristio žalbom u upravnom postupku ako je žalba bila dopuštena. Zar nije apsurdno da su uvjeti za podnošenje tužbe u pitanjima okoliša stroži nego što je to inače slučaj za ostale upravne sporove? To je protivno i pravu Europske unije. Iako pravo Unije ne sadrži norme koje uređuju postupak pred nacionalnim sudovima Sud Europske unije (tada: EZ) u predmetu 33/76 Rewe-Zentralfinanz naveo je da je primjena nacionalnih procesnih pravila ograničena zahtjevima prava Unije koje je Sud formulirao kao načelo ekvivalentnosti (principle of equivalence) i načelo djelotvornosti (principle of effectiveness). Načelo ekvivalentnosti zahtijeva da nacionalna pravila, koja se pred sudom primjenjuju u zaštiti subjektivnih prava utemeljenih u pravu Unije, nisu manje povoljna od onih koja se primjenjuju u sudskim postupcima u sličnim sporovima koji se temelje isključivo na nacionalnom pravu. Iz tog razloga smatramo pogrešnim da se u Zakonu o zaštiti okoliša u svrhu provedbe Direktive 2003/35 propisuju stroža pravila za podnošenje tužbi, nego što bi to bilo inače da te odredbe članka 168. stavka 1. uopće nema odnosno da se sporovi u pitanjima okoliša pokreću samo temeljem Zakona o upravnim sporovima.</p>	na znanje	<p>komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.</p>
------	--	---	-----------	--

		<p>Uostalom i Europska komisija je nedavno objavila dokument: Commission Notice on Access to Justice in Environmental Matters - http://ec.europa.eu/environment/aarhus/pdf/notice_accesstojustice.pdf. U tom je dokumentu Komisija navela sljedeće: "Member States may not restrict legal standing to challenge a decision of a public authority to those members of the public concerned who participated in the preceding administrative procedure to adopt that decision." (str. 25).</p>		
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša je pogrešno formuliran i potrebno ga je uskladiti sa Zakonom o pravu na pristup informacijama.</p> <p>Članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša propisuje da će u slučajevima izuzeća pristupa informaciji tijelo javne vlasti koje posjeduje informaciju o okolišu procijeniti je li zaštita javnog interesa od veće važnosti nego interes ostvaren objavljivanjem tražene informacije. Odredba je nezgrapno sročena iz razloga što navodi na pogrešan zaključak da interes objavljivanja tražene informacije o okolišu nije javni interes, već je javni interes samo onaj koji se štiti izuzećem od pristupa. Naprotiv, interes koji se štiti izuzećem od pristupa nekoj informaciji često je privatna, primjerice ako se radi o zaštiti intelektualnog i industrijskog vlasništva, poslovnih i industrijskih informacija ili osobnih podataka.</p> <p>Stoga predlažemo da se članak 158. stavak 5. Zakona o zaštiti okoliša uskladi sa Zakonom o pravu na pristup informacijama na način da se propiše: „U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka, tijelo javne vlasti koje posjeduje informaciju o okolišu će prilikom odlučivanja o zahtjevu procijeniti da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju zaštićen interes bio ozbiljno povrijeđen te prevladava li potreba zaštite prava na ograničenje pristupa ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.“</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
ZELENA AKCIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI	<p>Smatramo kako je, obzirom da je Zakon o zaštiti okoliša već bio mijenjan 2015. godine, te će se sada dodatno mijenjati, bilo bolje pristupiti izradi novog Zakona o zaštiti okoliša jer će ovako biti otežano snalaženje po njegovim odredbama, osobito ako uzmemo u obzir kako i Zakon o gradnji (NN 153/13) predviđa izmjenu Zakona o zaštiti okoliša. Međutim, kako se ipak pristupilo samo izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša, predlažemo da se, nakon usvajanja ovog</p>	Primljeno na znanje	Premda se dostavljeni komentar ne odnosi na predložene izmjene i dopune Zakona,

	OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 1.	Prijedloga, pristupi izradi pročišćenog teksta Zakona, a u svrhu lakšeg snalaženja, pa stoga i bolje primjene Zakona.		isti se prima na znanje i razmotrit će se izrada pročišćenog teksta Zakona.
Ured Pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 2.	<p>U članku 2. Nacrta predloženih izmjena i dopuna, kojim se dopunjuju ili mijenjaju definicije pojmova iz članka 4. važećeg Zakona, trebalo bi dopuniti definiciju pojma javnog interesa, na način da javni interes u pitanjima zaštite okoliša iskazuje Država, ili jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave sukladno svojem statutu, no i zainteresirana javnost. Uostalom, i Direktiva 2004/35/EZ nalaže da osobe koje su pogođene ili bi mogle biti pogođene štetom u okolišu moraju imati pravo zatražiti od nadležnog tijela poduzimanje mjera, a obzirom da je zaštita okoliša interes čije granice nisu jasno određene, za koji se pojedinci uvijek ne zauzimaju ili se nisu u mogućnosti zauzeti, nevladinim organizacijama koje promiču zaštitu okoliša trebalo bi omogućiti da primjereno sudjeluju u djelotvornoj provedbi te Direktive.</p> <p>Vezano za isti članak, no i druge odredbe koje iz njega proizlaze, uočili smo i nejasnoću kod određivanja, odnosno razlikovanja pojmova tla, zemlje, zemljišta i kamene zemljine kore, a što može biti posljedica prijevoda direktiva (ponekad se „land“ prevodi kao zemlja, a ponekad kao zemljište) pa smatramo bitnim da se ovi pojmovi razjasne i definiraju, budući da u važećem Zakonu, kao i predloženom nacrtu postoji samo definicija tla, no koriste se svi navedeni pojmovi.</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona. Budući da se navedeni izrazi tlo, zemlja, zemljište, zemljina kamena kora u tekstu Zakona o zaštiti okoliša koriste sa različitim značenjem jer su i za različitu namjenu potrebna pojašnjenja se daju u provedbenim propisima.

Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 2.	Predlažemo izmjenu članka 2. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša s konačnim prijedlogom Zakona u kojem se predlaže izmjena članka 4., stavka 1., točke 67. koji postaju članak 4. stavak 1, točka 72. U točki 72. treba nadodati: e) zraku, čije onečišćenje uzrokuje značajan rizik od štetnog utjecaja na zdravlje ljudi zbog izravnog ili neizravnog unošenja tvari ili smjesa u zrak.	Odbijen	Predložena izmjena nije u skladu s člankom 2. stavkom 1. Direktive 2004/35/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu, a difuzno onečišćenje je obuhvaćeno člankom 179. Zakona o zaštiti okoliša („Narodne novine“, br. 80/13, 153/13 – Zakon o gradnji i 78/15) u skladu s člankom 4. stavkom 5. navedene Direktive.
ZELENA AKCIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI	Smatramo da, kad se već mijenja i dopunjuje Zakon, ovim prilikom treba izmijeniti i pojmove javni interes i tijelo javne vlasti. Naime, definicija tijela javne vlasti pokazuje greške koje su se dogodile još prilikom prenošenja Aarhuške konvencije u hrvatsko zakonodavstvo i na što smo već upozoravali u raznim prilikama ranije, a osobito prilikom donošenja i izmjena predmetnog Zakona. Definicija iz ZOZO je preuska te nije u skladu s definicijom iz Konvencije, te stoga u	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste

	<p>OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 2.</p>	<p>praksi nastaju problemi kada se pristup informacijama traži od tijela koje se ne smatraju dužnim pružiti zatraženu informaciju budući da ne potpadaju pod definiciju tijela javne vlasti predviđenu u ZOZO.</p> <p>Posebno napominjemo kako se prilikom usklađivanja s Konvencijom, iz definicije tijela javne vlasti ne smiju isključiti tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu, jer je to protivno ZPPI-u (koji je organski zakon u odnosu na ZOZO) te protivno Ustavu RH. Prema mišljenju dr.sc. Ofak, definicija iz ZOZO-a je preuska jer, osim tijela državne vlasti i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (što odgovara čl. 2. st. 2. (a) Konvencije), uključuje samo pravne osobe s javnim ovlastima koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem. Prema Konvenciji, u pojam tijela javne vlasti potpadaju fizičke ili pravne osobe koje obnašaju javne administrativne dužnosti, uključujući one u vezi s okolišem (čl. 2. st. 2. (b)). Pojam je širi u odnosu na ZOZO zato što, uz pravne osobe, uključuje i fizičke osobe te se ne ograničava samo na one osobe koje obavljaju djelatnosti u vezi s okolišem. Iz definicije iz ZOZO-a izostale su i osobe navedene u čl. 2. st. 2. (c) Konvencije. Radi se o svim ostalim fizičkim ili pravnim osobama koje imaju javne odgovornosti ili dužnosti, ili koje pružaju javne usluge u svezi s okolišem, a pod nadzorom su nekog tijela ili osobe iz podstavaka (a) ili (b). Ipak, definicija iz ZOZO-a u jednom je dijelu šira od definicije iz Konvencije. Dok su iz definicije tijela javne vlasti, prema Konvenciji, izrijekom isključena tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu (čl. 2. st. 2. zadnja rečenica), u čl. 3. st. 1. t. 53. ZOZO-a pod tijelima javne vlasti smatraju se sva tijela državne vlasti. (str.301-302. Ofak, Lana, Pravo na upravnosudsku zaštitu u pitanjima okoliša, Doktorske disertacije branjene na Pravnom fakultetu u Zagrebu, 2011).</p> <p>Što se tiče pojma javni interes, definiranjem javnog interesa na način kako je to trenutno predviđeno onemogućava se građanima i njihovim organizacijama da zastupaju javni interes. Pojašnjenje pojma javni interes potrebno je izmijeniti na način da definiranje javnog interesa uključuje i građane, kao i njihova udruženja. Nezavisna odvjetnica Eleanor Sharpston u svom mišljenju u slučaju Djurgården (Sud, C-263/08, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening protiv Stockholms kommun genom dess marknämnd http://www.curia.europa.eu) navodi sljedeće: "Sprječavanje štete za okoliš odgovornost je društva, ne samo odgovornost pojedinaca ili izoliranih interesa. U svjetlu toga, odredbe</p>	<p>primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.</p>
--	---	---	--

		Aarhuške konvencije i Direktive (...) daju pravnu formu logici kolektivnog djelovanja. (...) Pojedince štiti činjenica da djeluje u skupini, a skupinu kolektivno osnažuju njezini pojedini članovi. Tako se bolje štite i pojedinac i opći interes, a dobrobit za sve zainteresirane veća je od nedostataka. Zato obje te mjere dodjeljuju važnu ulogu nevladinim organizacijama koje promiču zaštitu okoliša....Kao prvo, nevladine organizacije koje promiču zaštitu okoliša izražavaju kolektivni interes. Budući da predstavljaju niz različitih stranaka i interesa, one štite opće ciljeve. To im daje nužnu „kolektivnu dimenziju“. (...)One doprinose i specijaliziranim znanjem... . One govore jednim glasom u ime mnogih, uz tehničku specijalizaciju na razini koja pojedincu često nije dostupna. Čineći to, one mogu racionalizirati način na koji se izražavaju i vlastima predstavljaju razni sukobljeni interesi."		
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 2.	<p>Člankom 4. Zakona o zaštiti okoliša uređuju se značenja bitnih pojmova. Potrebno je definirati pojam tijela javne vlasti koji će biti u skladu s Direktivom 2003/4 o javnom pristupu informacijama o okolišu. Trenutno značenje pojma tijelo javne vlasti (članak 4. stavak 1. točka 74. Zakona) nije u skladu s definicijom iz spomenute Direktive (v. njezin članak 2. točku 2.).</p> <p>Ako će se uvažiti ova primjedba, posebno bismo napomenuli da prilikom usklađivanja s Direktivom 2003/4, iz definicije tijela javne vlasti ne smiju se isključiti tijela i institucije koje djeluju u sudbenom ili zakonodavnom svojstvu, jer bi to bilo protivno Zakonu o pravu na pristup informacijama (dalje: ZPPI) te Ustavu Republike Hrvatske. Ni ZPPI ni Ustav ne isključuju pristup informacijama kada se radi o sudbenim ili zakonodavnim tijelima, stoga se to ne smije učiniti ni Zakonom o zaštiti okoliša.</p> <p>Budući da je široka definicija tijela javne vlasti već sadržana u ZPPI-ju, naš alternativni prijedlog bi bio da se ta definicija preuzme odnosno da se Zakon o zaštiti okoliša pozove na definiciju tijela javne vlasti iz ZPPI-ja.</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	Podržavamo komentare Ureda Pučke pravobraniteljice, Zelene akcije te dr. sc. Lane Ofak na ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentare, ali molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i

	ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 2.			dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Mladen Pavlov	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 3.	već zbog ovog obalna straža bi trebala biti,pravno, civilna služba,a ne vojna. sufinanciranje obalne straže primjerice u Italiji iz EU fondova,kao i nabava plovila,zrakoplova i uređaja za nadzor i praćenje u zraku,na moru i pod morem veći je financijski zalogaj i za financijski moćnije države. pa bi za početak obalna straža RH bila formalno pravno pod ministarstvom pomorstva koje usko surađuje sa MUP-om,MORH-om,DUZS-om i ostalim ministarstvima i službama po potrebi. plan intervencija na moru u slučaju onečišćenja je vrlo minornih mogućnosti iz razloga jer RH nema potrebite baze na otocima,bile one za prihvat plovila a helikopterskih koje imaju EASA dozvole nemamo. postavljanje brana kombinacijom helikopterskih i brodskih posada, za sprječavanje širenja zagađenja (ulja,masti, i ostali zagađivači) te kasnije uporabom disperzanta trebali bi raditi pripadnici civilnih službi,koje se kasnije može naplatiti od osiguranja za eventualne štete. podmorske aktivnosti su zanemarene,zapostavljene, a čak i barokomore nemamo na plovilima. one mogućnosti znanja i tehnike koje smo naslijedili od SRH u RH na granici su da ih izgubimo, jer znanje ljudi koji pomalo odlaze ne mogu se nadoknaditi.	Primljeno na znanje	Načelan komentar. Nije jasna namjera predlagatelja jer se člankom propisuje svrha i sadržaj Plana Intervencija kod iznenadnog onečišćenja mora.
Ured Pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA,	U članku 4. Nacrta predloženih izmjena i dopuna, kojim se mijenja članak 76. važećeg Zakona, ističe se značajan rizik za zdravlje (Direktiva 2004/35/EZ) te poželjnost primjene postupaka procjene rizika kod procjena utjecaja zahvata na zdravlje. Stoga smatramo da se kod razmatranja mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom te jedinice lokalne i područne samouprave na čijem području se nalazi zahvat, treba predvidjeti i tijela i/ili osobe koje djeluju na području zaštite javnog zdravlja odnosno zdravstvene ekologije kao znanstveno stručne discipline koja se bavi pitanjima zdravlja i bolesti ljudi uvjetovanih čimbenicima okoliša, prema definiciji iz članka 3. važećeg Zakona.	Odbijen	Predstavnici tijela i/ili osoba koje djeluju na području zaštite javnog zdravlja odnosno zdravstvene ekologije, ovisno o obilježjima zahvata, okoliša

	Članak 4.			i prostora u kojem se planiraju, po potrebi su članovi Savjetodavnog stručnog povjerenstva u postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš, te se na taj način njihovo mišljenje razmatra prije donošenja rješenja sukladno članku 89. Zakona.
WWF Adria	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 4.	<p>S obzirom da zahvati često nisu jedini takve vrste na određenom području, odnosno da na istom području postoji već nekoliko sličnih zahvata smatramo kako je ključno procjenom utjecaja na okoliš obuhvatiti i kumulativni utjecaj pojedinačnog zahvata s utjecajima drugih postojećih, ali i planiranih projekata.</p> <p>Nastavno na stavak 4. koji se mijenja smatramo kako, sukladno EU Direktivi 2014/52/EU, zahtjev treba sadržavati preciznije informacije i analize, primjerice o proizvodnji otpada, korištenju prirodnih resursa, posebno tla, zemljišta, vode, o utjecaju i otpornosti predloženog projekta na klimatske promjene, o utjecaju na kulturno nasljeđe i krajobraz. Osim toga, u zahtjevu je potrebno navesti rizike velikih nesreća i katastrofa, kumulativne učinke s ostalim postojećim ili planiranim zahvatima, rizike za ljudsko zdravlje i mjere ublažavanja koje mogu smanjiti utjecaj na okoliš.</p> <p>Nova Direktiva uvodi obavezu da se mjere ublažavanja navedene u postupku ocjene o potrebi procjene moraju uvrstiti u konačni projektni prijedlog. Države članice moraju osigurati provedbu navedenih mjera ublažavanja utjecaja i kompenzacije te odrediti prikladne procedure nadzora nad značajnim negativnim učincima na okoliš tijekom</p>	Odbijen	Uredbom o procjeni utjecaja zahvata na okoliš („Narodne novine“, broj 61/14 i 3/17) prenijet je veći dio odredbi Direktive 2014/52/EU, dok će se predloženim izmjenama i dopunama Zakona prenijeti preostale odredbe Direktive 2014/52/EU. Obveza

	<p>izgradnje i rada postrojenja / zahvata. U postupku ocjene o potrebi procjene potrebno je specificirati informacije koje je nositelj zahvata dužan dostaviti, fokusirajući se na ključne aspekte koji će omogućiti tijelu nadležnom za provedbu postupka donošenje odluke. Odluka mora biti obrazložena i dostupna javnosti. U dosadašnjem čl.80 gore navedeno nije u potpunosti preneseno.</p> <p>Kod razmatranja mišljena tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom smatramo kako je i mišljenja javnosti i zainteresirane javnosti potrebno uzeti u obzir.</p> <p>Također smatramo da se navedni članci (160.,161.,162, i 163.) trebaju revidirati te promijeniti sukladno sljedećem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rokovi za sudjelovanje javnosti i zainteresirane javnosti trebaju biti revidirani na temelju opsega planiranog zahvata, odnosno složenosti same studije (npr. Odbor za praćenje provedbe Aarhuške konvencije odredio je što se može smatrati razumnim rokom: "Razdoblje od 6 tjedana u kojem javnost ima mogućnost uvida u dokumentaciju i za pripremu za sudjelovanje u javnoj raspravi te dodatnih 6 tjedana za podnošenje komentara, informacija, analiza ili mišljenja koja drži relevantnima za izgradnju postrojenja za odlaganje otpada može se smatrati razumnim rokom." ("With regard to the timing of the public hearing, the Committee observes that organizing only one hearing on a work-day and during working hours indeed effectively limits the possibility of the public to participate and submit comments. If it was absolutely necessary to organize only one hearing on a work-day and during working hours, the Party concerned should have taken the measures to ensure that people who were prevented from participating due to their employment commitments would be able to participate otherwise, such as by viewing the recorded hearing and submitting comments later. (Belarus ACCC/C/2009/44; ECE/MP.PP/C.1/2011/6/Add.1, 19 September 2011, para. 83)) - u čl. 161.(2) Zakona o zaštiti okoliša određeno da razdoblje informiranja ne može biti kraće od 30 dana, osim kod složenih zahvata i opsežnih dokumenata na uvidu javnosti. U tom slučaju razdoblje informiranja može biti dulje. Potrebno definirati rok od 30 dana – odnosi li se to na 30 radnih dana ili kalendarskih dana? Također, u slučaju praznika i blagdana rok za uvid se treba produžiti za odgovarajući broj radnih/kalendarskih dana. - isto tako, smatramo da je javnosti i zainteresiranoj javnosti potrebno 	<p>sagledavanja kumulativnog utjecaja, te sadržaj studije o utjecaju zahvata na okoliš, utjecaji na pojedine sastavnice i opterećenja okoliša, detaljno su propisani u Uredbi o PUO koja je donijeta u siječnju 2017. Ostali dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.</p>
--	---	--

		<p>omogućiti uvid u dokumente na javnoj raspravi na javnim, lako dostupnim i posjećenim mjestima poput knjižnica u terminima koji omogućavaju uvid i nakon kraja uobičajenog radnog vremena, kako bi se i zaposlenim osobama dala mogućnost uvida u dokumente.</p> <p>Također, vrijeme održavanja javnih rasprava potrebno je prilagoditi kako bi i zaposlene osobe mogle prisustvovati istima te, imajući na umu složenost zahvata, odnosno studije, održati nekoliko javnih rasprava na različitim lokacijama (osobito ako se radi o većem zahvati ili planu koji obuhvaća šire područje).</p> <p>S obzirom na činjenicu da se od donošenja Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša EU zakonodavstvo po tom pitanju već nekoliko puta usklađivalo i mijenjalo smatramo nužnim da se navedena Uredba koja je na snazi (NN 64/08) uskladi s Direktivom 2014/52/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/92/EU o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš.</p>		
HUSZPO	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 4.	<p>čl. 76., st. 2. potrebno je uskladiti sa Zakonom o zaštiti prirode - „biološku raznolikost“ zamijeniti terminom koji se koristi i u ostatku Zakona o zaštiti okoliša „bioraznolikost“; biljni i životinjski svijet je dio bioraznolikosti te se ne treba posebno navoditi, a riječi „prirodne vrijednosti“ treba zamijeniti riječima „zaštićeni dijelovi prirode“ (čl. 234. st. 1 Zakona o zaštiti prirode)</p> <p>U prijedlogu izmjena čl. 76. st. 2. nedostaju utjecaji zahvata uslijed opterećenja okoliša (nastanak otpada, emisije buke, svjetlosno onečišćenje i sl.) – predlaže se uskladiti s utjecajima iz Obaveznog sadržaja SUO, odnosno s prilogom IV. Uredbe o izmjenama i dopunama Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš (NN 3/17).</p>	Odbijen	Članak 76. st.2.dopunjen je sukladno odredbama Direktive 2014/52/EU u dijelu u kojem je Zakonom do sada bio nepotpuno preinjet.
Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM	Predloženom izmjenom članka 76. stavka 2. zanemaruje se važnost procjene utjecaja pojedinačnog zahvata u kombinaciji s drugim zahvatima na lokaciji zahvata u pitanju. Naime, procjenom kumulativnog učinka (svih zahvata na lokalitetu) može se dobiti realno stanje opterećenosti pojedinog lokaliteta raznim zahvatima koji ponaosob i ne moraju predstavljati potencijalnu štetu. Naglašavanjem potrebe kumulativne procjene prilikom svakog postupka procjene utjecaja na okoliš smanjuju se šanse za tzv. "salami slicing" efekt odnosno komadanje jednog većeg zahvata na više manjih kako bi se	Odbijen	Članak 76. st.2.dopunjen je sukladno odredbama Direktive 2014/52/EU u dijelu u kojem je Zakonom do sada bio

	PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 4.	prikazao bezazleniji učinak na okoliš smanjenim opsegom zahvata. Stoga Udruga Sunce predlaže da stavak 2. Predmetnog članka bude izmjenjen na način "Procjenom utjecaja na okoliš prepoznaje se, opisuje i ocjenjuje, na prikladan način, utjecaj svakog pojedinačnog zahvata iz stavka 1. ovog članka na okoliš, ponaosob i u odnosu na druge zahvate, tako da se..."		nepotpuno prenijet. Ostale odredbe koje se predlažu već su propisane u Uredbi o PUO.
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 4.	Podržavamo komentare Udruge za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce, WWF Adrije, HUSZPO-a te Ureda Pučke pravobraniteljice na ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentare, ali molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.	Primljeno na znanje	Članak 76. st.2.dopunjen je sukladno odredbama Direktive 2014/52/EU u dijelu u kojem je Zakonom do sada bio nepotpuno prenijet. Predstavnici tijela i/ili osoba koje djeluju na području zaštite javnog zdravlja odnosno zdravstvene ekologije, ovisno o obilježjima zahvata, okoliša i prostora u kojem se planiraju, po potrebi su članovi Savjetodavnog stručnog povjerenstva u postupku procjene utjecaja zahvata

			<p>na okoliš, te se na taj način njihovo mišljenje razmatra prije donošenja rješenja sukladno članku 89. Zakona.</p> <p>Uredbom o procjeni utjecaja zahvata na okoliš („Narodne novine“, broj 61/14 i 3/17) prenijet je veći dio odredbi Direktive 2014/52/EU, dok će se predloženim izmjenama i dopunama Zakona prenijeti preostale odredbe Direktive 2014/52/EU. Obveza sagledavanja kumulativnog utjecaja, te sadržaj studije o utjecaju zahvata na okoliš, utjecaji na pojedine sastavnice i opterećenja okoliša, detaljno</p>
--	--	--	--

				<p>su propisani u Uredbi o PUO koja je donijeta u siječnju 2017. Ostali dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona. Članak 76. st.2.dopunjen je sukladno odredbama Direktive 2014/52/EU u dijelu u kojem je Zakonom do sada bio nepotpuno preinjet. Ostale odredbe koje se predlažu već su propisane u Uredbi o PUO.</p>
Udruga Zelena Istra	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I	Direktiva s kojom se usklađuje ZOZO nalaže izbjegavanje sukoba interesa, ali ne samo u slučajevima kada je tijelo nadležno za vođenje postupka ujedno i nositelj zahvata već, naravno, i u Savjetodavnim stručnim povjerenstvima za ocjenu studija utjecaj na okoliš – čega se u	Primljeno na znanje	Članovi Savjetodavnog stručnog povjerenstva

<p>DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 5.</p>	<p>izmjenama niste dotakli. Način na koji se ste predložili izmjenu ZOZO radi usklađenja sa zahtjevom Direktive o izbjegavanju sukoba interesa ne zadovoljava zahtjev da «države članice moraju osigurati da nadležna tijela na objektivan način obavljaju svoju dužnost i da se ne nađu u situaciji koja dovodi do sukoba interesa». Sukob interesa nužno je spriječiti odnosno osigurati nezavisnost djelovanja članova Savjetodavnih stručnih povjerenstava. U dokumentu EU koji se odnosi na procjenu utjecaja na okoliš (DRAFT EUROPEAN PARLIAMENT LEGISLATIVE RESOLUTION, Report on the proposal for a directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 2011/92/EU of the assessment of the effects of certain public and private projects on the environment (COM(2012)0628 – C7-0367/2012 – 2012/0297(COD), http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2013-0277+0+DOC+XML+V0//EN#title1 točno je utvrđeno što znači riječ “nezavisnost” kad je ocjenjivanje studija utjecaja na okoliš u pitanju: nezavisan znači sposoban za objektivnu i sveobuhvatnu tehničku/znanstvenu procjenu, slobodnu od sukoba interesa, bilo da se radi o stvarnom sukobu interesa ili koji se takvim doima u odnosu na tijelo nadležno za provedbu postupka, nositelja zahvata te tijela državne, regionalne i lokalne uprave (“independent” means capable of the exercise of objective and comprehensive technical / scientific evaluation, free of any conflict of interest, either real, perceived or apparent, in relation to the competent authority, the developer and / or the national, regional or local authorities.”).</p> <p>Sasvim je jasno da se članovi ministarstava ni lokalne uprave ne mogu opisati kao takvi te da ne bi smjeli biti birani u Savjetodavna stručna povjerenstva. Premda se prema Zakonu o zaštiti okoliša “članovi povjerenstva imenuju s popisa osoba koje određuje ministar iz redova znanstvenih i stručnih djelatnika, predstavnika tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, predstavnika jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te predstavnika Ministarstva”, u povjerenstva se većinom biraju zaposlenici različitih ministarstava. Nezavisni stručnjaci i znanstvenici u povjerenstvima ili su izostavljeni ili su daleko manje zastupljeni. Da li je razlog tomu činjenica da povjerenstvo prima naknadu za svoj rad ili je na taj način rad povjerenstva moguće kontrolirati i usmjeravati, nije moguće sa sigurnošću tvrditi (naknade osigurava nositelj zahvata). Nesporna je činjenica da su zaposlenici ministarstava, predstavnici lokalne i</p>	<p>biraju se na temelju obilježja zahvata, okoliša i prostora u kojem je planiran zahvat. Za pojedine sastavnice i opterećenja okoliša imenuju se predstavnici tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, ali i nezavisni stručnjaci i znanstvenici, te predstavnici regionalne i lokalne samouprave. Na taj način osigurana je stručnost, nezavisnost, te uključenost regionalne i lokalne samouprave u donošenje odluke o planiranom zahvatu. Ostali dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i</p>
---	---	--

	<p>regionalne samouprave i osobe iz javnih institucija podložne političkom pritisku, a oni u povjerenstvima uvijek čine većinu. Na taj je način u postupak koji bi morao biti potpuno nepristran i utemeljen samo u stručnosti uvedena politika. Lokalna uprava je donošenjem prostornog plana iskazala političku volju i utvrdila namjene površina. Osim toga, tijekom postupka PUO nadležno tijelo obavezno traži mišljenje JL(R)S, te stoga nema nikakve potrebe da njihovi predstavnici sjede u povjerenstvima za ocjenu stručnosti i utemeljenosti studija utjecaja na okoliš.</p> <p>Uzmimo primjer skore procjene utjecaja na okoliš za plutajući LNG terminal na Krku. Teško je vjerovati da će Vlada, nakon što je najavila interes Europske unije za realizaciju tog projekta a ministar zaštite okoliša, ujedno i ministar energetike, dao snažnu podršku, dopustiti zaposlenicima različitih ministarstava da u povjerenstvu za ocjenu buduće studije utjecaja na okoliš daju primjedbe koje bi mogle dovesti u pitanje realizaciju tog zahvata.</p> <p>O JAVNOSTI RADA POVJERENSTVA</p> <p>Problematičan nije samo način imenovanja članova povjerenstava nego i način rada. Uredba o PUO člancima 10. i 11. definira da su sjednice savjetodavnog stručnog povjerenstva javne, ali da se javnost isključuje sa sjednice povjerenstva kada se glasuje o odlukama. Takav stav zakonodavca o "isključivanju javnosti prilikom glasovanja o odlukama" uvelike doprinosi netransparentnosti postupka koja u velikoj mjeri utječe na samu kvalitetu studija utjecaja na okoliš.</p> <p>Transparentnost nalaže javnost pogotovo u u fazi glasovanja te je na taj način potrebno mijenjati propise.</p> <p>Ukoliko zatraže sudjelovanje na sjednicama, pripadnici zainteresirane javnosti nemaju mogućnost usporedbe argumentacije tijekom rasprave i načina na koji je pojedin član povjerenstva glasovao. Isti je slučaj i sa zapisnicima sa sjednica savjetodavnih stručnih povjerenstava, koji se ne objavljuju, a trebali bi se objavljevati na istim mjestima na internetu gdje je objavljena ostala dokumentacija vezana uz postupak. Pozitivna ili negativna ocjena pojedinih članova povjerenstva ostaje neobrazložena tj. javnost koja nema mogućnost uvida u raspravu ne može ocijeniti objektivnost pojedinačne odluke jer ne postoje baš</p>	<p>dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.</p>
--	--	---

		<p>nikakvi kriteriji za odlučivanje. Osim toga, ne postoji obaveza informiranja javnosti o članovima povjerenstava kao ni o datumu i mjestu održavanja sjednica, a do te je pravovremene informacije teško doći.</p> <p>Neobično je i da se na sjednicama povjerenstva odlučuje većinom glasova. Tako je moguć slučaj da u nekom povjerenstvu stručnjak za zaštitu prirode zahvat ocijeni neprihvatljivim, a ostali predstavnici lokalne uprave i ministarstva većinom zahvat ocjene prihvatljivim.</p> <p>Da bi se osigurala potrebna kvaliteta studija utjecaja na okoliš i smanjila proizvoljnost u njihovom ocjenjivanju, potrebno je uvesti praksu transparentnog odlučivanja članova povjerenstava u skladu sa "Smjericama Europske komisije za procjenu kvalitete studija utjecaja na okoliš" koje sadržavaju i "review checklist" (popis pitanja za provjeru). Taj popis sadrži niz pitanja koja je nužno postaviti za ocjenu kvalitete studije utjecaja na okoliš. No, važno je i što ispunjavanjem tog upitnika članovi povjerenstva imaju priliku na transparentni način obrazložiti vlastito stajalište te pružiti jasnu informaciju za dvije ciljne publike: donositelje odluka i zainteresiranu javnost. Pod uvjetom, naravno, da se ispunjeni upitnici svih članova povjerenstva objavljuju u roku i na mjestu koji će javnosti omogućiti uvid i osporavanje. Naime, sadašnja praksa - neobrazloženo glasovanje članova povjerenstva ne osigurava ni transparentnost ni obrazloženje kako donositeljima odluka tako ni javnosti te se javlja opravdana sumnja u objektivnost postupaka. Članovima povjerenstva odlučivanja putem javno objavljenog upitnika omogućava preuzimanje odgovornosti za odluku i čuvanje profesionalnog integriteta.</p>		
Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA,	<p>Predlažemo brisanje članka 6. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša s konačnim prijedlogom Zakona u kojem se predlaže izmjena.</p> <p>Ne postoje opravdani razlozi zašto bi se rok za provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš mogao produžiti. Ako je nositelj zahvata nije na vrijeme pripremio svu potrebnu dokumentaciju to nije razlog za produljenje roka.</p>	Odbijen	Članak 88. dopunjen je sukladno odredbama Direktive 2014/52/EU u dijelu u kojem je Zakonom do sada bio nepotpuno prenijet.

	Članak 6.			
Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 6.	Stavak 4. u ovako predloženom tekstu ostavlja prostor za proizvoljno tumačenje rokova što će u praksi dovesti do nejednake primjene odredbe o prekluzivnom roku za provedbu postupka. Naime, rok za provedbu postupka potreban je kako bi se osiguralo efektivno sudjelovanje javnosti kao i praćenje svih kumulativnih učinaka pojedinih zahvata. Ostavljajući na volju tijelima nadležnim za provedbu ovog postupka (na županijskoj i nacionalnoj razini) uspješno utiremo put pravnoj nesigurnosti i različitoj primjeni prava na području RH. Naime, ovakav scenarij ne samo da je u suprotnosti s Direktivom o procjeni utjecaja na okoliš već je suprotan i Aarhuškoj konvenciji jer rokovi o provedbi postupka reflektiraju se na trenutak sudjelovanja javnosti bit će različiti u različitim djelovima RH za projekte istih karakteristika. Nema maksimalnog roka produljenja što upućuje na mogućnost produljivanja ovisno o nahođenju tijela što nije prihvatljivo pravilo za upravni postupak koji mora biti jedinstven za cijelu RH. Udruga Suce smatra kako bi se u ovom članku trebalo odrediti maksimalno vrijeme za koje je moguće produljiti rok za provedbu postupka procjene utjecaja radi opasnosti i promjena činjeničnog stanja na lokaciji zahvata i shodno tome zastrjelih procjena u tekstovima Studija koje se izrađuju prije. Naime, kvaliteta Studija utjecaja na okoliš ionako je upitna u ovom trenutku, kao i korištenje sankcijskih mjera Ministarstva za tvrtke koje ne obavljaju ovaj posao u skladu s pravilima struke, stoga lako je i zamisliti odstupanja ako tijelo odluči produžiti početak postupka na dulje vrijeme.	Odbijen	Članak 88. dopunjen je sukladno odredbama Direktive 2014/52/EU u dijelu u kojem je Zakonom do sada bio nepotpuno prenijet.
Udruga Zelena Istra	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 7.	Aarhuška konvencija nalaže da se u odluci koja se donosi uzme u obzir ishod sudjelovanja javnosti, no ne specificira što "uzeti u obzir" znači u praksi. Sa sigurnošću se može tvrditi da kršenje odredbe o nužnosti razmatranja prijedloga, primjedbi i komentara javnosti predstavlja slučaj u kojem ne postoji dokaz o načinu na koji je to učinjeno, npr. u slučaju kada se u rješenju izdanom po okončanju postupka ne navode zaprimljeni prijedlozi, komentari i primjedbe kao ni razlozi za njihovo odbijanje. To znači da bi zakonski okvir trebao sadržavati jasnu obavezu obrazlaganja donesenog rješenja koje mora sadržavati i opis svih faza postupka uključivanja javnosti; sve zaprimljene prijedloge, primjedbe i komentare i način na koji su asimilirani u konačnu odluku, jasno ističući koji su od njih prihvaćeni, a koji odbijeni i zbog čega.	Odbijen	Uredbom o PUO, članak 21. već je propisano da se prije donošenja rješenja, nacrt rješenja stavlja na uvid javnosti objavom na internetskoj stranici nadležnog tijela.

	<p>Razmatranje komentara javnosti trebalo bi rezultirati:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) izmjenom predloženog zahvata; b) dodatnim mjerama zaštite, ublažavanja utjecaja i nadzora nad potencijalno štetnim utjecajima; c) izborom alternativnog rješenja; d) odbacivanjem predloženog zahvata. <p>Uspješnost uključivanja javnosti u odlučivanje očituje se upravo u mjeri u kojoj je njen doprinos inkorporiran u konačnu odluku. Za razliku od gore navedenog poželjnog sadržaja konačne odluke ili rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš, Zakon o zaštiti okoliša utvrđuje samo sljedeću obavezu: "Prije donošenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš obvezno se uzimaju u obzir rezultati studije utjecaja zahvata na okoliš, mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, te se razmatraju primjedbe, prijedlozi i mišljenja javnosti i zainteresirane javnosti i rezultati bilo kojih prekograničnih konzultacija ako su bile obvezne sukladno ovom Zakonu." Uredba o PUO propisuje također samo da se "rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš donosi nakon što nadležno tijelo razmotri...mišljenja, primjedbe i prijedloge javnosti i zainteresirane javnosti dostavljene tijekom javne rasprave te rezultate bilo kojih prekograničnih konzultacija". Uredba o informiranju i sudjelovanju javnosti nalaže da se o provedenoj javnoj raspravi pripremi izvješće koje sadržava "popis sudionika u javnoj raspravi čiji su prijedlozi i primjedbe vezano za predmet javne rasprave prihvaćeni, naznaku primjedbi i prijedloga sudionika, koji nisu prihvaćeni ili su djelomično prihvaćeni te obrazloženja razloga njihova neprihvatanja, odnosno djelomičnog prihvaćanja."</p> <p>Međutim, dok se nakon javnih rasprava o propisima ili strategijama, programima i planovima izrađuju i objavljuju izvješća koja nalaže Uredba o informiranju i sudjelovanju javnosti, u postupku procjene utjecaja na okoliš to nije slučaj. U izvješćima o provedenim javnim raspravama o strategijama, programima i planovima ustalila se vrlo dobra praksa detaljnog opisivanja sudionika javne rasprave, popisivanja i odgovaranja na svaki pojedinačni komentar uz naznaku je li ili nije usvojen te objavljivanja izvješća o provedenim raspravama u kojima svi sudionici mogu pročitati sve pristigle komentare i prijedloge. Uvođenjem sustava odnosno aplikacije e-Savjetovanja učinjen je veliki korak naprijed u otvorenosti procesa savjetovanja i dostupnosti informacija u postupku donošenja zakona, drugih propisa i</p>	
--	---	--

		<p>akata. U izvješćima o provedenim javnim raspravama o prostornim planovima pristupa se na isti način, samo što se ne objavljuju putem interneta nego se odgovori dostavljaju na kućne adrese sudionika javne rasprave.</p> <p>Stoga ne postoji baš nikakvo opravdanje zašto je ishod sudjelovanja javnosti u postupcima procjene utjecaja na okoliš samo šturo izvješće koje je sastavni dio rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš. Opis sudjelovanja javnosti sadrži popis sudionika i "u bitnom" (to je uobičajeni način za paušalno sažimanje opisa komentara do neprepoznatljivosti) opisane primjedbe i prijedloge. Navodi se i koje primjedbe jesu, a koje nisu usvojene, ali u tako skraćenom obliku ("naznaka" odgovora) i bez povezivanja s tekstom studije utjecaja na okoliš da je teško ili nemoguće povezati usvajanje primjedbi s učincima tog usvajanja. Naime, ne postoji nikakva obaveza objave izmijenjene studije utjecaja na okoliš u skladu s usvojenim prijedlozima i primjedbama javnosti. Iz izvješća o provedenoj javnoj raspravi koje je sastavni dio rješenja ne mogu se pročitati cjeloviti komentari svih sudionika javne rasprave. Osim toga, ne objavljuju se ni grafički prilozi koji su sastavni dio rješenja. U praksi je dokazano da izvješća o provedenim javnim raspravama mogu biti transparentnija i smislenija od usvojene prakse u postupku procjene utjecaja na okoliš i stoga ne postoji nikakav razlog da se ta loša praksa ne mijenja.</p> <p>Kao minimum trebalo bi propisati: opis postupka sudjelovanja, sve zaprimljene komentare, kako su i zašto komentari izmijenili studiju utjecaja na okoliš ili razlog zbog kojih su odbijeni. Tako pripremljeno izvješće o provedenom savjetovanju trebalo bi biti obavezni dio rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš i objavljeno na istom mjestu, te elektroničkom poštom dostavljeno javnosti koja je u postupku sudjelovala (ili na kućnu adresu).</p>		
Udruga Zelena Istra	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM	<p>Koristimo priliku i za još jednu primjedbu:</p> <p>Premda već postojeći propisi nalažu opis alternativa predloženim zahvatima, opis stanja i razvoja okoliša bez zahvata, te da studije utjecaja na okoliš izrađuju stručnjaci kompetentni za područje koje se obrađuje, povjerenstva za ocjenu studija utjecaja na okoliš ne zamaraju se provedbom tih odredbi. Tako su organizacije civilnog društva tek na sudu dokazale da su alternativna rješenja predloženim zahvatima obavezna u studijama utjecaja na okoliš. U presudi/predmetu br. 7 Usl 160/13, Upravni sud u Rijeci, potvrđeno je</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će

	PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 7.	<p>da je nedostatak opisa varijantnih rješenja nekog zahvata nezakonit. Da se u studijama utjecaja na okoliš moraju koristiti najnoviji i vjerodostojni podaci, a ne zastarjeli i paušalni, što je vrlo često slučaj, udruge su dokazale u predmetu/presudi br. Usl-832/13-24, Upravni sud u Splitu. U tom su predmetu, između ostalog, razlozi za tužbu građana bili manjkavost studije i nedostatak stručnog obrazloženja. U presudi je sud obrazložio važnost cjelovite prosudbe utjecaja zahvata na okoliš i upozorio nadležno tijelo kako je u ovom slučaju povjerenstvo prihvatilo studiju utjecaja na okoliš kao cjelovitu i stručno utemeljenu, navodeći samo paušalno prihvaćanje, bez razumljivog i točnog obrazloženja, dok razlozi zbog kojih su odbijene primjedbe javnosti nisu navedeni.</p> <p>Unatoč učestalim primjedbama javnosti da pojedina poglavlja studija utjecaja izrađuju stručnjaci neodgovarajućih kvalifikacija, povjerenstva takve primjedbe ne usvajaju. Povjerenstva općenito ne razmatraju i ne uzimaju u obzir primjedbe i prijedloge javnosti i to je jedan od glavnih razloga loše kvalitete studija utjecaja na okoliš. Opisani način primjene odredbi u praksi se neće promijeniti ukoliko obaveza ne postane jasna i nedvosmislena te ukoliko se ne uvedu "djelotvorne, razmjerne i odvratajući" kazne za one koji ih se ne pridržavaju.</p>		se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Ured Pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 7.	U članku 7. Nacrta predloženih izmjena i dopuna, kojim se mijenja članak 89. važećeg Zakona, a koji se odnosi na rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš, potrebno je uvesti obvezu informiranja i sudjelovanja javnosti te zainteresirane javnosti u istom postupku, također prije donošenja rješenja, kako se predviđa i za jedinice lokalne i područne samouprave, sukladno Arhuškoj konvenciji.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
WWF Adria	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	Smatramo kao se prije donošenja rješenja o prihvatljivost zahvata moraju informirati ne samo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave već i zahvatom zahvaćena javnost i zainteresirana	Odbijen	Uredbom o PUO, članak 21. već je propisano

	IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 7.	javnost.		da se prije donošenja rješenja, nacrt rješenja stavlja na uvid javnosti objavom na internetskoj stranici nadležnog tijela.
Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 7.	Predlažemo izmjenu članka 7. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša s konačnim prijedlogom Zakona u kojem se predlaže izmjena članka 89., stavka 1. Predloženi tekst se može dvojako tumačiti na način da je za procjenu zahvata potrebno obrazloženje prihvatljivosti zahvata ili za okoliš ili za ekološku mrežu. Pri tome jedno isključuje drugo. Kako okoliš i ekološka mreža nisu istoznačnice, tekst „i/ili“ treba zamijeniti s „i“.	Odbijen	Članak 89. dopunjen je sukladno odredbama Direktive 2014/52/EU u dijelu u kojem je Zakonom do sada bio nepotpuno preinjet. Također oznaka „i/ili“ odnosi se na rješenja u kojima se može odlučiti na više načina te je u svakom od tih slučajeva potrebno obrazložiti razloge prihvatljivosti, odnosno neprihvatljivosti.
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	Podržavamo komentare Ureda Pučke pravobraniteljice te WWF Adrije ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentare, ali molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i

	ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 7.			dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona. Uredbom o PUO, članak 21. već je propisano da se prije donošenja rješenja, nacrt rješenja stavlja na uvid javnosti objavom na internetskoj stranici nadležnog tijela.
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 8.	Kod provedbe procjene utjecaja zahvata na okoliš potrebno je omogućiti izmjenu rješenja nadležnih tijela i propisivanje dodatnih mjera ublažavanja kada se praćenjem stanja (monitoringom) pokaže da zahvat ima utjecaj na ekološku mrežu.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Udruga Zelena	NACRT	Potrebno je mijenjati i članak 89. (2) : "Rješenjem o prihvatljivosti	Primljeno	Dostavljeni

Istra	<p>PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 8.</p>	<p>zahvata za okoliš utvrđuje se da je namjeravani zahvat prihvatljiv za okoliš uz primjenu mjera zaštite okoliša te može sadržavati i program praćenja stanja okoliša" jer program praćenja stanja okoliša navodi kao mogućnost umjesto kao obavezu.</p> <p>Tako je i čl. 73. propisano da izvješće o provedenom postupku mora sadržavati "mjere zaštite okoliša i način praćenja primjene mjera koje su postale sadržajem plana ili programa kao i način praćenja značajnih utjecaja na okoliš donesenog plana ili programa". Istim člankom propisana je obaveza informiranja javnosti o tom izvješću, obaveza nadležnog tijela da osigura praćenje mjera zaštite okoliša, no ne spominje se i obaveza kao ni način informiranja javnosti o rezultatima obavljenog praćenja.</p> <p>Kada je o strateškoj procjeni utjecaja riječ, Zakon o zaštiti okoliša navodi kako će se "način praćenja stanja okoliša glede značajnih utjecaja strategije, plana i programa prilikom njihove provedbe, način provjere provedbe mjera zaštite okoliša koje su postale sadržajem strategije, plana ili programa... pobliže urediti uredbom". Međutim, ni nova Uredba o strateškoj procjeni ne ide dalje od toga nego jednostavno ponavlja obaveze koje su već utvrđene Zakonom: nalaže da izvješće o provedenoj strateškoj procjeni obavezno mora sadržavati, između ostalog, mjere zaštite okoliša i mjere ublažavanja negativnih utjecaja na ekološku mrežu; način praćenja primjene mjera koje su postale sadržajem strategije, plana ili programa; način praćenja značajnih utjecaja na okoliš donesene strategije, plana ili programa.</p> <p>Ako se u sklopu strateške procjene provodi glavna ocjena prihvatljivosti strategije, plana ili programa za ekološku mrežu, onda Program praćenja stanja okoliša sadrži osobito: pokazatelje za praćenje stanja okoliša i ekološke mreže; način provjere provedbe mjera zaštite okoliša i mjera ublažavanja negativnih utjecaja na ekološku mrežu; postupanje u slučaju neočekivanih nepovoljnih utjecaja; druge podatke ovisno o obuhvatu i značajkama strategije, plana ili programa; sredstva potrebna za provedbu praćenja stanja okoliša i ekološke mreže.</p> <p>Kako bi se naši propisi uskladili s Protokolom, potrebno je dopuniti i Zakon o zaštiti okoliša i Uredbu o strateškoj procjeni utjecaja</p>	na znanje	<p>komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.</p>
-------	---	--	-----------	--

		<p>strategija, plana i programa na okoliš odredbama o načinu informiranja javnosti o rezultatima obavljenog praćenja.</p> <p>Praksu bi trebalo nadzirati i korigirati i kad se radi o zakonom utvrđenim obavezama, npr. u slučaju obaveznog sadržaja izvješća o provedenim postupcima strateške procjene. Tako Ministarstvo zaštite okoliš i energetike izdaje pozitivna mišljenja o provedenim postupcima premda izvješća sadržajem ne udovoljavaju minimalnim zakonskim obavezama kada su u pitanju mjere zaštite okoliša i program praćenja stanja okoliša.</p> <p>Obavezu izrade programa praćenja stanja okoliša i način provjere provedbe mjera zaštite okoliša pri provedbi plana i programa uvela je već Uredba o strateškoj procjeni plana i programa na okoliš iz 2008. godine (čl. 20.). Čl. 19. Bilo je propisano i da obavezni sadržaj izvješća o provedenoj strateškoj procjeni čini i način praćenja primjene mjera koje su postale sadržajem plana ili programa i način praćenja značajnih utjecaja na okoliš donesenog plana ili programa.</p>		
ZELENA AKCIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 8.	<p>U potpunosti podržavamo komentar i prijednog udruge Zelena Istra te ga iznosimo kao svoj komentar. Potrebno je mijenjati i članak 89. (2) : "Rješenjem o prihvatljivosti zahvata za okoliš utvrđuje se da je namjeravani zahvat prihvatljiv za okoliš uz primjenu mjera zaštite okoliša te može sadržavati i program praćenja stanja okoliša" jer program praćenja stanja okoliša navodi kao mogućnost umjesto kao obavezu. Tako je i čl. 73. propisano da izvješće o provedenom postupku mora sadržavati "mjere zaštite okoliša i način praćenja primjene mjera koje su postale sadržajem plana ili programa kao i način praćenja značajnih utjecaja na okoliš donesenog plana ili programa". Istim člankom propisana je obaveza informiranja javnosti o tom izvješću, obaveza nadležnog tijela da osigura praćenje mjera zaštite okoliša, no ne spominje se i obaveza kao ni način informiranja javnosti o rezultatima obavljenog praćenja. Kada je o strateškoj procjeni utjecaja riječ, Zakon o zaštiti okoliša navodi kako će se "način praćenja stanja okoliša glede značajnih utjecaja strategije, plana i programa prilikom njihove provedbe, način provjere provedbe mjera zaštite okoliša koje su postale sadržajem strategije, plana ili programa... pobliže urediti uredbom". Međutim, ni nova Uredba o strateškoj procjeni ne ide dalje od toga nego jednostavno ponavlja obaveze koje su već utvrđene Zakonom: nalaže da izvješće o</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.

		<p>provedenoj strateškoj procjeni obavezno mora sadržavati, između ostalog, mjere zaštite okoliša i mjere ublažavanja negativnih utjecaja na ekološku mrežu; način praćenja primjene mjera koje su postale sadržajem strategije, plana ili programa; način praćenja značajnih utjecaja na okoliš donesene strategije, plana ili programa. Ako se u sklopu strateške procjene provodi glavna ocjena prihvatljivosti strategije, plana ili programa za ekološku mrežu, onda Program praćenja stanja okoliša sadrži osobito: pokazatelje za praćenje stanja okoliša i ekološke mreže; način provjere provedbe mjera zaštite okoliša i mjera ublažavanja negativnih utjecaja na ekološku mrežu; postupanje u slučaju neočekivanih nepovoljnih utjecaja; druge podatke ovisno o obuhvatu i značajkama strategije, plana ili programa; sredstva potrebna za provedbu praćenja stanja okoliša i ekološke mreže. Kako bi se naši propisi uskladili s Protokolom, potrebno je dopuniti i Zakon o zaštiti okoliša i Uredbu o strateškoj procjeni utjecaja strategija, plana i programa na okoliš odredbama o načinu informiranja javnosti o rezultatima obavljenog praćenja. Praksu bi trebalo nadzirati i korigirati i kad se radi o zakonom utvrđenim obavezama, npr. u slučaju obaveznog sadržaja izvješća o provedenim postupcima strateške procjene. Tako Ministarstvo zaštite okoliš i energetike izdaje pozitivna mišljenja o provedenim postupcima premda izvješća sadržajem ne udovoljavaju minimalnim zakonskim obavezama kada su u pitanju mjere zaštite okoliša i program praćenja stanja okoliša. Obavezu izrade programa praćenja stanja okoliša i način provjere provedbe mjera zaštite okoliša pri provedbi plana i programa uvela je već Uredba o strateškoj procjeni plana i programa na okoliš iz 2008. godine (čl. 20.). Čl. 19. Bilo je propisano i da obavezni sadržaj izvješća o provedenoj strateškoj procjeni čini i način praćenja primjene mjera koje su postale sadržajem plana ili programa i način praćenja značajnih utjecaja na okoliš donesenog plana ili programa.</p> <p>Dodatno, potpuno podržavamo i komentar udruge BIOM te i njega ovdje navodimo kao svoj komentar. Kod provedbe procjene utjecaja zahvata na okoliš potrebno je omogućiti izmjenu rješenja nadležnih tijela i propisivanje dodatnih mjera ublažavanja kada se praćenjem stanja (monitoringom) pokaže da zahvat ima utjecaj na ekološku mrežu.</p>		
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA	U potpunosti podržavamo komentare Zelene Istre te Zelene akcije na ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentare, ali	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne

	ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 8.	molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.		odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 9.	Kod ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš potrebno je omogućiti izmjenu rješenja nadležnih tijela i propisivanje dodatnih mjera ublažavanja kada se praćenjem stanja (monitoringom) pokaže da zahvat ima utjecaj na ekološku mrežu.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Udruga Zelena Istra	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA,	Razmatranje i usvajanje prijedloga, primjedbi i komentara javnosti Tretiranje doprinosa javnosti u javnim raspravama u okviru postupaka procjene utjecaja na okoliš svojevrsni je ispit demokracije u praksi – na kojem tijela uprave redovito padaju. Radi se o najslabijem dijelu postupka zbog kojeg građani gube povjerenje u tijela uprave, zbog kojeg cijelu proceduru i napor koji zahtijeva drža besmislenom i stoga se često u nju i ne upuštaju, zbog kojeg buja korupcija i zbog kojeg donositelji odluka ne postižu zaštitu prirode i okoliša odnosno održivi razvoj te zbog kojeg se na najočitiji način krše načela Aarhuške konvencije. To u posljednje vrijeme dokazuje i sve veći broj presuda u	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom

Članak 9.	<p>korist okolišnih udruga koje su na Upravnim sudovima osporavale upravo protuzakonite ili neargumentirane odluke, nakon što su njihove primjedbe podnesene tijekom postupka javne rasprave po "razmatranju" odbačene. U Izvješću organizacija civilnog društva o provedbi Aarhuške konvencije za razdoblje od 2014.-2016. navodi se da je pravosuđe katalizator za rješavanje problema odbijanja tijela javne uprave da u praksi primjenjuju deklarativno prihvaćene demokratske standarde pri informiranju i uključivanju javnosti u odlučivanje. Okolišne udruge u Hrvatskoj u nekoliko su posljednjih godina na sudovima dobile više sporova kojima su, između ostalog, dokazale da se u studijama utjecaja na okoliš moraju koristiti najnoviji i vjerodostojni podaci, a ne zastarjeli i paušalni, što je vrlo često slučaj. Tome svjedoči slučaj vođen pred Upravnim sudom u Splitu Usl-832/13-24 u kojem su, između ostalog, razlozi za tužbu građana bili manjkavost studije i nedostatak stručnog obrazloženja. U presudi u ovom predmetu sud je prihvatio argumentirano stajalište javnosti, obrazložio važnost cjelovite prosudbe utjecaja zahvata na okoliš i upozorio nadležno tijelo kako je zadaća savjetodavnog stručnog povjerenstva u postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš da ocjenjuje njegov utjecaj te daje mišljenje o prihvatljivosti zahvata uz prijedloge mogućih varijanti za okoliš i mjera zaštite okoliša. Takvu je ocjenu tijelo dužno obrazložiti te dati konkretne razloge rješavanja upravne stvari. Međutim u ovom je slučaju povjerenstvo prihvatilo studiju utjecaja na okoliš kao cjelovitu i stručno utemeljenu, navodeći samo paušalno prihvaćanje, bez razumljivog i točnog obrazloženja, dok razlozi zbog kojih su odbijene primjedbe javnosti nisu navedeni. Slučajevi tužbi javnosti zbog sadržaja studija su česti, ali je praksa sudova u Republici Hrvatskoj upravo suprotna navedenom primjeru. Naime, rad sudova obično se svodi na proceduralnu provjeru postupka, dok se tek vrlo rijetko dublje preispituje sadržaj studija utjecaja na okoliš. Studija kao stručna podloga može i mora biti predmetom preispitivanja u postupku pred sudom jer je upravo ona <i>conditio sine qua non</i> postupka procjene utjecaja zahvata na okoliš. Upravni sudovi koji se usredotoče samo na proceduru ne provode Aarhušku konvenciju djelotvorno.</p> <p>Udruge su dokazale i da pisano mišljenje nekog ministarstva nije neoboriv dokaz i da se može osporavati na sudu (presuda pod poslovnim brojem 7 Usl 160/13-32: "...ne proizlazi da bi mišljenje nadležnog tijela o usklađenosti s prostorno-planskom dokumentacijom bilo neoboriv dokaz čiji se sadržaj ne može osporavati") te da je</p>	sljedeće značajne izmjene Zakona.
-----------	--	-----------------------------------

	<p>nedostatak opisa varijantnih rješenja nekog zahvata u studijama utjecaja na okoliš nezakonit (7 Usl 160/13-32). U gotovo svim studijama na okoliš koje se rade u Hrvatskoj izostanak primjereno opisanih varijantnih rješenja ključni je nedostatak, no ni nadležno ministarstvo ni članovi povjerenstava za ocjenu studija utjecaja na okoliš nikada ne osporavaju tu nezakonitost.</p> <p>Aarhuška konvencija nalaže da se u odluci koja se donosi uzme u obzir ishod sudjelovanja javnosti, no ne specificira što “uzeti u obzir” znači u praksi. Sa sigurnošću se može tvrditi da kršenje odredbe o nužnosti razmatranja prijedloga, primjedbi i komentara javnosti predstavlja slučaj u kojem ne postoji dokaz o načinu na koji je to učinjeno, npr. u slučaju kada se u rješenju izdanom po okončanju postupka ne navode zaprimljeni prijedlozi, komentari i primjedbe kao ni razlozi za njihovo odbijanje. To znači da bi zakonski okvir trebao sadržavati jasnu obavezu obrazlaganja donesenog rješenja koje mora sadržavati i opis svih faza postupka uključivanja javnosti; sve zaprimljene prijedloge, primjedbe i komentare i način na koji su asimilirani u konačnu odluku, jasno ističući koji su od njih prihvaćeni, a koji odbijeni i zbog čega.</p> <p>Uspješnost uključivanja javnosti u odlučivanje očituje se upravo u mjeri u kojoj je njen doprinos inkorporiran u konačnu odluku. Za razliku od gore navedenog poželjnog sadržaja konačne odluke ili rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš, Zakon o zaštiti okoliša utvrđuje samo sljedeću obavezu: “Prije donošenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš obvezno se uzimaju u obzir rezultati studije utjecaja zahvata na okoliš, mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, te se razmatraju primjedbe, prijedlozi i mišljenja javnosti i zainteresirane javnosti i rezultati bilo kojih prekograničnih konzultacija ako su bile obvezne sukladno ovom Zakonu.” Uredba o PUO propisuje također samo da se “rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš donosi nakon što nadležno tijelo razmotri...mišljenja, primjedbe i prijedloge javnosti i zainteresirane javnosti dostavljene tijekom javne rasprave te rezultate bilo kojih prekograničnih konzultacija”. Uredba o informiranju i sudjelovanju javnosti nalaže da se o provedenoj javnoj raspravi pripremi izvješće koje sadržava “popis sudionika u javnoj raspravi čiji su prijedlozi i primjedbe vezano za predmet javne rasprave prihvaćeni, naznaku primjedbi i prijedloga sudionika, koji nisu prihvaćeni ili su djelomično prihvaćeni te obrazloženja razloga njihova neprihvatanja,</p>		
--	---	--	--

	<p>odnosno djelomičnog prihvatanja.”</p> <p>Međutim, dok se nakon javnih rasprava o propisima ili strategijama, programima i planovima izrađuju i objavljuju izvješća koja nalaže Uredba o informiranju i sudjelovanju javnosti, u postupku procjene utjecaja na okoliš to nije slučaj. U izvješćima o provedenim javnim raspravama o strategijama, programima i planovima ustalila se vrlo dobra praksa detaljnog opisivanja sudionika javne rasprave, popisivanja i odgovaranja na svaki pojedinačni komentar uz naznaku je li ili nije usvojen te objavljivanja izvješća o provedenim raspravama u kojima svi sudionici mogu pročitati sve pristigle komentare i prijedloge. Uvođenjem sustava odnosno aplikacije e-Savjetovanja učinjen je veliki korak naprijed u otvorenosti procesa savjetovanja i dostupnosti informacija u postupku donošenja zakona, drugih propisa i akata. U izvješćima o provedenim javnim raspravama o prostornim planovima pristupa se na isti način, samo što se ne objavljuju putem interneta nego se odgovori dostavljaju na kućne adrese sudionika javne rasprave.</p> <p>Stoga ne postoji baš nikakvo opravdanje zašto je ishod sudjelovanja javnosti u postupcima procjene utjecaja na okoliš samo šturo izvješće koje je sastavni dio rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš. Opis sudjelovanja javnosti sadrži popis sudionika i “u bitnom” (to je uobičajeni način za paušalno sažimanje opisa komentara do neprepoznatljivosti) opisane primjedbe i prijedloge. Navodi se i koje primjedbe jesu, a koje nisu usvojene, ali u tako skraćenom obliku (“naznaka” odgovora) i bez povezivanja s tekstem studije utjecaja na okoliš da je teško ili nemoguće povezati usvajanje primjedbi s učincima tog usvajanja. Naime, ne postoji nikakva obaveza objave izmijenjene studije utjecaja na okoliš u skladu s usvojenim prijedlozima i primjedbama javnosti. Iz izvješća o provedenoj javnoj raspravi koje je sastavni dio rješenja ne mogu se pročitati cjeloviti komentari svih sudionika javne rasprave. Osim toga, ne objavljuju se ni grafički prilozi koji su sastavni dio rješenja.</p> <p>U praksi je dokazano da izvješća o provedenim javnim raspravama mogu biti transparentnija i smislenija od usvojene prakse u postupku procjene utjecaja na okoliš i stoga ne postoji nikakav razlog da se ta loša praksa ne mijenja.</p> <p>Preporuke za poboljšanje prakse</p>		
--	---	--	--

		<p>Praksa se i prije nužnih izmjena Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti u pitanjima zaštite okoliša može poboljšati i to po uzoru na način pripreme i objave izvješća u postupcima komentiranja propisa na javnoj raspravi ili po uzoru na način odgovaranja na primjedbe javnosti u postupcima javne rasprave o prostornim planovima, koja imaju oblik tablice u kojima je naveden podnositelj i svaka pojedinačna, primjedba ili prijedlog, odgovori na njih te jesu li nisu usvojeni u konačnu odluku. Izvješća o provedenom savjetovanju bi trebala postati sastavni dio odnosno obavezni prilog rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš. Predstavnicima javnosti koji su sudjelovali u postupku trebala bi biti dostavljena na email ili kućne adrese te objavljena na internetu zajedno s rješenjima. Na internetu bi trebale biti objavljene i na temelju primjedbi i komentara javnosti izmijenjene studije utjecaja na okoliš. Isto rješenje u vidu tablice predlaže se i u čl. 132. Preporuka iz Maastrichta. Tablica bi trebala sadržavati primjedbu ili komentar javnosti i način na koji su inkorporirani u konačnu odluku. U slučaju odbijanja, u tablicu bi trebalo unijeti obrazloženje. U Preporukama se posebno ističe kako se sama izrada i objava tablice s primjedbama i odgovorima ne može smatrati "uzimanjem u obzir sudjelovanja javnosti" ako ne rezultiraju izmjenama studije utjecaj na okoliš odnosno oblikovanju rješenja.</p> <p>NUŽNE IZMJENE ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA Kao minimum Zakon a potom i Uredba trebali bi propisati sadržaj rješenja: opis postupka sudjelovanja, sve zaprimljene komentare, kako su i zašto komentari izmijenili studiju utjecaja na okoliš ili razlog zbog kojih su odbijeni. Tako pripremljeno izvješće o provedenom savjetovanju trebalo bi biti obavezni dio rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš i objavljeno na istom mjestu, te elektroničkom poštom dostavljeno javnosti koja je u postupku sudjelovala (ili na kućnu adresu).</p>		
Ured Pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S	U članku 9. Nacrta predloženih izmjena i dopuna, kojim se mijenja članak 90. važećeg Zakona, a koji se odnosi na rješenje o zahtjevu za ocjenu o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, potrebno je uvesti obvezu informiranja i sudjelovanja javnosti te zainteresirane javnosti u istom postupku, prije donošenja rješenja, sukladno Arhuškoj konvenciji.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na

	KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 9.			znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona Članak 9. je brisan.
HUSZPO	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 9.	Članak je potrebno izmijeniti tako da je iz njega bude razvidno da se rješenjem može odlučiti i da nije potrebno provesti PUO i/ili GOEM, što prema prijedlogu nije slučaj, npr.: "O zahtjevu za ocjenu o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš odlučuje se rješenjem koje sadrži obrazloženje razloga zbog kojih je ILI NIJE propisana obveza provedbe procjene utjecaja zahvata na okoliš i/ili glavne ocjene prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu."	Odbijen	Članak 9. će se brisati jer je u Uredbi o PUO propisan sadržaj rješenja i obveza obrazloženja razloga odluke.
Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 9.	Predložemo izmjenu članka 9. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša s konačnim prijedlogom Zakona u kojem se predlaže izmjena članka 90., stavka 1. Predloženi tekst se može dvojako tumačiti na način da je za ocjenu o potrebi procjene potrebno obrazloženje razloga zbog kojih je propisana obveza provedbe procjene utjecaja zahvata za okoliš ili prihvatljivost zahvata za ekološku mrežu. Pri tome jedno isključuje drugo. tekst „i/ili“ treba zamijeniti s „i“.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona. Članak 9. je brisan.
ZELENA	NACRT	U potpunosti podržavamo komentar udruge Zelena Istra, a koji se	Primljeno	Dostavljeni

AKCIJA	<p>PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 9.</p>	<p>odnosi na “razmatranje i usvajanje prijedloga, primjedbi i komentara javnosti” te ga ovdje ponavljamo kao naš komentar.</p> <p>Tretiranje doprinosa javnosti u javnim raspravama u okviru postupaka procjene utjecaja na okoliš svojevrsni je ispit demokracije u praksi – na kojem tijela uprave redovito padaju. Radi se o najslabijem dijelu postupka zbog kojeg građani gube povjerenje u tijela uprave, zbog kojeg cijelu proceduru i napor koji zahtijeva drža besmislenom i stoga se često u nju i ne upuštaju, zbog kojeg buja korupcija i zbog kojeg donositelji odluka ne postižu zaštitu prirode i okoliša odnosno održivi razvoj te zbog kojeg se na najočitiji način krše načela Aarhuške konvencije. To u posljednje vrijeme dokazuje i sve veći broj presuda u korist okolišnih udruga koje su na Upravnim sudovima osporavale upravo protuzakonite ili neargumentirane odluke, nakon što su njihove primjedbe podnesene tijekom postupka javne rasprave po “razmatranju” odbačene. U Izvješću organizacija civilnog društva o provedbi Aarhuške konvencije za razdoblje od 2014.-2016. navodi se da je pravosuđe katalizator za rješavanje problema odbijanja tijela javne uprave da u praksi primjenjuju deklarativno prihvaćene demokratske standarde pri informiranju i uključivanju javnosti u odlučivanje. Okolišne udruge u Hrvatskoj u nekoliko su posljednjih godina na sudovima dobile više sporova kojima su, između ostalog, dokazale da se u studijama utjecaja na okoliš moraju koristiti najnoviji i vjerodostojni podaci, a ne zastarjeli i paušalni, što je vrlo često slučaj. Tome svjedoči slučaj vođen pred Upravnim sudom u Splitu Usl-832/13-24 u kojem su, između ostalog, razlozi za tužbu građana bili manjkavost studije i nedostatak stručnog obrazloženja. U presudi u ovom predmetu sud je prihvatio argumentirano stajalište javnosti, obrazložio važnost cjelovite prosudbe utjecaja zahvata na okoliš i upozorio nadležno tijelo kako je zadaća savjetodavnog stručnog povjerenstva u postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš da ocjenjuje njegov utjecaj te daje mišljenje o prihvatljivosti zahvata uz prijedloge mogućih varijanti za okoliš i mjera zaštite okoliša. Takvu je ocjenu tijelo dužno obrazložiti te dati konkretne razloge rješavanja upravne stvari. Međutim u ovom je slučaju povjerenstvo prihvatilo studiju utjecaja na okoliš kao cjelovitu i stručno utemeljenu, navodeći samo paušalno prihvaćanje, bez razumljivog i točnog obrazloženja, dok razlozi zbog kojih su odbijene primjedbe javnosti nisu navedeni. Slučajevi tužbi javnosti zbog sadržaja studija su česti, ali je praksa sudova u Republici Hrvatskoj upravo suprotna navedenom primjeru. Naime, rad sudova obično se svodi na proceduralnu provjeru</p>	na znanje	<p>komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.</p>
--------	---	---	-----------	--

	<p>postupka, dok se tek vrlo rijetko dublje preispituje sadržaj studija utjecaja na okoliš. Studija kao stručna podloga može i mora biti predmetom preispitivanja u postupku pred sudom jer je upravo ona <i>conditio sine qua non</i> postupka procjene utjecaja zahvata na okoliš. Upravni sudovi koji se usredotoče samo na proceduru ne provode Aarhušku konvenciju djelotvorno. Udruge su dokazale i da pisano mišljenje nekog ministarstva nije neoboriv dokaz i da se može osporavati na sudu (presuda pod poslovnim brojem 7 Usl 160/13-32: "...ne proizlazi da bi mišljenje nadležnog tijela o usklađenosti s prostorno-planskom dokumentacijom bilo neoboriv dokaz čiji se sadržaj ne može osporavati") te da je nedostatak opisa varijantnih rješenja nekog zahvata u studijama utjecaja na okoliš nezakonit (7 Usl 160/13-32). U gotovo svim studijama na okoliš koje se rade u Hrvatskoj izostanak primjereno opisanih varijantnih rješenja ključni je nedostatak, no ni nadležno ministarstvo ni članovi povjerenstava za ocjenu studija utjecaja na okoliš nikada ne osporavaju tu nezakonitost. Aarhuška konvencija nalaže da se u odluci koja se donosi uzme u obzir ishod sudjelovanja javnosti, no ne specificira što "uzeti u obzir" znači u praksi. Sa sigurnošću se može tvrditi da kršenje odredbe o nužnosti razmatranja prijedloga, primjedbi i komentara javnosti predstavlja slučaj u kojem ne postoji dokaz o načinu na koji je to učinjeno, npr. u slučaju kada se u rješenju izdanom po okončanju postupka ne navode zaprimljeni prijedlozi, komentari i primjedbe kao ni razlozi za njihovo odbijanje. To znači da bi zakonski okvir trebao sadržavati jasnu obavezu obrazlaganja donesenog rješenja koje mora sadržavati i opis svih faza postupka uključivanja javnosti; sve zaprimljene prijedloge, primjedbe i komentare i način na koji su asimilirani u konačnu odluku, jasno ističući koji su od njih prihvaćeni, a koji odbijeni i zbog čega. Uspješnost uključivanja javnosti u odlučivanje očituje se upravo u mjeri u kojoj je njen doprinos inkorporiran u konačnu odluku. Za razliku od gore navedenog poželjnog sadržaja konačne odluke ili rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš, Zakon o zaštiti okoliša utvrđuje samo sljedeću obavezu: "Prije donošenja rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš obvezno se uzimaju u obzir rezultati studije utjecaja zahvata na okoliš, mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisom, te se razmatraju primjedbe, prijedlozi i mišljenja javnosti i zainteresirane javnosti i rezultati bilo kojih prekograničnih konzultacija ako su bile obvezne sukladno ovom Zakonu." Uredba o PUO propisuje također samo da se "rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš donosi nakon što nadležno tijelo</p>		
--	--	--	--

	<p>razmotri....mišljenja, primjedbe i prijedloge javnosti i zainteresirane javnosti dostavljene tijekom javne rasprave te rezultate bilo kojih prekograničnih konzultacija”. Uredba o informiranju i sudjelovanju javnosti nalaže da se o provedenoj javnoj raspravi pripremi izvješće koje sadržava “popis sudionika u javnoj raspravi čiji su prijedlozi i primjedbe vezano za predmet javne rasprave prihvaćeni, naznaku primjedbi i prijedloga sudionika, koji nisu prihvaćeni ili su djelomično prihvaćeni te obrazloženja razloga njihova neprihvatanja, odnosno djelomičnog prihvaćanja.” Međutim, dok se nakon javnih rasprava o propisima ili strategijama, programima i planovima izrađuju i objavljuju izvješća koja nalaže Uredba o informiranju i sudjelovanju javnosti, u postupku procjene utjecaja na okoliš to nije slučaj. U izvješćima o provedenim javnim raspravama o strategijama, programima i planovima ustalila se vrlo dobra praksa detaljnog opisivanja sudionika javne rasprave, popisivanja i odgovaranja na svaki pojedinačni komentar uz naznaku je li ili nije usvojen te objavljivanja izvješća o provedenim raspravama u kojima svi sudionici mogu pročitati sve pristigle komentare i prijedloge. Uvođenjem sustava odnosno aplikacije e-Savjetovanja učinjen je veliki korak naprijed u otvorenosti procesa savjetovanja i dostupnosti informacija u postupku donošenja zakona, drugih propisa i akata. U izvješćima o provedenim javnim raspravama o prostornim planovima pristupa se na isti način, samo što se ne objavljuju putem interneta nego se odgovori dostavljaju na kućne adrese sudionika javne rasprave. Stoga ne postoji baš nikakvo opravdanje zašto je ishod sudjelovanja javnosti u postupcima procjene utjecaja na okoliš samo šturo izvješće koje je sastavni dio rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš. Opis sudjelovanja javnosti sadrži popis sudionika i “u bitnom” (to je uobičajeni način za paušalno sažimanje opisa komentara do neprepoznatljivosti) opisane primjedbe i prijedloge. Navodi se i koje primjedbe jesu, a koje nisu usvojene, ali u tako skraćenom obliku (“naznaka” odgovora) i bez povezivanja s tekstom studije utjecaja na okoliš da je teško ili nemoguće povezati usvajanje primjedbi s učincima tog usvajanja. Naime, ne postoji nikakva obaveza objave izmijenjene studije utjecaja na okoliš u skladu s usvojenim prijedlozima i primjedbama javnosti. Iz izvješća o provedenoj javnoj raspravi koje je sastavni dio rješenja ne mogu se pročitati cjeloviti komentari svih sudionika javne rasprave. Osim toga, ne objavljuju se ni grafički prilozi koji su sastavni dio rješenja. U praksi je dokazano da izvješća o provedenim javnim raspravama mogu biti transparentnija i smislenija od usvojene prakse u postupku procjene</p>		
--	---	--	--

	<p>utjecaja na okoliš i stoga ne postoji nikakav razlog da se ta loša praksa ne mijenja. Preporuke za poboljšanje prakse Praksa se i prije nužnih izmjena Uredbe o informiranju i sudjelovanju javnosti u pitanjima zaštite okoliša može poboljšati i to po uzoru na način pripreme i objave izvješća u postupcima komentiranja propisa na javnoj raspravi ili po uzoru na način odgovaranja na primjedbe javnosti u postupcima javne rasprave o prostornim planovima, koja imaju oblik tablice u kojima je naveden podnositelj i svaka pojedinačna, primjedba ili prijedlog, odgovori na njih te jesu li nisu usvojeni u konačnu odluku. Izvješća o provedenom savjetovanju bi trebala postati sastavni dio odnosno obavezni prilog rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš.</p> <p>Predstavnicima javnosti koji su sudjelovali u postupku trebala bi biti dostavljena na email ili kućne adrese te objavljena na internetu zajedno s rješenjima. Na internetu bi trebale biti objavljene i na temelju primjedbi i komentara javnosti izmijenjene studije utjecaja na okoliš. Isto rješenje u vidu tablice predlaže se i u čl. 132. Preporuka iz Maastrichta. Tablica bi trebala sadržavati primjedbu ili komentar javnosti i način na koji su inkorporirani u konačnu odluku. U slučaju odbijanja, u tablicu bi trebalo unijeti obrazloženje. U Preporukama se posebno ističe kako se sama izrada i objava tablice s primjedbama i odgovorima ne može smatrati "uzimanjem u obzir sudjelovanja javnosti" ako ne rezultiraju izmjenama studije utjecaj na okoliš odnosno oblikovanju rješenja.</p> <p>NUŽNE IZMJENE ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA Kao minimum Zakon, a potom i Uredba o PUO trebali bi propisati sadržaj rješenja: opis postupka sudjelovanja, sve zaprimljene komentare, kako su i zašto komentari izmijenili studiju utjecaja na okoliš ili razlog zbog kojih su odbijeni. Tako pripremljeno izvješće o provedenom savjetovanju trebalo bi biti obavezni dio rješenja o prihvatljivosti zahvata za okoliš i objavljeno na istom mjestu, te elektroničkom poštom dostavljeno javnosti koja je u postupku sudjelovala (ili na kućnu adresu).</p> <p>Dodatno, ovdje predlažemo dodavanje čl. 9. a jer smo mišljenja kako je potrebno izmijeniti i čl. 92. koji glasi: (1): Rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš i rješenje o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša prestaju važiti ako se u roku od dvije godine od dana konačnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole odnosno drugog akta sukladno posebnom zakonu.</p> <p>Dakle, trenutno Zakon utvrđuje samo rok važenja rješenja Ministarstva za ishodovanje lokacijske dozvole od 2 godine, ali ne postoji rok</p>		
--	---	--	--

		<p>valjanosti studije utjecaja na okoliš. Dosadašnja hrvatska praksa je pokazala da se nositelji zahvata koriste studijama utjecaja na okoliš starima i preko 10 godina za započinjanje procedure procjene utjecaja. Predlažemo da se i za valjanost studija utjecaja na okoliš utvrdi rok od 2 godine prije datuma podnošenja zahtjeva za pokretanje postupka PUO da bi se onemogućila takva praksa. Bez ove promjene tek će se na sporim sudovima trebati dokazivati da studije nisu izrađene "na temelju najnovijih podataka", a pokazalo se da je sudovima potrebno oko 3 godine za presudu. Budući da se u praksi ne primjenjuje ni odgoda pravnih učinaka rješenja postoji velika opasnost da se na temelju nevjerodostojnih studija započnu zahvati u okoliš.</p>		
Dr. sc. Lana Ofak	<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 11.</p>	<p>Ova odredba je pogrešno prepisana iz Direktive 2010/75/EU. Radi se o članku 11. (e) koji glasi da države članice moraju poduzeti potrebne mjere da osiguraju da se postrojenjima upravlja na način da, ako je otpad nastao, on mora biti pripremljen za ponovnu uporabu, recikliran, oporabljen ili, ako je to tehnički i ekonomski neizvedivo, zbrinut na način da se izbjegne ili umanju bilo kakav učinak na okoliš. Stoga predlažem da se ispravi greška te da podstavak 3. glasi:</p> <p>"– izbjegava stvaranje i/ili proizvodnja otpada, odnosno ako je otpad nastao da je isti pripremljen za ponovnu uporabu, recikliran, oporabljen ili, ako je to tehnički i ekonomski nemoguće postići, da se otpad odlaže na način kojim se izbjegavaju ili smanjuju utjecaji na okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom i načelu blizine prema posebnom propisu,".</p> <p>Prema predloženom podstavku 3. ispada da se prednost uvijek daje odlaganju otpada ako je to tehnički i ekonomski moguće postići. Dakle, greška je u tome što se dio odredbe Direktive "ako je to tehnički i ekonomski neizvedivo" u ovom zakonskom prijedlogu pretvorio u svoju suprotnost tj. u "ako je to tehnički i ekonomski moguće postići".</p> <p>Odredba Direktive želi reći da ako su ponovna uporaba, recikliranje ili uporaba tehnički i ekonomski neizvedivi, tek tada na red dolazi zbrinjavanje (odlaganje).</p> <p>Također bih skrenula pozornost da se u predloženoj odredbi umjesto termina "pripremljen za ponovnu uporabu" propisuje termin "pripremljen za ponovno korištenje". Pitanje je je li to neka greška u terminologiji, budući da je "priprema za ponovnu uporabu" termin iz Zakona o održivom gospodarenju otpadom, pa ovako ispada da se</p>	Prihvaćen	<p>Primjedba je uvažena i ispravka je napravljena. Formulacija koja se stavlja u članak je: » – izbjegava stvaranje i/ili proizvodnja otpada, odnosno ako je otpad nastao da je isti prema redosljedu važnosti pripremljen za ponovnu uporabu, recikliran, oporabljen, odnosno ako je to tehnički i ekonomski nemoguće postići, da je otpad zbrinut na način kojim se</p>

		uvodi novi termin "pripremljen za ponovno korištenje".		izbjegavaju ili smanjuju utjecaji na okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom i načelu blizine prema posebnom propisu,«.
HGK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 11.	Člankom 44. stavkom 4. Zakona o održivom gospodarenju otpadom propisano je da odgovornost posjednika otpada prestaje nakon predaje otpada na propisan način. S obzirom na navedeno, članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu mišljenja su kako operater ne može osigurati da je otpad recikliran, oporabljen, odložen, odnosno zbrinut na način na koji se sada propisuje ovim člankom budući da nema na to utjecaja. Kako bi se osigurala usklađenost različitih propisa, članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu predlažu sljedeći tekst: „.....odnosno ako je otpad nastao da se s njim postupa na način kojim se izbjegavaju ili smanjuju utjecaji na okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom i načelu blizine prema posebnom propisu.“	Prihvaćen	Primjedba je uvažena i ispravka je napravljena.
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 11.	Podržavamo komentar dr. sc. Lane Ofak na ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentar, ali molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.	Prihvaćen	Primjedba je uvažena i ispravka je napravljena. Formulacija koja se stavlja u članak je: » – izbjegava stvaranje i/ili proizvodnja otpada, odnosno ako je otpad nastao da je isti prema redosljedu važnosti

				pripremljen za ponovnu uporabu, recikliran, oporabljen, odnosno ako je to tehnički i ekonomski nemoguće postići, da je otpad zbrinut na način kojim se izbjegavaju ili smanjuju utjecaji na okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom i načelu blizine prema posebnom propisu.
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 13.	U stavku 7. omaškom je napisano "uz mjere i uvijete" umjesto "uz mjere i uvijete".	Prihvaćen	Ispravaka je uvažena.
HGK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I	U odnosu na stavak 1. članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu mišljenja su kako iz navedenih izmjena nije jasno što je s okolišnim dozvolama koje su već izdane na razdoblje od 5 godina. Hoće li se one automatizmom produljiti? Članice Zajednice mišljenja	Djelomično prihvaćen	Na ovu se primjedbu odgovara da je već izmjenama i

	<p>DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 15.</p>	<p>su kako je potrebno jasno naznačiti na koji će se način ova odredba odraziti na nositelje postojećih dozvola, tj. ukoliko se one automatizmom produljuju, to jasno treba propisati u prijelaznim i završnim odredbama. Ukoliko se ne primjenjuje mehanizam automatizma, potrebno je decidirano propisati što će biti s navedenim postrojenjima.</p> <p>U odnosu na stavak 1., alineju 2. članice Zajednice mišljenja su kako je potrebno pojasniti vezu navedenu u ovoj alineji. Nije u potpunosti jasno na što se odnosi navedena poveznica na članak 107. stavak 1.</p> <p>U odnosu na stavak 2. članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu mišljenja su kako je neprimjereno obvezu praćenja valjanosti dozvole prebacivati s nadležnog tijela na operatera. MZOE je nadležno tijelo koje izdaje okolišnu dozvolu. MZOE je u obvezi izraditi i bazu izdanih dozvola dio koje bi trebala biti i mogućnost upozoravanja isteka izdanih dozvola. MZOE mora preuzeti odgovornost za poslove koje obavlja te voditi računa o izdanim dozvolama. Nadalje, ovdje se postavlja pitanje i onih dozvola koje su izdane na 5 godina (raniji komentar) i na koji će način operateri ispuniti ovu obvezu. Članice Zajednice mišljenja su kako je navedeno potrebno ili brisati ili izmijeniti na način da MZOE preuzme odgovornost za izdane dozvole.</p>	<p>dopunama zakona o zaštiti okoliš iz 2015., (NN 78/15), čl. 23. kojima se propisuje da se iste odredbe koje se propisuju za okolišnu dozvolu u pogledu važenja rješenja, primjenjuju i na rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša, koja su u pravilu izdata s rokom važenja od 5 godina. To onda znači da se i važeća rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša smatraju okolišnim dozvolama s neodređenim rokom trajanja, koja su podložna reviziji u skladu s odredbama čl. 114. i 115. zakona. U tom smislu to je pitanje zakonski riješeno, a na</p>
--	--	---	--

			<p>pitanje izmjene rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša primjenjuju se odredbe važećeg propisa isto kao i za rješenja o okolišnoj dozvoli.</p> <p>Pozivom u članku 15. na odredbu iz članka 107. st. 1. Zakona o zaštiti okoliša, osigurava se da se iste odredbe u čl. 114. st. 1. alineji 2. Zakona o zaštiti okoliša, koje se odnose na postrojenja za koje se NRT ne određuje temeljem Zaključaka o najboljim raspoloživim tehnikama, primjenjuju i u slučaju kad se uvjeti dozvole donose temeljem općih obvezujućih pravila, a kad su</p>
--	--	--	---

			<p>ta pravila određena temeljem kriterija iz Priloga III. Uredbe o okolišnoj dozvoli, a ne temeljem Zaključaka o NRT-u. Situacija opisana ovom odredbom Zakona za sada ne postoji u hrvatskom zakonodavstvu, a odredbu je obavezno unijeti u Zakon zbog usklađivanja s pravome Europske unije.</p> <p>U vezi stavka 2., podnositelj je u pravu da je obaveza ministarstva voditi računa o rokovima razmatranja uvjeta dozvole, te se stoga odgovara da svrha navedene odredbe nije nametanje nove odgovornosti operateru, već</p>
--	--	--	---

				osiguranje, i na taj način, da se pravovremenu provedu potrebne radnje. U slučaju neispunjavanja te odredbe, za operatera se neće predvidjeti nikakve sankcije u prekršajnim odredbama zakona. U tu svrhu boljeg razumijevanja odredbe, odredba je promijenjena i glasi: _»(2) Šest mjeseci prije isteka roka za razmatranje uvjeta dozvole iz stavka 1. ovog članka, operater dostavlja obavijest Ministarstvo o isteku tog roka.«.
Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI	Predlažemo izmjenu članka 15. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša s konačnim prijedlogom Zakona u kojem se predlaže izmjena članka 114., stavka 1. Nema razloga da se rok trajnosti dozvole produžuje na 10 godina. U jeku napretka tehnologija u cilju smanjivanja onečišćenja okoliša nema razloga da se operateri ne prilagođavaju novim tehnologijama.	Odbijen	Razlog zbog kojih se rok revizije okolišne dozvole produžuje na 10 godina je taj, što su odredbama

	OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 15.			Zakona već propisani drugi razlozi zbog koji se pristupa reviziji postojeće dozvole bez obzira na rok dozvole, a to su podstavci stavka 1. čl. 114 . i čl. 115. st.1. Kraći rok od 10 godina nije potreban, zbog toga što su već slučajevi zbog kojih bi trebalo mijenjati uvjete dozvole obuhvaćeni odredbama tih članaka zakona, dok se rok od 10 godina treba shvatiti kao rok za opću reviziju kojom se provjerava što je učinjeno. Stoga se primjedba o skraćanju tog roka mora odbaciti.
HGK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu mišljenja su kako je brisane riječi potrebno ostaviti u ovome članku. Nejasno je iz kojeg razloga se predlaže brisanje navedenih riječi (niti je jasno iz obrazloženja teksta Nacrta prijeloga zakona).	Odbijen	Odgovara se da su Prilogom I. Direktive o industrijskim emisijama, koji

	<p>ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 16.</p>		<p>je već prenesen odredbama Zakona o zaštiti okoliša i Uredbe o okolišnoj dozvoli koje se odnose na okolišnu dozvoli, spalionice i suspalionice označene jedinstvenim terminom postrojenja, te se on nedvosmisleno koristi i za njih (t. 5.2. Priloga I. Uredbe o okolišnoj dozvoli NN 8/14). Stoga nema potrebe, ali niti pravnog opravdanja, njih posebno navoditi u zakonu, a ne isto napraviti za rafinerije, željezare, kafilerije, cinčaonice, cementare, postrojenja kemijske sinteze itd. Spalionice i suspalionice u obvezi su stoga ishoditi okolišnu</p>
--	---	--	--

				<p>dozvolu, pod istim uvjetima kao i ostala postrojenja s popisa Priloga I. Uredbe, a ta obaveza nedvosmisleno proizlazi iz odredbi propisa o okolišnoj dozvoli.</p> <p>Također, isto se obrazloženje može primijeniti i za uređaje za loženje, čija je obaveza ishodaenja okolišne dozvole propisana odredbom t. 1. Priloga 1 i koja su time svrstana u postrojenja za koje je potrebno ishoditi okolišnu dozvolu.</p> <p>Stoga je primjedbu potrebno odbaciti.</p>
Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O	<p>Predlažemo brisanje članka 16. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti okoliša s konačnim prijedlogom Zakona u kojem se predlaže izmjena članka 115., stavka 1.</p> <p>Predloženi tekst negira postojanje spalionica i suspalionica otpada koje danas egzistiraju u Republici Hrvatskoj. Katalog otpad Republike</p>	Odbijen	Odgovara se da su Prilogom I. Direktive o industrijskim emisijama, koji je već prenesen

	<p>ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 16.</p>	<p>Hrvatske jasno definira gorivi otpad (šifra 19 12 10) koji se suspaljuje, među ostalim i u cementarama. Brisanje pojmova suspalionica i spalionica smatramo namjerom tekstopisca da na legalan način omogući spaljivanje tj. loženje miješanog komunalnog otpada (pod nazivom „gorivi otpad“) u cementarama i sličnim objektima. Predloženi članak predstavlja „mala vrata“ za proglašavanje gorivog otpada „gorivom“ za čije korištenje tj. loženje nije potrebna dozvola za gospodarenje otpadom. Stoga predloženi tekst treba brisati.</p>	<p>odredbama Zakona o zaštiti okoliša i Uredbe o okolišnoj dozvoli koje se odnose na okolišnu dozvolu, spalionice i suspalionice označene jedinstvenim terminom postrojenja, te se on nedvosmisleno koristi i za njih (t. 5.2. Priloga I. Uredbe o okolišnoj dozvoli NN 8/14). Stoga nema potrebe, ali niti pravnog opravdanja, njih posebno navoditi u zakonu, a ne isto napraviti za rafinerije, željezare i čeličane, kafilerije, cinčaonice, cementare, farme, postrojenja kemijske sinteze itd., a koje su ravnopravno, zajedno sa</p>
--	--	--	---

				<p>spalionicama, navedene u Prilogu I. Spalionice i suspalionice, ako ih bude u Hrvatskoj, u obvezi su stoga ishoditi okolišnu dozvolu, pod istim uvjetima kao i ostala postrojenja s popisa Priloga I. Uredbe. Stoga je primjedbu potrebno odbaciti.</p>
HGK	<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 18.</p>	<p>Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu mišljenja su kako nije u potpunosti jasno tko, na koji način, u kojem roku i iz kojih pobuda određuje razloge za postupanje? Članice Zajednice mišljenja su kako je navedeno potrebno pojasniti.</p>	Odbijen	<p>Odredba stavka 2. članka 117. Zakona nije nejasna, kao se to sugerira u primjedbi, budući da je njome propisano da razloge za postupanje određuje Ministarstvo nadležno za poslove zaštite okoliša. Također, za pojedine dijelove tog posla nadležne</p>

				<p>su pojedine ustrojstvene jedinice tog ministarstva, tako da je za provjeru poštivanja uvjeta dozvole to Uprava za inspekcijske poslove, za propisivanje uvjeta zbog kojih rad postrojenja odmah treba prestati do ponovnog usklađivanja (st. 3. čl. 117. Zakona) ustrojstvena jedinica Ministarstva koja vodi postupak određivanja uvjeta okolišne dozvole, za ocjenu neposredne opasnosti za zdravlje ljudi ili ako prijeti uzrokovanjem neposrednog značajnog štetnog učinka na okoliš, ostale ustrojstvene</p>
--	--	--	--	--

				<p>jedinice nadležne za pojedine poslove ministarstva prema svojim nadležnostima, a koje u svom radu mogu zatražiti mišljenje drugih tijela ili javnopravnih osoba. Navedeno međutim nije potrebno posebno navoditi jer proizlazi iz drugih odredbi ovog zakona i provedbenih propisa.</p> <p>Stoga je primjedbu potrebno odbaciti.</p>
Ured Pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM	U članku 20. Nacrta predloženih izmjena i dopuna, kojim se mijenja članak 167. važećeg Zakona, a koji se odnosi na pristup pravosuđu, prvenstveno ističemo kako ostvarivanje prava na pristup pravosuđu ovisi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i sudjelovanja javnosti u okolišnim postupcima te sva tri prava čine zajedničku cjelinu i svrhu Arhuške konvencije, a to je uključivanje javnosti u pitanja koje se odnose na okoliš. Stoga je potrebno izmijeniti ovaj članak na način da se ne zahtijeva priznavanje pravnog interesa, nego samo interesa, budući da je interes zainteresirane javnosti već iskazan te određen samim pojmom „zainteresirana“ kao i njezinom definicijom u važećem	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir

	ZAKONA, Članak 20.	Zakonu. Napominjemo da je izraz „pravni“ interes potrebno izmijeniti i u drugim odredbama važećeg zakona, posebice kod načela prava na pristup pravosuđu u članku 19. važećeg Zakona.		prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
ZELENA AKCIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 20.	Ovdje predlažemo dodavanje čl. 21. a kojim se ukida čl. 171. Zakona o zaštiti okoliša. Smatramo kako je potrebno ukinuti čl. 171. ZOZO-a jer je protuustavan i protivan Arhuškoj konvenciji. Sporni članak ZOZO predviđa dakle, mogućnost da tvrtka, odnosno druga pravna i fizička osoba imaju pravo tražiti naknadu obične štete i izmakle koristi od osobe koja je osporavala neku odluku, radnju i propusta u vezi sa zaštitom okoliša. Uvjet za to jest da se utvrdi da je podnositelj zahtjeva „zlorabio svoje pravo prema odredbama ZOZO“. Naravno, kriteriji za procjenu zlorabe nigdje nisu navedeni, te je to stoga ostavljeno tvrtci (investitoru) tj. kasnije sucu na volju. Smatramo kako takvo zakonsko rješenje dovodi u neizvjestan i neravno prava položaj osobe koje se žele koristiti zajamčenim pravom na pristup pravosuđu, te je radi toga protivno čl. 14. st. 2. Ustava kojim se jamči jednakost svih pred zakonom. I prema stajalištu dr.sc. Ofak, nejasno je što znači zlorabiti pravo na pokretanje upravnog spora, osobito u kontekstu prava na sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti (čl. 19. st. 2. Ustava). Odredbama ZOZO-a favorizira se investitora jer se njemu dopušta da samovoljno odluči pričekati s gradnjom do pravomoćnosti rješenja (pravomoćne odluke suda o sporu). Gđa. Ofak nadalje smatra da je sud jedini ovlašten odlučiti o odgovornom učinku tužbe ili izdavanju privremenih mjera. To ne smije biti prepušteno na volju samo jedne stranke, jer se time stvara nejednaki položaj stranaka. Investitor može pričekati s gradnjom i iz drugih motiva, pa čak i u situaciji kada je izvjesno da će se spor riješiti u njegovu korist. Ukoliko se radi o sporu u kojem je očita neosnovanost tužbe, takav spor bi se mogao, pod pretpostavkom funkcioniranja pravosuđa, brzo i jednostavno riješiti, pa za investitora ne bi ni mogla nastati šteta. (Izvor: str. 389.-390. Ofak, Lana, Pravo na upravnosudsku zaštitu u pitanjima okoliša, Doktorske disertacije branjene na Pravnom fakultetu u Zagrebu, 2011) I na kraju, iako su sporne odredbe ZOZO-a (i ZPUG-a) zapravo neprimjenjive na pripadnike javnosti koji ostvaruju svoja prava temeljem Arhuške konvencije, investitori i osobe koje obavljaju djelatnosti koje mogu imati značajne učinke na okoliš svejedno se	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.

		njima mogu koristiti za zastrašivanje javnosti. To je protivno Konvenciji jer ona nalaže da osobe koje preuzimaju rizik i zahtijevaju da se poštuju pravna pravila za zaštitu okoliša moraju biti zaštićene od različitih oblika odmazde.		
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 20.	U potpunosti podržavamo komentar Zelene akcije na ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentar, ali molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 20.	<p>Članak 167. stavak 1. Zakona o zaštiti okoliša je pogrešno formuliran te je protivan Ustavu RH te Zakonu o upravnim sporovima. Stoga ga je potrebno uskladiti sa Zakonom o upravnim sporovima (ZUS).</p> <p>Trenutno važeći članak 167. stavak 1. Zakona o zaštiti okoliša glasi: „(1) Da ima vjerojatan pravni interes u postupcima uređenim ovim Zakonom u kojima je predviđeno sudjelovanje zainteresirane javnosti smatrat će se svaka fizička i pravna osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i utjecaja zahvata može, u skladu sa zakonom, dokazati da joj je narušeno pravo.“</p> <p>Takva je odredba protivna članku 17. stavku 1. ZUS-a prema kojem tužitelj može biti svaka fizička osoba koja smatra da su joj prava i pravni interesi povrijeđeni. Osim toga, članak 17. stavak 2. ZUS-a propisuje da tužitelj može biti i osoba koja nema pravne osobnosti ili skupina osoba ako su povrijeđena njihova prava i pravni interesi. Dakle, članak 167. stavak 1. protivan je ZUS-u jer osoba mora dokazati da joj je narušeno pravo, a u svim drugim situacijama upravni sporovi se inače mogu pokrenuti ako osoba smatra da joj je povrijeđeno pravo ili pravni interes. Takav teret dokazivanja već na</p>	Primljeno na znanje	Dostavljeni komentari ne odnose se na predložene izmjene i dopune Zakona te su iste primljene na znanje i uzet će se u obzir prilikom sljedeće značajne izmjene Zakona.

		<p>samom koraku podnošenja tužbe je protivan i Ustavom zajamčenom pravu na pravično suđenje (članak 29. stavak 1. Ustava RH).</p> <p>Stoga predlažemo da se članak 167. stavak 1. izmijeni na način da glasi:</p> <p>„(1) Da ima vjerojatan pravni interes u postupcima uređenim ovim Zakonom u kojima je predviđeno sudjelovanje zainteresirane javnosti smatrat će se svaka fizička ili pravna osoba te osoba koja nema pravne osobnosti ili skupina osoba koja zbog lokacije zahvata i/ili zbog prirode i utjecaja zahvata ili koja je pogođena ili će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu smatra da joj je povrijeđeno kakvo pravo ili pravni interes.“</p> <p>Ponavljamo da je ispravan prijevod Direktive 2003/35 o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva Vijeća 85/337 i 96/61 s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu objavljen u Službenom listu Europske unije (v. Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 15, Svezak 026, str. 48 – 55). Zakonodavac bi trebao uzeti u obzir prijevod čl. 10.a te čl. 15.a Direktive 2003/35 te ispraviti odredbe o dokazivanju narušenog prava za ostvarivanje prava na podnošenje tužbe koje se ponavljaju još iz Zakona o zaštiti okoliša iz 2007. kao rezultat tadašnjeg pogrešnog neslužbenog prijevoda Direktive 2003/35.</p> <p>Članak 10.a stavak 1. Direktive (kako je objavljen u Službenom listu EU) glasi: Države članice osiguravaju da u skladu s odgovarajućim nacionalnim pravnim sustavom, pripadnici zainteresirane javnosti:</p> <p>(a) koji imaju dovoljan interes ili, alternativno,</p> <p>(b) koji tvrde da im je povrijeđeno pravo, ako upravno postupovno pravo države članice to propisuje kao preduvjet,</p> <p>imaju pristup postupku revizije pred sudom ili nekim drugim nezavisnim i nepristranim tijelom koje je određeno pravom radi pobijanja materijalne ili postupovne zakonitosti odluka, radnji ili propusta, u skladu s odredbama ove Direktive koje se odnose na sudjelovanje javnosti. Jednako propisuje i članak 15.a Direktive.</p>		
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	Prijedlog izmjene stavka 1. - u kojem je iz stavka 1. izbačena javnost koja će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu - nije u skladu s načelom predostrožnosti propisanim Zakonom o zaštiti okoliša i	Odbijen	Budući da se na temelju EU Pilota

	<p>IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 28.</p>	<p>nejasno je zašto se predlaže izbacivanje tog dijela odredbe koji je bio propisan u dosadašnjoj prvoj rečenici stavka 1.</p> <p>Osim toga, "osobe koje su pogođene ili će vjerojatno biti pogođene štetom u okolišu" su propisane u članku 12. stavku 1. (a) Direktive 2004/35, pa je teško vjerovati da je Europska komisija u EU Pilotu 8855/16/ENVI zatražila da se javnost koja će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu izbacuje iz ove odredbe Zakona o zaštiti okoliša.</p> <p>Isto tako je nejasno zašto je javnosti i zainteresiranoj javnosti u ovom prijedlogu izmjene stavka 1. oduzeto pravo da prijave i prijeteću opasnost od štete jer sigurno to Europska komisija nije zatražila od Hrvatske, budući da Direktiva dopušta državama članicama slobodu izbora (v. članak 12. stavak 5. Direktive). Dakle, ovakvim novim prijedlogom Republika Hrvatska bi svojom voljom smanjila razinu prava koja su dosad bila zajamčena. U Hrvatskoj koja je prepuna prirodnih bogatstava, a u Ustavu je propisana dužnost SVAKOG da osobitu skrb posvećuje zaštiti prirode i ljudskog okoliša, zaista je nelogično - ako ne i protuustavno - da se izmjenom ovog članka oduzima pravo javnosti da prijave i prijeteću opasnost od štete u okolišu.</p> <p>Zbog svega navedenog, prijedlog je da članak 199. glasi ovako: "(1) Javnost koja je pogođena štetom u okolišu ili će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu, uključujući i zainteresiranu javnost, mogu nadležnom tijelu podnijeti prijavu štete u okolišu ili prijeteće opasnosti od štete. Uz prijavu se prilažu odgovarajuće informacije i podaci koji potkrepljuju primjedbe u vezi sa štetom u okolišu. (2) Po prijavi štete u okolišu inspeksijske službe nadležnog tijela obaviti će očevid na lokaciji na koju se odnosi prijava i ako je nakon razmatranja prijava uvjerljivo ukazala na postojanje štete u okolišu ili prijeteće opasnosti od štete daje se dotičnom operateru prilika da se očituje na prijavu popratnim primjedbama. (3) Nadležno tijelo o podnesenoj prijavi štete u okolišu ili prijeteće opasnosti od štete odlučuje rješenjem."</p>	<p>8855/16/ENVI izraz „dokazi“ trebao zamijeniti s izrazom „odgovarajuće informacije i podaci“ primjenjivat će se članak 12. stavak 5. Direktive 2004/35/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu koji državama članicama dopušta da se stavci 1. i 4. koji su preneseni ovim člankom ne primjenjuju na prijeteću opasnost od štete. Javnost i dalje može podnositi prijave u skladu s člankom 253. Zakona o zaštiti okoliša. („Narodne novine“, br. 80/13, 153/13 i</p>
--	--	---	--

				78/15).
Ured Pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 28.	U članku 28. Nacrta predloženih izmjena i dopuna, kojim se mijenja članak 191. važećeg Zakona, a koji se odnosi na prijave štete u okolišu, izostavljena je javnost koja će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu, kao i mogućnost da se prijavi prijeteća opasnost od štete u okolišu, stoga je potrebno isti uskladiti s Direktivom 2004/35/EZ na način da se doda javnost koja će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu, kao i mogućnost da se podnese i prijava prijeteće opasnosti od štete u okolišu.	Odbijen	Primjenjuje se članak 12. stavak 5. Direktive 2004/35/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu koji državama članicama dopušta da se stavci 1. i 4. koji su preneseni ovim člankom ne primjenjuju na prijeteću opasnost od štete. Javnost i dalje može podnositi prijave u skladu s člankom 253. Zakona o zaštiti okoliša. („Narodne novine“, br. 80/13, 153/13 i 78/15).
ZELENA AKCIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I	U članku 28. predmetnog Nacrta, kojim se mijenja članak 191. važećeg Zakona, a koji se odnosi na prijave štete u okolišu, izostavljena je javnost koja će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu, kao i mogućnost da se prijavi prijeteća opasnost od štete u	Odbijen	Primjenjuje se članak 12. stavak 5. Direktive

	DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 28.	okolišu. Ovaj je članak potrebno uskladiti s Direktivom 2004/35/EZ na način da se doda javnost koja će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu, kao i mogućnost da se podnese i prijava prijeteće opasnosti od štete u okolišu. Prijedlog izmjene stavka 1. - u kojem je iz stavka 1. izbačena javnost koja će vjerojatno biti pogođena štetom u okolišu dodatno nije ni u skladu s načelom predostrožnosti propisanim Zakonom i nejasno je zašto se predlaže izbacivanje tog dijela odredbe koji je bio propisan u dosadašnjoj prvoj rečenici stavka 1. Dakle, ovakom izmjenom Hrvatska bi svojom voljom smanjila razinu prava koja su dosad bila zajamčena, a za to ne vidimo nikakvu osnovu.		2004/35/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu koji državama članicama dopušta da se stavci 1. i 4. koji su preneseni ovim člankom ne primjenjuju na prijeteću opasnost od štete. Javnost i dalje može podnositi prijave u skladu s člankom 253. Zakona o zaštiti okoliša. („Narodne novine“, br. 80/13, 153/13 i 78/15).
Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM	Udruga Sunce drži da stavak 1. članka 191. treba ostati u nepromijenjenom obliku te da ova izmjena koja je predložena predstavlja izmjenu "na gore" u smislu poštivanja načela Aarhuške konvencije. Naime, ovakvom konstrukcijom riječi nalaže se dokazivanje izvjesnosti da će neko biti oštećen radnjom ili propustom u okolišu, a što se nekad može manifestirati nakon 10 godina što predstavlja nemogući dokaz na pripadnike javnosti. Aarhuška konvencija svakako ne svaljuje teret na javnost, a i sam Zakon kaže da se u RH poštuje načelo presumirane krivnje onečešćivača	Odbijen	Primjenjuje se članak 12. stavak 5. Direktive 2004/35/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o

	PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 28.	primjenjivo uvijek -"Onečišćivač plaća"- stoga je nejasna intencija zakonodavca ovdje. Ograničavanje javnosti u primjeni svoj prava na sudjelovanje i pristup pravosuđu u pitanjima zaštite okoliša direktno je kršenje načela Aarhuške konvencije i molimo da se odbaci predložena izmjena te da se zadrži stari tekst stavka 1. predmetnog članka koji prepoznaje i kategoriju osoba koje bi vjerovatno bile pogođene štetom.		odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu koji državama članicama dopušta da se stavci 1. i 4. koji su preneseni ovim člankom. ne primjenjuju na prijeteću opasnost od štete. Javnost i dalje može podnositi prijave u skladu s člankom 253. Zakona o zaštiti okoliša. („Narodne novine“, br. 80/13, 153/13 i 78/15).
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 28.	Podržavamo komentar Udruge za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce, Zelene akcije, Ureda Pučke pravobraniteljice te dr. sc. Lane Ofak na ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentar, ali molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.	Odbijen	Primjenjuje se članak 12. stavak 5. Direktive 2004/35/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu koji

				državama članicama dopušta da se stavci 1. i 4. koji su preneseni ovim člankom. ne primjenjuju na prijeteću opasnost od štete. Javnost i dalje može podnositi prijave u skladu s člankom 253. Zakona o zaštiti okoliša.
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 29.	<p>U zadnjem podstavku čini se da je kod riječi "administrativne zakonske" omaškom ispušten zarez između ta dva pridjeva. Misli li se na administrativne i zakonske troškove, budući da su ti pojmovi preuzeti iz Direktive 2004/35? Naime, u odredbama Direktive ne postoje "administrativni zakonski troškovi" već administrativni i zakonski troškovi.</p> <p>Međutim, pojam "administrativni troškovi" iz Direktive ne postoji u Zakonu o općem upravnom postupku, kao što ne postoji ni pojam "administrativni zakonski troškovi", pa bi bilo korisno da se propiše što se pod time misli. Jesu li administrativni troškovi - troškovi postupaka? Jesu li zakonski troškovi - troškovi određeni zakonom? Ako da, onda bi bilo potrebno to tako propisati: "- sve druge troškove određene zakonom, troškove postupaka i ostale nepredviđene troškove nastale uslijed provedbe mjera otklanjanja štete i prijeteće opasnosti od štete."</p> <p>Pojam "administrativni zakonski troškovi" jedino postoji u novoj Uredbi o odgovornosti za štetu u okolišu (NN br. 31/2017) koja je donesena prije nego što je izmijenjen Zakon o zaštiti okoliša. Međutim, ta činjenica ne bi smjela utjecati na ispravno normiranje pojma u Zakonu, jer se zakoni ne bi smjeli usklađivati s podzakonskim propisima, već obratno.</p>	Prihvaćen	<p>Prihvaća se primjedba i članak 29 glasi: U članku 199. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:</p> <p>»(1) Operater iz članka 177. ovoga Zakona podmiruje sve troškove u vezi s poduzimanjem mjera za otklanjanje prijeteće opasnosti od štete odnosno saniranjem štete u okolišu, prema odredbama</p>

		<p>Ako se pak zadrži pojam "administrativni troškovi" ili "administrativni zakonski troškovi", onda bi bilo dobro da se propiše što sve taj pojam obuhvaća, budući da on ne postoji ni u jednom važećem zakonu (niti je definiran taj pojam u Uredbi o odgovornosti za štetu u okolišu), pa bi u praksi lako mogao stvoriti nedoumice zbog svoje nepreciznosti.</p>	<p>ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ako se utvrdi da je operater iz članka 177. ovoga Zakona odgovoran za štetu u okolišu i/ili prijeteću opasnost od štete, prema ovom Zakonu, u tom slučaju operater je sukladno postavljenom zahtjevu za naknadu troškova i sanaciju štete obvezan nadoknaditi:</p> <ul style="list-style-type: none"> – troškove procjene štete i prijeteće opasnosti od štete, – troškove utvrđivanja mjera za sanaciju okoliša u postupku izrade i odobravanja sanacijskog programa, – troškove povrata okoliša
--	--	---	--

			<p>u stanje prije nastanka štete ako je takav povrat moguć, odnosno troškove sanacije posljedica štete u okolišu, troškove dopunskih i kompenzacijskih mjera,</p> <p>– troškove provedbe mjera otklanjanja prijeteće opasnosti od šteta,</p> <p>– troškove provedbe mjera za sprječavanje ili ublažavanje štete u okolišu,</p> <p>– troškove praćenja</p> <p>– troškove nadzora provedbe mjera,</p> <p>– troškove prikupljanja podataka</p> <p>– sve druge troškove</p>
--	--	--	---

				određene zakonom, troškove postupaka i ostale nepredviđene troškove nastale uslijed provedbe mjera otklanjanja štete i prijeteće opasnosti od štete.«.
Dr. sc. Lana Ofak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 30.	Rok iz članka 202. stavka 2. nije precizno određen kao što je to u članku 10. Direktive 2004/35 o odgovornosti za štetu u okolišu. Predlažem da - kao što je to propisano u članku 10. Direktive 2004/35 - stavak 2. glasi ovako: "(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana poduzetih mjera, odnosno od dana utvrđenja odgovornosti operatera ili treće strane, ovisno o tome što nastupi kasnije."	Prihvaćen	Prihvaća se primjedba i članak 30 glasi: U članku 202. stavku 1. riječ: »neposrednu« zamjenjuje se s riječju: »prijeteću«. U stavku 2. iza riječi »strane« dodaje se zarez i riječi »ovisno o tome što nastupi kasnije«.
ZELENA AKCIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM	Smatramo kako rok iz članka 202. stavka 2. nije precizno određen tj. nije određen onako kako je to određeno u članku 10. Direktive 2004/35 o odgovornosti za štetu u okolišu. Predlažemo da, sukladno članku 10. Direktive 2004/35 - stavak 2. glasi: "(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana poduzetih mjera, odnosno od dana utvrđenja odgovornosti operatera ili treće strane, ovisno o tome što nastupi kasnije."	Prihvaćen	Prihvaća se primjedba i članak 30 glasi: U članku 202. stavku 1. riječ: »neposrednu« zamjenjuje se s riječju: »prijeteću«.

	PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 30.			U stavku 2. iza riječi »strane« dodaje se zarez i riječi »ovisno o tome što nastupi kasnije«.
Udruga BIOM	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 30.	Podržavamo komentare Zelene akcije te dr. sc. Lane Ofak na ovaj članak. Radi preglednosti nećemo ponavljati komentar, ali molimo da se uvaži naša podrška kao zaseban komentar.	Prihvaćen	Prihvaća se primjedba i članak 30 glasi: U članku 202. stavku 1. riječ: »neposrednu« zamjenjuje se s riječju: »prijeteću«. U stavku 2. iza riječi »strane« dodaje se zarez i riječi »ovisno o tome što nastupi kasnije«.